

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

DOSAR NR. 3991/2015
(2380/2015)

SENTINȚA PENALĂ NR. 210 / F
Ședința publică din data de 01.11.2017
Curtea constituită din :
PREȘEDINTE : CARMEN BALACI
GREFIER : ALINA NEAGU

Ministerul Public este reprezentat prin **procuror DANIEL COJOCARU** din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție.

Pe rol se află judecarea cauzei penale privindu-i pe :

- **inculpatul L.S.**, trimis în judecată, sub control judiciar, pentru săvârșirea infracțiunilor de șantaj, prevăzută de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen., trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen., precum și a participației improprie în forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 alin. 1 C.pen., toate cu aplic. art. 38 alin. 1 C.pen.;

- **inculpatul P.R.P.**, trimis în judecată, sub control judiciar, pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. și instigare la infracțiunea de fals în declarații, prevăzută de art. 47 C.pen. rap. la art. 326 C.pen., ambele cu aplic. art. 38 alin. 1 C.pen., și

- **partea civilă H.A.**

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de **24.10.2017** - fiind consemnate, potrivit **art. 370 alin. 4 C.pr.pen.**, în încheierea de ședință de la acel termen de judecată, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință - când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, în raport de complexitatea cauzei, precum și pentru a da posibilitatea reprezentantului Ministerului Public și apărătorilor aleși ai părților să depună concluzii scrise, în baza **art. 391 C.pr.pen.**, a stabilit pronunțarea pentru data de astăzi, **01.11.2017**, când, în aceeași compunere, a deliberat și, în temeiul **art. 370 alin. 1 teza I C.pr.pen.**, a pronunțat următoarea sentință.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele :

Aspecte procesual-penale din faza de urmărire penală

Prin **rechizitoriul** întocmit în data de **25.06.2015** în dosarul de urmărire penală nr. 44/P/2015, **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției** a dispus, în

temeiul art. 327 lit. a C.pr.pen. (pentru pct. 1), art. 328 alin. 3, art. 315 alin. 1 lit. b rap. la art. 16 alin. 1 lit. b și h C.pr.pen. (pentru pct. 2, 3 și 4), art. 63 alin. 1 rap. la art. 46 alin. 1 C.pr.pen. (pentru pct. 5 și 6) și art. 330 C.pr.pen. (pentru pct. 7), următoarele :

1. Trimiterea în judecată, sub control judiciar, a inculpaților L.S., pentru săvârșirea infracțiunilor de șantaj, prevăzută de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen., trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, și fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen., precum și a participației impropriei în forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 C.pen., toate cu aplic. art. 38 alin. 1 C.pen., **și P.R.P.,** pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen., și a instigării la infracțiunea de fals în declarații, prevăzută de art. 47 C.pen. rap. la art. 326 C.pen. cu aplic. art. 38 alin. 1 C.pen.

2. Clasarea cauzei față de suspectul, cu privire la complicitatea la infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen, fapta nefiind săvârșită cu forma de vinovăție prevăzută de lege.

3. Clasarea cauzei față de partea civilă H.A., sub aspectul infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, întrucât este incidentă cauza de nepedepsire prevăzută de art. 292 alin. 2 C.pen.

4. Clasarea cauzei față de suspectul, sub aspectul infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art. 321 C.pen., întrucât fapta a fost săvârșită fără vinovăție.

5. Disjungerea cauzei față de suspectulși continuarea cercetărilor într-un dosar separat sub aspectul complicității la infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen.

6. Disjungerea cauzei cu referire la faptele descrise în denunțurile formulate de,șiși continuarea cercetărilor într-un dosar separat, cu privire la săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 și art. 7 din Legea nr. 78/2000, și trafic de influență, prevăzută de art. 291 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Prin actul de sesizare a instanței s-a reținut următoarea **situație de fapt** :

În data de 23.01.2015 a fost înregistrat dosarul nr. 44/P/2015, în urma plângerii penale formulate de către partea civilă H.A..

Din cuprinsul actului de sesizare au rezultat, între altele, următoarele:

Pe rolul D.I.I.C.O.T. - Structura Centrală se află dosarul penal nr. 180/DP/2013, instrumentat, la data formulării denunțului, de procurorul, suspect în prezenta cauză.

Dosarul privește, conform susținerilor lui H.A., o afacere comercială încheiată între anii 2008 - 2011 de societatea sa - S.C.S.R.L. și firmeledin Ucraina și S.C.S.R.L. Acest dosar a fost constituit ca urmare a plângerii formulate de inculpatul S.L., proprietarul firmeiS.R.L.

În legătură cu acest aspect, partea civilă H.A.a precizat că, în perioada în care se afla în arest la domiciliu într-o altă cauză penală, aflată în lucru la același procuror, inculpatul L.S a venit la el acasă, ocazie cu care i-a comunicat că "*poate să facă rău sau bine situației sale*", în funcție de acordul de a-i remite suma de 1,5 milioane de euro (inițial).

Deși la început partea civilă H.A. a refuzat, inculpatul L.S.a continuat să vină periodic acasă la acesta, solicitându-i bani și reiterând afirmația că îi poate face rău în dosarul penal mai sus menționat, inclusiv prin declarațiile date împotriva sa, pe care le putea schimba în funcție de remiterea sumei pretinse.

În data de 25.01.2015, inculpatul L.S i-a comunicat părții civile, conform

susținerilor acesteia, că trebuie să se întâlnească și să discute în data de 26.01.2015.

Totodată, partea civilă a afirmat că a aflat de la un cunoscut că inculpatul L.S s-ar afla într-o relație apropiată cu directorul adjunct al -

Din actele de urmărire penală efectuate în cauză au rezultat următoarele :

În data de 25.01.2015, inculpatul L.S l-a vizitat la domiciliu pe H.A.. Din conținutul conversației a rezultat existența unor discuții anterioare privind remiterea unei sume de bani de către partea civilă, precum și faptul că asupra inculpatului L.S făceau presiuni alte persoane pentru restituirea unei sume de ordinul milioanei de euro. De asemenea, a reieșit că partea civilă aștepta o prestație din partea inculpatului L.S, care fusese anterior promisă și neefectuată, referitoare la găsirea unei modalități de închidere a dosarului nr. 180/DP/2013, privind plângerea formulată de Cu acest prilej, inculpatul L.S a condiționat părții civile retragerea plângerii formulate de plata sumei de bani, inducând ideea că, în considerarea plății banilor, îl va ajuta și în rezolvarea celui alt dosar penal.

În cadrul conversației, inculpatul L.S l-a adus în discuție pe inculpatul P.R.P., pentru a-i întări convingerea părții civile că poate influența cursul cauzei penale, arătând că acesta este „persoana de încredere”.

S-au redat pasaje relevante din discuție, astfel :

.....

S-au redat aspecte relevante din discuție, astfel :

.....

S-au expus aspecte relevante din discuție, astfel :

.....

S-au redat aspectele relevante ale discuției, astfel :

.....

Apărățile formulate de inculpați și comentarii asupra acestora :

Inculpatul L.S, în declarația de inculpat dată în 27.05.2015, a arătat că a cumpărat firma la insistențele lui H.A..

Referitor la contractul de împrumut, a precizat că prima dată când s-a întâlnit cu H.A., după aproape doi ani în care nu a discutat cu acesta, el a recunoscut că i-a făcut rău, în sensul că l-a introdus în această societate, apoi i-a spus că îi va recupera banii, că vrea să scape de situația pe care o are prin două soluții: fie să plătească din partea lui, personal, fie să plătească din societatea, arătându-i însă două obstacole : primul, că tot ce are el, personal, este sechestrat de D.I.I.C.O.T. și cel de-al doilea, că aștepta semnarea unor contracte cu Ministerul Transporturilor, deoarece participase la mai multe licitații. Astfel, i-a spus că îi va da banii, însă a precizat că „sub ce formă, o să vedem”.

Inculpatul a mai susținut că H.A. i-a spus că are avocatul lui personal „.....”, despre care inculpatul a afirmat că nu știe cine este, nu-l cunoaște personal, iar acesta trebuia să ofere soluțiile pentru plată, care s-au discutat cam o lună de zile. H.A. i-ar fi spus că nu se poate adresa nimănui pentru aceste lucruri, cerându-i să caute un notar pentru a semna împrumutul, care era cea mai bună soluție, fiind cel care a propus această formă de restituire a plății.

Inculpatul a mai declarat că H.A. a adus un model de contract de împrumut, notarul l-a redactat și li l-a dat să-l semneze, moment în care H.A. a văzut că exista o clauză în care era menționat că datoria urma să fie plătită de familia sa, dacă el nu putea achita datoria și a cerut ca această mențiune să fie scoasă (!!!) într-un contract redactat de avocatul lui H??? - n.n.). Inculpatul a menționat că notarul nu i-a întrebat nimic, nu le-a spus nimic, ci doar i-a chemat să citească și să semneze actul.

Conform susținerilor inculpatului, inculpatul P.R.P. nu a avut nicio implicare în

această cauză, cu acesta a avut alte colaborări, care nu au legătură cu aspectele din prezentul dosar. După ce a semnat contractul, inculpatul l-a rugat pe martorul să-l întrebe pe inculpatul P.R.P. dacă acest contract este bun, aceasta fiind singura lui implicare în acest dosar.

Fiind întrebat de ce a așteptat să se împlinescă prescripția în dreptul civil și comercial pentru a solicita despăgubirile de la H.A. și celelalte persoane, inculpatul a declarat că a avut încredere în partea civilă H.A., că nu a semnat niciun document în și că nu a avut niciun rol în administrarea firmei.

De asemenea, în declarația dată în 30.03.2015, inculpatul L.S a susținut că i-a propus părții civile rezolvarea problemei pe toate căile legale, deoarece „pe latura civilă se putea face împăcarea, respectiv convenția civilă”.

Parchetul a apreciat că aspectele susținute de inculpatul L.S sunt infirmate de probele aflate la dosarul cauzei.

- Astfel, din discuția purtată în data de 25.01.2015 a rezultat condiționarea de către inculpatul L.S a retragerii plângerii de plata sumei de bani.

- În data de 28.01.2015, inculpatul L.S și martorul au afirmat către partea civilă că inculpatul P.R.P. le-a dat soluțiile pentru intrarea în posesia sumei de bani solicitate, enumerând cele trei opțiuni : majorare de capital la, încheierea unei convenții antedatate cu 2008 între firmele celor doi și a unui act adițional antedat cu 2010, recunoașterea datoriei (fictive).

- Afirmarea inculpatului că i-ar fi propus părții civile rezolvarea problemei pe toate căile legale este contrazisă de ansamblul dialogurilor purtate în mediul ambiental între acesta și partea civilă și redate mai sus.

- Folosirea unor presiuni manifestate prin condiționarea retragerii plângerii, a schimbării declarațiilor, a refuzului de prezentare a unor documente, trimiterea unor mesaje cu conținut amenințator, pretinderea existenței unei influențe asupra organelor judiciare (coroborată cu acțiuni ale acestora în sensul precizat de inculpat) nu reprezentau nicicum căi legale de rezolvare a situației. În acest sens, propunerea făcută de partea civilă „atunci hai să ne judecăm” nu a fost agreată de inculpatul L.S, acesta cunoscând și caracterul nefondat al plângerii penale. Căile „legale” reprezentau acțiunile ce urmau a fi efectuate „la vedere” de către inculpat, în paralel cu cele enumerate mai sus.

- Inculpatul L.S a recunoscut în discuțiile cu partea civilă din datele de 16.03.2015 și 19.03.2015 că refuzul acestuia din urmă de a achiesa la pretențiile sale a determinat (prin influențarea organelor judiciare) un anumit curs al cercetărilor în acea perioadă de timp.

- Deși, vis-a-vis de acuzația privind traficul de influență, inculpatul L.S nu a formulat apărări, pretinzând suma de bani menționată, inculpatul a lăsat-o pe partea civilă să creadă că are influență, prin intermediul unor persoane importante (împrejurare credibilă pentru H.A., având în vedere că inculpatul este fiul fostului președinte al Republicii Moldova), asupra procurorului de caz, pentru a-l determina pe acesta să efectueze un act contrar atribuțiilor de serviciu, respectiv să accepte schimbarea încadrării juridice a unora din faptele cercetate și să dispună clasarea ori declinarea cauzei. De asemenea, acțiunile organelor judiciare, efectuate în conformitate cu cele susținute de inculpat (respectiv permisiunea acordată lui H.A. pentru părăsirea țării, apoi posibilitatea de luare a unor măsuri față de H.A. privind plângerea formulată de, după care prelungirea termenului de predare a unor documente), au venit în sprijinul afirmațiilor făcute de inculpat referitor la posibilitatea de a influența cursul cercetărilor.

- Totodată, aspectele arătate mai sus au avut rolul de a adăuga un plus de forță activităților de constrângere exercitate de inculpatul L.S asupra părții civile.

- Retragerea plângerii penale în cazul infracțiunilor pentru care legea permite această modalitate de înlăturare a răspunderii penale trebuie să fie necondiționată. În speță, condiționarea retragerii plângerii de plata unei sume de bani

îmbracă forma infracțiunii de șantaj, fiind vorba despre o modalitate de obținere în mod injust a unui folos. Mai mult, folosul în sine era injust, aspect recunoscut de inculpatul L.S, care a acceptat că banii respectivi nu erau datoraji de H.A..

▪ Cu toate acestea, inculpatul L.S a semnat în fața notarului public contractul de împrumut care atesta în mod fictiv că în perioada 2008 -2010 l-ar fi împrumutat pe H.A. cu suma de 2.000.000 de euro, persoana vătămată angajându-se (ca urmare a acțiunilor de constrângere) să îi restituie până în data de 24.12.2015.

▪ Referitor la realitatea datoriei părții civile H.A. față de inculpatul L.S, atât în cuprinsul declarației de suspect

Aspectele declarate de inculpat nu sunt conforme cu realitatea, S.C.S.R.L. fiind administrată în fapt, pe toată perioada 2009 - prezent, de către inculpatul L.S care a avut tot timpul cunoștință despre situația financiară a firmei.

Astfel, S.C.S.A. a fost înființată în anul 1994, iar în anul 2008 avea ca asociați peși, fiecare cu 5% din acțiuni, precum și societatea, înmatriculată în, cu 90% din acțiuni.

Conform susținerilor inculpatului L.S, în data de 10.12.2008, S.C.S.R.L. a cumpărat în integralitate (100%) pachetul de acțiuni al S.C.S.R.L., devenind astfel acționar unic, aspect contrar prevederilor legale. Aceste afirmații ale inculpatului nu sunt conforme cu realitatea, fiind efectuate cu scopul vădit de a acoperi împrejurarea că inițiativa de a desfășura în România afaceri în domeniul infrastructurii rutiere i-a aparținut în totalitate, modalitatea disimulată de penetrare a acestui segment economic fiind chiar de el construită.

În realitate, situația se prezintă în felul următor :

- în cursul anului 2008, dorind să desfășoare afaceri în România în domeniul construcției și reabilitării infrastructurii rutiere (domeniu în plină ascensiune și care presupunea obținerea unui profit important - aspect invocat ulterior și în discuțiile cu partenerii din „Grupul italian”), dar nevrând să fie expus în mod direct el sau familia sa (modalitate pe care familia Lo folosește în mod curent - s-au invocat numeroasele firme off-shore pe care le controla în fapt), inculpatul L.S a identificat, prin intermediul contactelor pe care le deține în S.U.A. (... înmatriculată în Insulele Virgine Britanice este în fapt o societate de investiții care activează preponderent în SUA), o societate comercială în domeniul sus-menționat, pe care putea să o preia în condițiile arătate. A ajuns astfel la S.C.S.A., societate ce activa în domeniul lucrărilor privind infrastructura rutieră a României, obținând de-a lungul timpului numeroase contracte cu statul român, dar care, la sfârșitul anului 2007 și începutul anului 2008, a fost implicată într-un scandal mediatic în momentul în care, fiul asociatului, a fost numit în funcția de director adjunct la C.N.A.D.R., aflându-se într-un vădit conflict de interese.

- pe acest fond, dar, întrucât nu deținea experiența necesară în domeniul menționat pentru a putea ulterior participa la licitații, inculpatul L.S a convenit cu asociații S.C.S.A. ca părțile sociale ale acestei societăți să fie achiziționate prin intermediul unei alte societăți înmatriculate în România, cu experiență în domeniul infrastructurii rutiere, dar care să fie îndeajuns de puternică pentru a putea oferi garanții suficiente în cadrul procedurilor de achiziție publică, respectiv S.C.S.R.L., firmă cu o vastă experiență în domeniu.

Aceste aspecte sunt dovedite de acțiunile ulterioare întreprinse, dar și de declarațiile formulate în dosar :

- astfel, în data de 30.07.2008, între și, pe de o parte, și S.C.S.R.L., pe de altă parte, a fost încheiat un contract de cesiune a 95% din acțiunile S.C.S.A. Prețul cesiunii era de 3.562.500 de euro, cesiunea efectivă urmând a se realiza până la data de 15.08.2008. Conform clauzelor contractuale, până la achitarea integrală a prețului cesiunii, S.C.S.R.L. nu avea niciun drept în legătură cu aceste acțiuni și era obligată să constituie un depozit nerambursabil în valoare de

100.000 de euro în contul bancar anunțat de asociatul De asemenea, era prevăzută și clauza conform căreia S.C.S.R.L. avea dreptul de a transfera unei alte persoane toate drepturile și obligațiile conținute în prezentul contract.

- totodată, prin contractul din data de 08.08.2008, ..., moștenitoarea asociatului ..., a cesionat în favoarea S.C.S.R.L. cota de 5% din părțile sociale deținute în cadrul S.C.S.A.

- în data de 10.10.2008 s-a încheiat un act adițional la contractul sus-menționat prin care s-a prelungit termenul de plată a cesiunii până în data de 15.12.2008.

- în continuare, în data de 15.10.2008, este încheiat un „Memorandum” între ..., societate înmatriculată în Principatul Liechtenstein (și controlată tot de L.S) și S.C.S.R.L. Încă din preambulul acestui document părțile afirmă în mod clar intenția de a-și dezvolta activitatea în domeniul infrastructurii construcțiilor de poduri, drumuri naționale și autostrăzi în România, precum și intenția ... de a achiziționa 80% din acțiunile S.C.S.A. Totodată, din cuprinsul acestui document rezultă și faptul că ... cunoștea acțiunile anterioare, respectiv încheierea celor două contracte de cesiune de către S.C.S.R.L. și asociații firmeiS.A., aspect menționat expres în cuprinsul actului. Conform prevederilor memorandumului, cele două părți au stabilit ca S.C.S.R.L. să achiziționeze în totalitate părțile sociale aleS.A. iar, în aceeași zi în care S.C.S.R.L. dobândește 95% din acțiuni (aspect ce denotă cunoașterea pe deplin a situației, mai precis a faptului că nu fusese încă efectuată cesiunea în primul contract, respectiv cel cu ...), S.C.S.R.L. va transfera 80% din acestea către ..., (o altă societate din grupul societăților controlate de familia L) sau către orice altă societate desemnată de acestea, mai precis către „Dobânditorul Final”. Prețul total al acestei cesiuni a fost de 3.950.000 de euro. Prin acest act se instituie și mai multe condiții ce vor afecta cesiunea, respectiv: dobândirea integrală și necondiționată de către S.C.S.R.L., până la data de 30.11.2008, a 100% din capitalul social al S.C.S.A., achitarea integrală a prețului acțiunilor dobândite de către S.C.S.R.L., prezentarea dovezii că acțiunile dobândite sunt liber transferabile și neafectate de nicio sarcină, obținerea de la Consiliul Concurenței a aprobării necondiționate cu privire la preluarea controlului S.C.S.A. de către S.C.S.R.L. și emiterea, de către S.C.S.R.L., în favoarea Dobânditorului Final, a unui Bilet la Ordin ce va garanta îndeplinirea obligațiilor S.C.S.R.L. În act s-a mai prevăzut că acest „Memorandum” este confidențial.

- în baza documentului de mai sus, în data de 19.11.2008, întreS.R.L. și ... (reprezentată legal de martorul ..., persoană interpusă a inculpatului L.S) a intervenit contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni ale S.C.S.A. De remarcat este că prin contract se prevede ca dată limită a transferului efectiv al acțiunilor („Data închiderii”), data de 10.12.2008 (când a fost încheiat și contractul ce prevedea transferul efectiv al acțiunilor S.C.S.A., de la ... și ... cătreS.R.L.), aspect ce subliniază încă o dată că preluarea S.C.S.A. a fost chiar opera inculpatului L.S. Și de această dată au fost prevăzute mai multe condiții suspensive, printre care rețin atenția condiția ca S.C.S.R.L. să dețină 100% din acțiuni, aspect invocat de inculpat ca fiind ilegal (deși condiția a fost chiar de el impusă) și cea prin care se solicită prezentarea integrală a situației financiare aS.A. De altfel, în cadrul capitolului privind asigurările și garanțiile ce trebuiau oferite de vânzător, se află și cele referitoare la situațiile financiare, în sensul că acestea sunt adevărate, sunt ținute la zi, că a fost efectuat un audit în acest sens și că au fost achitate toate impozitele, taxele și contribuțiile datorate, la contract fiind atașată situația aferentă primului semestru din anul 2008.

În aceste condiții, s-a constatat că inculpatul L.S a cunoscut situația S.C.S.A. la data achiziției. În finalul acestui document s-a prevăzut că nu va fi făcut public niciun anunț referitor la acest contract de vânzare-cumpărare.

- prin urmare, conform înțelegerii anterioare, în data de 10.12.2008 a avut loc încheierea contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni între și, pe de o parte, și S.C.S.R.L., pe de altă parte, această ultimă societate primind 95% din acțiunile S.C.S.A.

- în data de 15.12.2008, s-a încheiat între S.C.S.R.L. și, actul adițional nr. 1 la contractul de vânzare-cumpărare din data de 19.11.2008, prin care a fost prelungit termenul de îndeplinire a condițiilor suspensive până în data de 15.02.2009. De asemenea, s-a prevăzut că, pentru garantarea obligațiilor asumate prin contract, vânzătorul va emite, la dispoziția cumpărătorului, un bilet la ordin, scadent în data de 23.02.2009, în sumă de 4.000.000 de euro, cu mențiunea „Fără protest” și avalizat de toți asociații.

- în data de 16.02.2009, s-a încheiat între S.C.S.R.L. și, actul adițional nr. 2 la contractul de vânzare-cumpărare din data de 19.11.2008, prin care a fost prelungit termenul de îndeplinire a condițiilor suspensive până în data de 20.02.2009. De asemenea, s-au menținut dispozițiile privind biletul la ordin, scadent în data de 23.02.2009, în sumă de 4.000.000 de euro, cu mențiunea „Fără protest” și avalizat de toți asociații.

- în data de 19.02.2009 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni între și S.C.S.R.L., prima societate achiziționând 80% dintre acțiunile S.C.S.A. La aceeași dată, prin hotărârea nr. 7 a Adunării Generale a Acționarilor, s-a decis numirea în funcția de administratori ai societății a lui H.A., și, ultimii doi fiind interpușii inculpatului L.S.

Așadar, inculpatul L.S a administrat în fapt, încă de la preluare, firmaS.A. prin intermediul celor două persoane interpuse, respectiv martorii și, aceștia figurând ca administratori sau reprezentanți în cadrul majorității offshor-urilor deținute de familia L. Prin urmare, invocarea împrejurării că S.C.S.A. a ajuns în insolvență datorită administrării defectuoase exercitate, în principal, de partea civilă H.A. nu este conformă cu realitatea, această administrare deficitară fiind realizată chiar de către inculpat.

Cu privire la realitatea datoriei, din cuprinsul aspectelor prezentate anterior, suma de 4.000.000 de euro solicitată de inculpat reprezintă în fapt garanția depusă de S.C.S.R.L. prin biletul la ordin (recuperat după încheierea contractului din data de 19.11.2008), inculpatul L.S apreciind, după aproximativ 6 ani, că nu au fost îndeplinite condițiile suspensive inițiale deși, la momentul semnării nu a ridicat obiecțiuni, considerând, așa cum singur declară, că H.A. l-a indus în eroare la momentul preluării societățiiS.A., fără a putea oferi o explicație valabilă la întrebarea de ce nu a solicitat despăgubiri de laS.R.L., ci de la persoana fizică vătămată care nu a avut nicio obligație contractuală.

Explicația pentru această solicitare rezidă însă în comportamentul comercial ulterior al societăților în cauză, din cel al inculpatului L.S, precum și din declarațiile martorilor audiați.

Astfel, din documentul intitulat „scurt istoric al", atașat de inculpatul L.S la plângerea penală formulată la D.I.I.C.O.T. în dosarul nr.a rezultat că, în data de 01.10.2009, a vândut 60% din acțiunile S.C.S.A. către (EMH), situația în cadrul fiind : - 20%, EMH - 60% și IPA - 20%. Ulterior, în data de 23.02.2010, S.C.S.R.L. a cesionat acțiunile deținute în, respectiv 20%, către (EMH), ieșind astfel din acționariatul S.C.S.A.

În data de 03.08.2010, prin Hotărârea Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor S.C.S.A., s-a dispus transferul a 128.000 de acțiuni, reprezentând 80% din capitalul social deținut de (EMH), societate înmatriculată în S.U.A. și reprezentată legal prin martorul și a 32.000 de acțiuni reprezentând 20% din capitalul social deținut de, societate reprezentată de martorul, către, companie înmatriculată în Insulele Virgine care a devenit astfel acționar unic al S.C.S.A., deținând 100% din capitalul social.

Din cuprinsul declarației formulate de martorul, atât (.....)

Prin aceeași hotărâre sus-menționată s-a aprobat și schimbarea formei juridice a societății, din societate pe acțiuni, în societate cu răspundere limitată. Această decizie a fost luată, deoarece pentru participarea la diverse licitații, în cazul societății pe acțiuni era necesară semnătura acționarilor, aspect care îl implica direct pe inculpatul L.S care, așa cum s-a arătat anterior, prefera anonimatul și administrarea din umbră, în cazul societăților cu răspundere limitată, fiind necesară doar semnătura administratorului sau a reprezentantului legal, în speță a persoanelor interpușe.

În cuprinsul art. 3 al hotărârii din data de 03.08.2010 s-a prevăzut că, se aprobă revocarea din funcția de administratori ai S.C. S.A. a lui H.A. șiși descărcarea acestora de gestiune, aspect ce semnifică faptul că toate activitățile desfășurate de aceștia au fost conforme și nu există pagube cauzate în administrare. În referire la acest aspect, s-a avut în vedere și declarația martorului care a precizat că deține chiar un act notarial semnat de L.S prin care acesta din urmă a confirmat că administrarea societății de către martor a fost conformă și nu au fost produse daune.

Cei doi au fost înlocuiți de martorul, în calitate de administrator unic și director general.

În continuare, la numai două luni de la preluarea integrală de către a societății S.R.L., respectiv în data de 18.11.2010, între aceste societăți, L.S în nume personal și patru societăți comerciale italiene, respectiv a fost încheiat un Acord prin care, printre altele, „GRUPUL ITALIAN” se obliga să achiziționeze 10% din părțile sociale ale S.C. S.R.L., la prețul de 200.000 de euro, precum și la acordarea către această societate a unui împrumut de 700.000 de euro, sumă de bani ce a fost achitată în două rate, în lunile noiembrie și decembrie 2010.

În cadrul Acordului se mai prevedea că restituirea integrală a împrumutului de 700.000 de euro, precum și a dobânzii legale aferente, trebuia să se realizeze nu mai târziu de data de 31.12.2011. Acest împrumut era garantat, atât de gajul fără deposedare instituit pe 41% din părțile sociale ale S.R.L. (proprietate a), cât și personal, solidar și nelimitat, de către inculpatul L.S și în calitate de asociat majoritar al S.C. S.R.L. De asemenea, s-a garantat și reachiziționarea de către S.C. S.R.L. a celor 10% din părțile sociale, la prețul de 200.000 de euro.

Din cuprinsul plângerii penale formulate de „...” la D.I.I.C.O.T. față de L.S,, S.C. S.R.L. și a rezultat că acest Acord a fost încheiat datorită asigurărilor inculpatului L.S că S.C. S.R.L. este titulară în România a două lucrări importante în domeniul infrastructurii rutiere și posedă toate cerințele prevăzute de lege pentru a participa la licitații existând o mare posibilitate de a adjuca și alte noi lucrări de același tip.

Aceste aspecte sunt confirmate și de declarația martorului care, în calitate de reprezentant legal, a participat alături de inculpat la discuțiile purtate cu membrii „.....”, confirmând susținerile acestora în sensul că, deși cunoștea că S.C. S.R.L. are probleme financiare și nu are capacitatea materială de a mai contracta și alte lucrări, a ascuns acest aspect partenerilor italieni (procedura insolvenței față de S.C. S.R.L. a fost deschisă în data de 15.06.2011). De altfel, imediat după ce banii au fost virajați de către „...”, S.C. S.R.L. a cesionat cele două lucrări invocate, către alte societăți comerciale.

S-a concluzionat că toată situația dezastruoasă a S.C. S.R.L. s-a datorat inculpatului L.S, iar nu părții civile H.A. care nu a avut practic niciun aport la administrarea societății, ci a reprezentat doar, prin intermediul S.C. S.R.L., o posibilitate de pătrundere a societăților comerciale aflate sub controlul familiei Lpe piața românească. Această concluzie este susținută și de declarațiile

martorilor,,și

În contracararea evidenței, inculpatul L.S a invocat în apărarea sa concluziile Raportului de Închidere a Procedurii întocmit de administratorul judiciar al S.C. S.R.L., respectiv deI.P.U.R.L. în dosarul de insolvență, în care s-a precizat că situația societății s-a datorat managementului neperformant al conducerii societății, datorat relei credințe a consiliului de administrație, care au condus la acumularea de pierderi contabile în perioada 2009 - 2011, perioadă în care societatea a fost administrată de H.A., și, fără însă a se preciza și perioada în care aceștia au activat ca administratori, afirmații care denotă că administratorul judiciar s-a aflat în eroare cu privire la adevărata situație de fapt.

Această apărare și, implicit, concluziile Raportului de Închidere a Procedurii sunt contrazise însă de Raportul de „Due Diligence”, întocmit în data de 19.02.2013, de către RSM Scot, la cererea chiar a managementului S.C. S.R.L., deci a inculpatului L.S, pentru perioada 01.07.2008 - 30.06.2011.

Conform acestui document, sumele împrumutate de către S.R.L. și invocate de către inculpatul L.S ca fiind o altă datorie a părții civile H.A. (reprezentând în fapt finanțarea efectuată de inculpat), au fost acordate începând cu data de 01.07.2010, dată la care S.C. S.R.L. nu mai deținea acțiuni în cadrul S.C. S.R.L., iar H.A. nu mai era administrator al societății. De altfel, aceste împrumuturi s-au derulat prin intermediul martorului, atât acordarea împrumuturilor, cât și restituirea tranșelor.

De asemenea, tot din cuprinsul acestui raport a rezultat și faptul că cele mai mari pierderi suferite de S.C. S.R.L. au avut loc în perioada 2010 - 2011, când administrator al societății era martorul, persoana interpusă de inculpatul L.S. Interesant este că, în această perioadă, pierderile s-au datorat unei practici neconforme folosite de S.C. S.R.L., respectiv finanțarea, prin intermediul avansurilor încasate atât de la părțile afiliate cât și de la alți terți. Astfel, S.C. S.R.L. încheia cu partenerii menționați contracte de prestări servicii sau furnizare de bunuri care însă nu se concretizau în tranzacții comerciale, ci furnizau doar o bază legală de facturare a acelor avansuri, care erau acordate de terți pe o perioadă scurtă de timp (sub 12 luni), iar la momentul la care S.C. S.R.L. dispunea de lichidități suficiente, se rambursau avansurile respective, stornându-se concomitent și facturile de avans emise inițial.

Totodată, s-a remarcat și faptul că partea civilă H.A. nu a figurat în niciun document sus-menționat cu sume de bani primite, retrase sau plătite către S.C. S.R.L. Este relevantă în acest sens declarația martorului

Prin urmare, relativ la aspectele anterior expuse, s-a constatat că sumele de bani solicitate de inculpatul L.S de la partea civilă H.A. nu erau în niciun mod datorate de acesta din urmă, aspect ce se coroborează cu înregistrările ambientale efectuate în cauză.

Mai mult decât atât, din situația prezentată rezultă fără dubiu că plângerea formulată de L.S la D.I.I.C.O.T. a fost introdusă cu rea-credință, fiind vădit nefondată, și reliefează intenția acestuia de a o forța pe partea civilă să plătească suma nedatorată, în condițiile în care aceasta nu a fost parte, în nume personal, în toată această afacere.

Nu în ultimul rând, vehemența acestuia în recuperarea banilor se datora necesității stringente de a restitui suma de bani împrumutată de la „GRUPUL ITALIAN”, având în vedere modalitatea prin care o obținuse și amenințările primite de la reprezentanții acestuia (menționate în declarația martorului).

- Din declarația formulată de martorul
- Martoraa declarat
- Martorul a declarat

Martorul a mai precizat că

- Martorul,

Apărrile formulate de inculpatul P.R.P. și comentarii asupra acestora :
În declarația formulată în data de

.....
Din cele de mai sus reiese că inculpatul P.R.P. era oarecum circumspect în discuțiile telefonice, însă, există exprimări sau schimburi de replici care atestă implicarea sa în activitatea infracțională. Spre exemplu, la afirmația inculpatului P.R.P. că L.S schimbă solicitările de la o zi la alta, replica acestuia din urmă :”Dar ce s-a schimbat ?” arată că discuțiile tete-a-tete fuseseră purtate în termenii rezultați din probatoriu. De asemenea, a rezultat că inculpatul P.R.P. dorea să discute variantele la birou, iar nu la telefon. În cealaltă convorbire, inculpatul P.R. subliniază existența unor principii de regularitate (???), în fapt acestea fiind niște sfaturi voalate pentru soluționarea cererilor nelegitime ale inculpatului L.S, și anume că modalitatea de remitere a sumei nu trebuia să rezulte din operațiuni pentru care ar fi fost necesare documente (care nu existau), precum și că trebuiau făcute demersuri pentru retragerea plângerii.

▪ Soluția legală ce ar fi trebuit indicată de inculpatul P.R.P. era aceea de continuare a procesului penal și de soluționare a cauzei de către procuror fără astfel de imixțiuni. Dacă inculpații P.R.P. și L.S ar fi avut date privind vinovăția reală a părții civile H.A., suma totală de 4.000.000 de euro putea fi recuperată în urma constituirii de parte civilă în acea cauză. Or, căutarea și găsirea unor astfel de soluții indică tocmai percepția ambilor inculpați a ecuației „remitere bani-retragere plângere plus alte demersuri nelegale” ca fiind singura modalitate de obținere de la persoana vătămată a sumei solicitate de inculpatul L.S.

▪ În consecință, inculpatul P.R.P. a acționat în sensul sprijinirii inculpatului L.S în constrângerea părții civile H.A., prin furnizarea unor soluții inadecvate de obținere a sumelor de bani, cunoscând că acestea nu erau datorate și că inculpatul L.S urmărea ca, în schimbul sumei de bani, să facă demersuri pentru retragerea plângerii penale și schimbarea încadrării juridice, deși retragerea plângerii trebuia să fie necondiționată.

În drept, în rechizitoriu s-au reținut următoarele :

A. 1. În perioada **decembrie 2014 - martie 2015**, inculpatul **L.S**, cu complicitatea inculpatului P.R.P., a exercitat asupra părții civile H.A. acțiuni de constrângere, pentru a-l determina pe acesta să-i dea suma totală de 4.000.000 de euro, nedatorată. Astfel, firma, având ca asociat/acționar pe inculpatul L.S, a introdus la D.I.I.C.O.T. o plângere penală înregistrată sub nr., dând, în mod intenționat, unor afaceri comerciale nerentabile încadrare juridică penală, în scopul exercitării ulterioare de presiuni asupra părții civile; încadrarea juridică de gestiune frauduloasă era de competența parchetelor obișnuite, putând opera retragerea plângerii, iar infracțiunea ce atrăgea competența D.I.I.C.O.T. urma a fi denunțată de însuși autorul plângerii, în urma acceptării de către partea civilă H.A. a solicitărilor injuste și necuvenite făcute de inculpatul L.S.

Acțiunile de constrângere au constat în condiționarea retragerii plângerii penale pentru infracțiunea de gestiune frauduloasă și a dirijării anchetei în cazul celorlalte infracțiuni, astfel încât să fie solicitată și acceptată schimbarea încadrării juridice și a acelor fapte tot în gestiune frauduloasă, de acceptul lui H.A. de a-i plăti inculpatului L.S suma totală de 4.000.000 de euro, necuvenită.

Sub imperiul acestor constrângeri repetate, temându-se de repercusiunile unui eventual refuz și în condițiile în care inculpatul L.S i-a dovedit că poate influența atitudinea procurorului de caz, partea civilă H.A. a semnat, în data de 17.03.2015, un contract fictiv de împrumut, autentificat la Biroul Notarial “Consensus”, prin care, în fapt, recunoștea că i-ar datora personal inculpatului L.S suma de 2.000.000 de euro, angajându-se să îi restituie până în data de 24.12.2015. După semnarea acestui act, inculpatul L.S a continuat să îl constrângă în același mod pe H.A. să semneze un

contract similar pentru o altă sumă, având același cuantum (2.000.000 de euro).

În opinia Parchetului, fapta anterior descrisă întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **șantaj**, prevăzută de **art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen.**

2. Pentru a adăuga presiunii descrise mai sus un mijloc de constrângere și mai puternic, în concordanță cu cuantumul sumei pretinse, **inculpatul L.S.**, în perioada **decembrie 2014 - martie 2015**, a pretins că are influență, prin intermediul unor persoane importante, asupra organelor judiciare implicate în instrumentarea cauzelor penale care-l priveau pe H.A. (dosarele nr. și nr.), aflate în lucru la același procuror, promițând că va determina îndeplinirea de către organele judiciare a unor acte contrare îndatoririlor de serviciu, respectiv efectuarea de demersuri pentru ridicarea unor sechestre instituite asupra bunurilor părții civile H.A. în dosarul nr.și pentru soluționarea ambelor dosare într-o manieră favorabilă părții civile H.A., indiferent de probele cauzelor respective.

De asemenea, pentru aceasta a pretins, iar în data de 17.03.2015 a primit dreptul de creanță asupra sumei de 2.000.000 de euro, în forma contractului fictiv de împrumut, prin care partea civilă H.A. recunoștea că i-ar datora personal inculpatului L.S suma de 2.000.000 de euro, angajându-se să îi restituie până în data de 24.12.2015.

În opinia Parchetului, fapta anterior descrisă întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **trafic de influență**, prevăzută de **art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.**

3. În data de **17.03.2015**, **inculpatul L.S** a declarat, sub semnătură proprie, în fața notarului public de la Societatea Profesională Notarială "...", că i-a dat părții civile H.A., cu titlu de împrumut, suma de 2.000.000 de euro, în perioada 2008 - 2010, împrejurare nereală, astfel cum rezultă din probele administrate în cauză.

De asemenea, prin această declarație necorespunzătoare adevărului, inculpatul L.S l-a instigat, cu intenție, pe notarul public să comită, fără vinovăție, un fals intelectual, cu ocazia întocmirii și autentificării contractului de împrumut autentificat sub nr. 263/17.03.2015.

În opinia Parchetului, faptele anterior descrise întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de **fals în declarații**, prevăzută de **art. 326 C.pen.**, și ale **participației impropriei în forma instigării la infracțiunea de fals intelectual**, prevăzută de **art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 C.pen.**

Raportat la aceste infracțiuni, s-a reținut **art. 38 alin. 1 C.pen.**

B. 1. Inculpatul P.R.P. l-a sprijinit în activitatea infracțională pe inculpatul L.S, cunoscând natura acesteia, prin formularea, în perioada **decembrie 2014 - martie 2015**, a mai multor soluții nelegale pentru intrarea sumei de 4.000.000 de euro în patrimoniul inculpatului L.S, inclusiv cea privind recunoașterea unei datorii fictive, care a fost acceptată de partea civilă H.A. sub imperiul constrângerilor repetate.

În opinia Parchetului, fapta anterior descrisă întrunește elementele constitutive ale **complicității la infracțiunea de șantaj**, prevăzută de **art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen.**

2. În aceeași perioadă, **inculpatul P.R.P.**, cu ocazia discuțiilor purtate cu inculpatul L.S, oferindu-i acestuia, ca soluție pentru obținerea sumei de bani de la partea civilă H.A., încheierea unui contract de împrumut prin care inculpatul L.S să declare în fața notarului public împrejurarea nereală că i-ar fi dat părții civile H.A., cu titlu de împrumut, suma de 2.000.000 de euro, în perioada 2008 - 2010, l-a instigat pe acesta să formuleze declarațiile false consemnate în cuprinsul actului.

În opinia Parchetului, fapta anterior descrisă întrunește elementele constitutive ale **instigării la infracțiunea de fals în declarații**, prevăzută de **art. 47 C.pen. rap. la art. 326 C.pen.**

În faza de urmărire penală au fost administrate următoarele **mijloace de probă**.

.....
Cauza a fost înregistrată pe rolul **Curtii de Apel București – Secția a II-a Penală** în data de 26.06.2015, sub număr unic de dosar 3991/2/2015 (nr. în formatr vechi 2380/2015):

Prin **încheierea** de ședință pronunțată în camera de consiliu în data de **25.08.2015**, **Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Curtii de Apel București – Secția a II-a Penală** a dispus următoarele :

În temeiul art. 345 alin. 1 C.pr.pen., a respins, ca neîntemeiate, cererile și excepțiile de neregularitate a actului de sesizare, de nelegalitate a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, formulate de către inculpatul P.R.P..

În baza art. 346 C.pr.pen., a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 44/P/2015 din data de 25.06.2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție privindu-i pe inculpații P.R.P. și L.S, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

A dispus începerea judecății cauzei privindu-i pe inculpații P.R.P. și L.S.

În *motivarea în fapt și în drept a încheierii*, Judecătorul a reținut următoarele :

Instanța a fost sesizată potrivit art. 329 C.pr.pen. prin rechizitoriu, actul de sesizare fiind verificat sub aspectul legalității și temeiniciei, conform art. 22² alin. 1 din O.U.G. nr. 43/2002 și art. 328 alin. 1 C.pr.pen., de procurorul șef secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, iar rechizitoriul întrunește toate cerințele prevăzute de art. 328 C.pr.pen., respectiv cuprinde datele referitoare la fapte, încadrarea juridică, profilul moral și de personalitate al inculpaților, actele de urmărire penală efectuate și probele administrate, dispoziția de trimitere în judecată și cheltuielile judiciare, dispoziții privitoare la măsurile preventive ori asiguratorii, fiind verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de către procurorul - șef de secție.

S-a mai constatat ca instanța competentă din punct de vedere material și teritorial să instrumenteze cauza penală cu care a fost sesizată este Curtea de Apel București, în raport de dispozițiile art. 38 alin. 1 lit. d C.pr.pen. și criteriile prevăzute de art. 41 C.pr.pen., iar probele au fost administrate în mod legal, fiind efectuate toate actele procedurale necesare aflării adevărului de către organele de urmărire penală.

În ceea ce privește *cererile și excepțiile de neregularitate a actului de sesizare, de nelegalitate a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală invocate de către inculpatul P.R.P.*, s-a constatat că acestea sunt neîntemeiate, astfel :

1. *O primă critică* formulată de inculpatul P.R.P. a vizat împrejurarea constând în aceea că cerința impusă de art. 328 rap. la art. 371 C.pr.pen., referitoare la descrierea faptei în cuprinsul rechizitoriului, nu este îndeplinită în cauză în ceea ce îl privește pe acest inculpat.

În acest sens, inculpatul a susținut că neregularitățile rechizitoriului atrag imposibilitatea stabilirii obiectului și limitelor judecății în ceea ce îl privește, întrucât pretensele fapte imputate inculpatului nu sunt descrise în rechizitoriu. În rechizitoriu se află doar o înșiruire de extrase din convorbiri telefonice care nu pot constitui o descriere a faptelor, ci doar o redare a conținutului unor mijloace de probă administrate în cauză. Procurorul trebuia să facă o analiză a acestor mijloace de probă în raport de diferitele elemente constitutive, obiectiv și subiectiv, ale pretinselor infracțiuni pentru care s-a dispus trimiterea în judecată. În caz contrar, sunt imposibil de determinat limitele și obiectul judecății, contrar art. 371 C.pr.pen.

Prin urmare, inculpatul a precizat că neidentificarea și nedescririerea pretinselor

fapte în rechizitoriu îl pun în imposibilitate pe inculpat de a-și exercita dreptul la apărare.

În consecință, inculpatul a solicitat, potrivit art. 346 alin. 3 lit. a C.pr.pen., restituirea cauzei la Parchet, întrucât rechizitoriul a fost neregulamentar întocmit.

Referitor la critica privind *lipsa descrierii în concret a faptelor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților*, respectiv a indicării modalității elementului material sau a formei laturii subiective ale infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, *Judecătorul* a constatat că aceasta este, în realitate, o apărare de fond care poate face obiectul analizei doar în cursul judecății.

Judecătorul a remarcat, așadar, că pretinsa nedescriere a faptelor prin rechizitoriu nu este de natură a atrage o neregularitate a rechizitoriului, atât timp cât actul de sesizare îndeplinește condițiile impuse de art. 328 C.pr.pen., aspectele referitoare la cenzurarea modalității de prezentare a situației de fapt fiind, de altfel, atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei în faza de cercetare judecătorească propriu-zisă, urmând a fi clarificat în eventualitatea în care se va aprecia asupra necesității administrării de probe sau a readministrării probelor din faza de urmărire penală. În consecință, în mod evident, o astfel de analiză nu este permisă în procedura camerei preliminare al cărei scop este în mod clar stabilit prin dispozițiile art. 342 și urm. C.pr.pen.

De asemenea, *Judecătorul* a observat că rechizitoriul cuprinde, în partea expozitivă, la filele 3 - 120 (secțiunea „Situația de fapt”), o descriere amplă a faptelor pentru care ambii inculpați au fost trimiși în judecată, fiind expusă pe larg situația de fapt prin raportare la ansamblul mijloacelor de probă pe care s-au întemeiat acuzațiile, fiind întrunite, așadar, toate cerințele prevăzute de art. 328 C.pr.pen.

S-a mai constatat că în rechizitoriu sunt efectuate referiri inclusiv în ceea ce privește elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, atât sub aspect obiectiv, cât și subiectiv.

2. O a doua critică formulată de inculpatul P.R.P. a vizat împrejurarea constând în aceea că prin rechizitoriu nu s-a rezolvat cauza sub toate aspectele pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale în cauză.

În acest sens, inculpatul a susținut că prin actul de sesizare a instanței s-au dispus mai multe soluții, respectiv trimiteri în judecată, clasări și disjungeri. Însă, în ceea ce îl privește pe inculpatul P.R.P., acesta a precizat că prin ordonanța din data de 30.03.2015, prin care s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de acest inculpat sub aspectul săvârșirii complicității la infracțiunea de șantaj, din punct de vedere factual s-a reținut că inculpatul l-ar fi sprijinit în activitatea infracțională pe celălalt inculpat, cunoscând natura acesteia, prin redactarea în anul 2013 a unei plângeri penale ce face obiectul dosarului nr.(.....) și prin formularea în perioada decembrie 2014 - martie 2015 a mai multor soluții nelegale pentru primirea sumei de 4.000.000 de euro în patrimoniul inculpatului L.S, precum cea privind recunoașterea unei datorii fictive. Componenta referitoare la pretinsa faptă de redactare în anul 2013 a unei plângeri penale ce face obiectul dosarului nr.nu se mai regăsește în cuprinsul rechizitoriului, astfel că procurorul, prin rechizitoriu, deși s-a desesizat, totuși nu a dat nicio soluție cu privire la această componentă factuală.

Prin urmare, inculpatul a precizat că desesizarea organului de urmărire penală este incompletă și, în consecință, ilegală.

În consecință, inculpatul a solicitat, potrivit art. 346 alin. 3 lit. a C.pr.pen., restituirea cauzei la Parchet, în vederea rezolvării integrale a cauzei.

Referitor la critica privind *lipsa descrierii în rechizitoriu a unei pretinse fapte*, *Judecătorul* a constatat că aceasta este, în realitate, o apărare de fond care poate face obiectul analizei doar în cursul judecății.

Judecătorul a remarcat, așadar, că pretinsa nedescriere a unei componente factice reținute cu privire la una dintre infracțiuni nu este de natură a atrage o

neregularitate a rechizitoriului, atât timp cât actul de sesizare îndeplinește condițiile impuse de art. 328 C.pr.pen., aspectele referitoare la cenzurarea modalității de prezentare a situației de fapt fiind, de altfel, atributul exclusiv al instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei în faza de cercetare judecătorească propriu-zisă, urmând a fi clarificat în eventualitatea în care se va aprecia asupra necesității administrării de probe sau a readministrării probelor din faza de urmărire penală. În consecință, în mod evident, o astfel de analiză nu este permisă în procedura camerei preliminare al cărei scop este în mod clar stabilit prin dispozițiile art. 342 și urm. C.pr.pen.

Totodată, Judecătorul a constatat că, pe parcursul soluționării cauzei, inclusiv în faza de urmărire penală, situația de fapt care susține o acuzație, în speță complicitatea la infracțiunea de șantaj pentru care a fost trimis în judecată inculpatul P.R.P., se poate modifica, urmare a administrării mijloacelor de probă atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau a inculpatului, așa cum prevăd în mod expres dispozițiile art. 5 alin. 2 C.pr.pen.

Însă, Judecătorul a constatat că, în mod cert, modificările care pot apărea sub aspectul situației de fapt de natură a confirma elementul material al laturii obiective a uneia dintre infracțiunile pentru care s-a dispus trimiterea în judecată nu produce nicio consecință asupra încadrării juridice a faptelor respective, nici sub aspectul elementelor constitutive, nici în ceea ce privește participația penală reținută în sarcina inculpatului. Mai mult decât atât, Judecătorul a reținut că eventualele modificări intervenite în faza de urmărire penală în privința descrierii, în concret, a faptelor nu poate conduce la concluzia în sensul că, urmare a acestor modificări, s-ar fi schimbat în vreun fel însăși natura infracțiunii reținute în debutul urmăririi penale.

Așadar, Judecătorul a constatat că astfel de modificări sub aspect faptic invocate de către inculpatul P.R.P. nu pot determina reținerea, în rechizitoriu, a unei alte infracțiuni decât cea avută în vedere inițial, respectiv prin ordonanța din data de 30.03.2015, astfel că nu a necesitat pronunțarea de către procuror, în dispozitivul rechizitoriului, a unei soluții distincte de trimitere în judecată, clasare sau disjungere.

În consecință, având în vedere ansamblul motivelor de fapt și de drept anterior expuse, Judecătorul a apreciat că inculpatului P.R.P. nu i-a fost încălcat dreptul la apărare, rechizitoriul nu trebuie refăcut, iar sub aspectul cerințelor prevăzute de art. 328 C.pr.pen. cauza a fost integral rezolvată de către procuror.

Totodată, constatând că pe parcursul urmăririi penale au fost respectate toate normele procedurale referitoare la desfășurarea acestei etape procesuale, probele au fost legal obținute, rechizitoriul a fost regulamentar întocmit, iar administrarea probelor și efectuarea actelor de urmărire penală s-a realizat în condiții de legalitate, respectându-se regulile procedurale și procesuale, precum și drepturile inculpaților prevăzute de legea procesual penală, Judecătorul a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 44/P/2015 din data de 25.06.2015, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării cauzei.

Prin **încheierea** de ședință pronunțată în camera de consiliu în data de **05.11.2015** în dosarul nr. 3365/1/2015, **Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală** a dispus următoarele :

A admis contestația formulată de inculpatul P.R.P. împotriva încheierii de ședință din data de 25.08.2015 pronunțată de Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București - Secția a II-a Penală în dosarul nr. 3991/2/2015.

În baza art. 425¹ alin. 7 pct. 2 lit. a C.pr.pen., a desființat, în parte, încheierea contestată și rejudecând :

A constatat neregularitatea actului de sesizare a instanței, respectiv a rechizitoriului nr. 44/P/2015 din data de 25.05.2015 emis de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de

combatere a corupției, în ceea ce privește descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatului P.R.P..

Conform art. 347 alin. 3 rap. la art. 345 alin. 3 C.pr.pen., a dispus ca, în termen de 5 zile de la comunicarea prezentei încheieri motivate, procurorul să remedieze neregularitățile actului de sesizare.

A menținut celelalte dispoziții ale încheierii contestate.

A stabilit termen de judecată la data de 20.11.2015.

În *motivarea în fapt și în drept a încheierii*, Judecătorul a reținut următoarele :

Invocându-se neregularitatea actului de sesizare, apărarea a formulat critici atât în ceea ce privește descrierea faptelor, cât și referitor la modul de analiză a probelor, susținându-se că fiecare replică dată de inculpatul P.R.P. coinculpatului L.S constituie un contraargument la acuzația adusă prin rechizitoriu. Deși în motivarea scrisă a contestației se dorește a se accentua faptul că aceste din urmă aspecte „nu privesc netemeinicia susținerilor din cuprinsul rechizitoriului” și că argumentele nu reprezintă apărări de fond, Judecătorul a constatat că, în realitate, criticile vizează modul de interpretare a probelor de către procuror. Concluzia rezultă și cu mai multă evidență din susținerile orale ale apărării, care face ample referiri la o „interpretare tendențioasă a procurorului, care încearcă să adauge, la fiecare faptă, propriile sale păreri”.

Judecătorul a constatat că aceste critici exced verificărilor ce pot fi efectuate în această procedură; modul în care probele au fost interpretate de către procuror vizează, în fapt, temeinicia sau netemeinicia acuzației penale și ține exclusiv de fondul cauzei.

Apărarea a mai susținut faptul că procurorii nu ar fi pronunțat o soluție cu privire la una dintre faptele pentru care s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de inculpatul P.R.P., constând în redactarea plângerii penale ce face obiectul dosarului nr. 180/P/2013.

Judecătorul a precizat că verificarea legalității sesizării se raportează doar la soluția de trimitere în judecată, nu și a celorlalte soluții care au fost dispuse sau care, în opinia apărării, trebuiau dispuse prin rechizitoriu și, ca atare, acest motiv nu poate fi analizat din perspectiva dispozițiilor art. 342 C.pr.pen.

În ceea ce privește critica legată de modalitatea de descriere a faptelor în actul de sesizare, Judecătorul a reținut că, pentru a satisface exigențele art. 328 alin. 1 C.pr.pen., descrierea faptei trebuie să fie făcută de o manieră rezonabilă, să fie clară, inteligibilă, să facă referire la toate împrejurările de timp și de loc, cu prezentarea tuturor elementelor ce prezintă relevanță penală sub aspectul conținutului unei infracțiuni.

Importanța acestei descrieri rezultă din dispozițiile art. 371 C.pr.pen. care fixează obiectul judecății la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare; totodată, descrierea faptei este și o condiție a asigurării posibilității de exercitare a unei apărări efective de către inculpat, statuată la nivel de principiu de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, caracterul echitabil al procedurii deprinzând de o informare precisă și completă asupra acuzațiilor formulate împotriva unei persoane, respectiv asupra faptelor materiale imputate, precum și asupra încadrării juridice.

Pornind de la aceste scurte considerații teoretice, Judecătorul a reținut că rechizitoriul întocmit ce cei doi procurori este structurat după cum urmează : prezentarea situației de fapt, cu un subcapitol rezervat analizei apărărilor formulate de către inculpații L.S și P.R.P. cu referire la probele administrate, prezentarea încadrărilor juridice, motivarea celorlalte soluții dispuse în cauză, date referitoare la latura civilă, enumerarea mijloacelor de probă (filele 128-148), date privind urmărirea penală și soluțiile adoptate (filele 155 și următoarele).

Încercând să identifice descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatului P.R.P., Judecătorul a constatat că, în capitolul destinat descrierii situației de fapt, actul de sesizare se rezumă la redarea conținutului unor convorbiri telefonice

(manieră în care, de altfel, este conceput întregul rechizitoriu).

Astfel, este prezentată o convorbire telefonică din data de 27.01.2015 ora 10.49, dintre inculpatul P.R.P. și inculpatul L.S. „din care redăm pasaje relevante”, urmând o redare a discuției fără însă ca procurorii să evidențieze eventuale aspecte de fapt cu relevanță penală pe care le rețin din această discuție; în continuare se menționează că, în seara aceleiași zile, inculpații L.S și P.R.P. au mai avut o convorbire telefonică la ora 19.02 în care P.R.P. a contramandat întâlnirea stabilită pentru ziua următoare, îndrumându-l spre colegul său; că, în data de 28.01.2015, inculpatul P.R.P. a avut o convorbire telefonică cu martorul, după ce acesta se întâlnise cu inculpatul L.S și cu suspectul, reținându-se că martorul le-ar fi propus celor doi următoarele variante: notarul (contract de împrumut fictiv), încheierea unei convenții antedatată cu anul 2008 (nerecomandat de avocați) și preluarea de părți sociale, martorul relatându-i inculpatului P.R.P.

Judecătorul a constatat, astfel, că, în ceea ce îl privește pe inculpatul P.R.P., actul de sesizare nu descrie faptele și împrejurările comiterii acestora astfel cum au fost reținute în urma analizării probatorului administrat, *procurorii substituind descrierii faptelor prezentarea conținutului unor mijloace de probă, respectiv a convorbirilor telefonice purtate de acesta* cu inculpatul L.S și cu martorii și (fie prin redarea, aproape integrală, a discuției, fie prin prezentarea sintetică a acesteia).

Este adevărat că, în unele situații, redarea conținutului unor convorbiri telefonice sau interceptări în mediu ambiantal se poate dovedi deosebit de relevantă, fiind chiar necesară pentru a sublinia unele împrejurări factice sau chiar pentru a evidenția elementele constitutive ale infracțiunii pentru care se formulează acuzații. Aceasta nu înseamnă că actul de sesizare poate fi redus la prezentarea acestor discuții, oricare ar fi relevanța lor probatorie, și că procurorul este exonerat de obligația de a descrie situația de fapt, pe care înțelege să o rețină în urma analizei coroborate a întregului probatoriu.

În cauză, modul în care s-a procedat, prin prezentarea doar a conținutului unora din mijloacele de probă, pune practic judecătorul în situația de a deduce starea de fapt cu care este sesizat, prin raportare și la aspectele reținute în rechizitoriu cu ocazia prezentării încadrării juridice (unde, pentru prima dată, s-a descris succint o situație de fapt) și, eventual, a celor rezultate din analiza apărărilor formulate de către inculpat, unde s-au făcut referiri și la celelalte probe.

Dincolo de faptul că nu este rolul instanței de a corobora diferite probe menționate în cuprinsul rechizitoriului pentru a construi o situație de fapt care să formeze obiectul propriei sesizări, chiar și în condițiile în care acest lucru ar fi posibil (fără să se încalce principiul separației funcțiilor judiciare), aceasta nici nu s-ar putea realiza, în condițiile în care nu există o concordanță între cele reținute cu ocazia prezentării încadrării juridice și convorbirile telefonice redată în prima parte a rechizitoriului, nefiind clar delimitat obiectul judecării.

Astfel, s-a reținut, cu referire la complicitatea la infracțiunea de șantaj, că fapta ar fi fost comisă de inculpatul P.R.P. în perioada decembrie 2014 - martie 2015, deși toate discuțiile redată vizează perioada ulterioară datei de 27.01.2015 și până la data de 05.02.2015; s-a susținut că inculpatul P.R.P. ar fi formulat „mai multe soluții nelegale pentru intrarea sumei de 4.000.000 de euro în patrimoniul inculpatului L.S, inclusiv cea privind recunoașterea unei datorii fictive”, însă se prezintă o singură convorbire telefonică dintre cei doi inculpați, din data de 27.01.2015, în care variantele oferite de inculpatul P.R.P. ar fi constat în încheierea unui contract de donație sau de cumpărare de părți sociale, procurorii nefăcând trimitere la nicio altă întâlnire sau discuție dintre cei doi, la filele 17-18 din rechizitoriu afirmându-se că martorul ar fi fost cel care i-ar fi propus inculpatului L.S această soluție și că martorul i-ar fi comunicat-o ulterior inculpatului P.R.P..

De asemenea, în ceea ce privește instigarea la infracțiunea de fals în

declarații, s-a reținut, cu ocazia stabilirii încadrării juridice, că „în aceeași perioadă, inculpatul P.R.P., cu ocazia discuțiilor purtate cu inculpatul L.S, oferindu-i acestuia ca soluție pentru obținerea sumei de bani de la partea civilă H.A. încheierea unui contract de împrumut prin care inculpatul L.S să declare în fața notarului public împrejurarea nereală că i-ar fi părții civile H.A., cu titlu de împrumut, suma de 2.000.000 de euro, în perioada 2008 -2010, l-a instigat pe acesta să formuleze declarațiile false consemnate în cuprinsul actului”, însă, așa cum s-a arătat și anterior, în secțiunea referitoare la situația de fapt, nu există nicio descriere a acestei fapte, nici măcar la maniera redării conținutului unei discuții între inculpații P.R.P. și L.S pe această temă, a prezentării la notar.

În aceste circumstanțe, Judecătorul a constatat că actul de sesizare nu îndeplinește exigențele art. 328 alin. 1 C.pr.pen., neexistând descrisă o situație de fapt rezultată din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă și care să fie concordantă cu cea prezentată sintetic cu ocazia stabilirii încadrărilor juridice.

Modul în care rechizitoriul se prezintă la acest moment face imposibilă stabilirea obiectului și limitelor judecății, dar și exercitarea dreptului la apărare, nefiind clar dacă procurorii au înțeles să sesizeze instanța cu exclusiv faptele ce rezultă din convorbirile redade în expositiv (și care ar urma să fie identificate) sau cu cele menționate la încadrarea juridică (și acestea trebuind identificate prin analiza întregului material probator, nu doar a convorbirilor telefonice sau din mediu ambiental).

În oricare dintre cele două variante actul de sesizare trebuie refăcut în ceea ce privește descrierea faptelor pentru care se dorește trimiterea în judecată a inculpatului P.R.P., cu referire la toate împrejurările de timp și de loc ale comiterii acestora, cu prezentarea tuturor elementelor de fapt ce prezintă relevanță penală sub aspectul reținerii unui act de ajutor la realizarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de șantaj, prin depășirea limitelor permise de lege (art. 272 alin. 2 C.pen.), precum și a celor care se constituie în acte de determinare la o acțiune de declarare necorespunzătoare a adevărului în fața notarului public.

În raport de cele anterior expuse, s-a constatat că aprecierea judecătorului de cameră preliminară de la prima instanță în sensul că aspectele invocate de apărare se circumscriu doar unor chestiuni de fond nu este corectă, acesta trebuind să delimiteze clar apărările de fond de cele care reprezentau critici reale referitoare la modul de descriere a faptelor și să le analizeze din perspectiva exigențelor art. 328 alin. 1 rap. la art. 371 C.pr.pen. Afirmatia că, oricum se va censura situația de fapt reținută de procuror, este reală, însă are ca premisă existența unei stări de fapt care este aptă să investească instanța, să permită stabilirea obiectului și a limitelor judecății, ceea ce nu s-a putut constata în ceea ce privește prezentul rechizitoriu. În fine, aprecierea că rechizitoriul ar prezenta „o descriere amplă a faptelor pentru care ambii inculpați au fost trimiși în judecată, fiind expusă pe larg situația de fapt prin raportare la ansamblul mijloacelor de probă pe care s-au întemeiat acuzațiile” este eronată, judecătorul primei instanțe asimilând „amplă descriere a faptelor” cu o „amplă redare a convorbirilor telefonice sau a celor din mediul ambiental”, ceea ce nu poate fi acceptat nici din perspectiva art. 328 alin. 1 și art. 371 C.pr.pen. și nici a art. 6 par. 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin **încheierea nr. 1583** pronunțată în camera de consiliu în data de **20.11.2015** în dosarul nr. 3365/1/2015, **Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală** a dispus următoarele :

În baza art. 347 alin. 3 rap. la art. 346 alin. 4 C.pr.pen., a constatat legalitatea sesizării Curții de Apel București - Secția a II-a Penală cu rechizitoriul nr. 44/P/2015 din data de 25.06.2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, astfel cum a fost acesta completat prin ordonanța nr.

44/P/2015 din data de 12.11.2015 a aceleiași instituții.

A dispus începerea judecării cauzei privind pe cei doi inculpați.

În *motivarea în fapt și în drept a încheierii*, Judecătorul a reținut următoarele :

În data de 13.11.2015, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției a transmis ordonanța nr. 44/P/2015 din data de 12.02.2015, prin care s-a dispus completarea rechizitoriului nr. 44/P/2015 din data de 25.06.2015 în sensul descrierii detaliate a infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului P.R.P., a coroborării probelor administrate și a stabilirii perioadei în care au fost comise faptele.

Totodată, s-a dispus menținerea dispoziției de trimitere în judecată a inculpatului P.R.P., pentru comiterea complicității la infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen., constând în aceea că l-a sprijinit în activitatea infracțională pe inculpatul L.S, cunoscând natura acesteia, prin formularea, în perioada decembrie 2014 - martie 2015, a mai multor soluții nelegale pentru intrarea sumei de 4.000.000 euro în patrimoniul lui L.S, inclusiv cea privind recunoașterea unei datorii fictive, care a fost acceptată de partea civilă H.A. sub imperiul constrângerilor repetate, și instigare la infracțiunea de fals în declarații, prevăzută de art. 47 C.pen. rap. la art. 326 C.pen., constând în aceea că, în cadrul discuțiilor purtate cu inculpatul L.S în perioada decembrie 2014 - martie 2015, oferindu-i acestuia ca soluție pentru obținerea sumei de bani de la partea civilă încheierea unui contract de împrumut prin care inculpatul L.S să declare în fața notarului public împrejurarea nereală că ar fi dat părții civile, cu titlu de împrumut, suma de 2.000.000 de euro, în perioada 2008 - 2010, l-a instigat pe acesta să formuleze declarațiile false consemnate în cuprinsul actului.

Judecătorul a constatat că Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției, prin ordonanța nr. 44/P/2015 din data de 12.02.2015, s-a conformat celor dispuse prin încheierea din data de 05.05.2015, fiind remediate neregularitățile semnalate.

Astfel, printr-o analiză coroborată a întregului probatoriu, s-a realizat o amplă descriere a faptelor și împrejurărilor comiterii acestora, cu prezentarea elementelor care, în opinia procurorului, prezintă relevanță penală sub aspectul reținerii unui act de ajutor la realizarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de șantaj, cu depășirea limitelor permise de lege, precum și a celor care se constituie în acte de determinare la o acțiune de declarare necorespunzătoare a adevărului în fața notarului public, fiind refăcută integral situația de fapt și formulate concluzii cu privire la acuzațiile aduse inculpatului P.R.P..

În ceea ce privește criticile formulate de inculpatul P.R.P., s-a constatat că acestea vizează, în realitate, temeinicia acuzațiilor, fiind contestată concluzia la care s-a ajuns și învederată lipsa de suport probator a învinuirilor ce i se aduc, faptele fiind comise, în opinia apărării, de alte persoane. De altfel, același lucru s-a încercat a se demonstra și prin probele administrate la acest termen de judecată. Or, astfel cum s-a arătat deja prin încheierea din data de 05.11.2015, toate aceste critici exced procedurii de cameră preliminară, reprezentând aspecte ce țin exclusiv de soluționarea pe fond a cauzei.

Referitor la susținerea că ordonanța nr. 44/P/2015 din data de 12.01.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției a fost verificată, cu încălcarea legii, de procurorul șef adjunct secție, iar nu de către procurorul șef de secție, Judecătorul a constatat că aceasta este nefondată.

Potrivit art. 31 alin. 1 lit. b din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție aprobat prin Ordinul nr. 1.643/C din data de 15.05.2015, „procurorul șef adjunct secție îl ajută pe procurorul șef al secției în ducerea la îndeplinire a dispozițiilor legale, a regulamentelor și ordinelor procurorului șef al

Direcției Naționale Anticorupție și are următoarele atribuții : (...) b) în lipsa procurorului șef al secției, exercită atribuțiile ce îi revin acestuia; (...)"

S-a constatat, astfel, că există dispoziții care permit ca, în situațiile în care procurorul șef de secție lipsește, procurorul șef adjunct secție să exercite atribuțiile ce îi revin acestuia, deci și controlul de legalitate și temeinicie al ordonanței prin care se completează rechizitoriul în procedura remediu prevăzută de art. 345 alin. 3 C.pr.pen., fără a fi necesară emiterea unui act prin care să fie împuternicit în acest sens, astfel cum s-a susținut de către apărare.

Judecătorul nu a apreciat necesar a efectua demersuri pentru a verifica existența unei situații care să permită procurorului șef adjunct să exercite atribuțiile procurorului șef, având în vedere, pe de o parte, formularea largă a textului care permite acestuia să acționeze chiar și în caz de lipsă temporară, pe parcursul unei zile, precum și faptul că, în cuprinsul vizei de control de legalitate și temeinicie se face referire expresă la dispozițiile din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, cu precizarea că, în mod evident s-a strecurat o eroare materială în ceea ce privește trimiterea la prevederile art. 34 lit. b (art. 34 reglementând modul de conducere a secției judiciare și neavând lit. b), în realitate fiind vorba de art. 31 lit. b.

S-a mai precizat că aspectele invocate trebuie evaluate conform art. 280 rap. la art. 282 C.pr.pen., din perspectiva nulităților relative, pentru care legea prevede necesitatea existenței unei vătămări care să nu poată fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului. Or, inculpatul nici măcar nu a invocat vreo vătămare, iar aceasta nici nu există, în condițiile în care a existat o cenzură a legalității și temeiniciei ordonanței, realizată de către un procuror ierarhic superior, respectiv procurorul șef adjunct al secției.

În raport de toate aceste considerente, Judecătorul a apreciat că ordonanța Parchetului satisface exigențele unei descrieri detaliate a acuzațiilor aduse inculpatului P.R.P., fiind stabilit obiectul și limitele judecății, și au fost respectate art. 328 alin. 1 teza a II-a C.pr.pen. rap. la art. 22² alin. 1 din O.U.G. nr. 43/2002.

Faza de judecată

La termenul de judecată din data de 01.02.2016, **Curtea**, în baza **art. 374 alin. 3 C.pr.pen. rap. la art. 20 C.pr.pen.**, a luat act de faptul că, în faza de urmărire penală, prin declarația din data de 27.03.2015 (aflată la filele 168-181 din volumul 1 al dosarului de urmărire penală) **H.A.** s-a constituit **parte civilă** în procesul penal.

Totodată, prin **declarațiile** date la termenele de judecată din datele de 01.02.2016 și 07.03.2016 (aflată la filele 58 și 75 din volumul 2 al dosarului instanței), **partea civilă** a precizat că solicită obligarea inculpatului L.S la plata sumei totale de 204.000 de euro cu titlu de despăgubiri civile, compusă din suma de 200.000 de euro reprezentând daune morale și suma de 4.000 de euro reprezentând daune materiale constând în taxele notariale achitate pentru contractul de împrumut autentificat, contract pe care l-a apreciat ca fiind fictiv, solicitând anularea acestuia.

La termenul de judecată din data de 01.02.2016, Curtea le-a adus la cunoștință inculpaților dispozițiile **art. 83 lit. a C.pr.pen., art. 374 alin. 2 și 4 C.pr.pen., art. 378 C.pr.pen., art. 379 C.pr.pen., art. 375 C.pr.pen. și art. 396 alin. 10 C.pr.pen.**

În **declarația** dată la termenul din data de 23.05.2016 (aflată la filele 110-115 din volumul 3 al dosarului instanței), **inculpatul L.S** a precizat că își menține declarațiile date în timpul urmăririi penale, nu recunoaște săvârșirea faptelor reținute în sarcina sa prin rechizitoriu, motiv pentru care nu a dorit să se prevaleze de

procedura recunoașterii învinuirii prevăzută de art. 374 alin. 4, art. 375 și art. 396 alin. 10 C.pr.pen.; inculpatul a mai precizat că, în cazul în care s-ar pronunța o soluție de condamnare în ceea ce îl privește, este de acord cu prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității.

De asemenea, în **declarația** dată la termenul din data de 23.05.2016 (aflată la filele 116-118 din volumul 3 al dosarului instanței), **inculpatul P.R.P.** a precizat că își menține declarațiile date în timpul urmăririi penale, nu recunoaște săvârșirea faptelor reținute în sarcina sa prin rechizitoriu, motiv pentru care nu a dorit să se prevaleze de procedura recunoașterii învinuirii prevăzută de art. 374 alin. 4, art. 375 și art. 396 alin. 10 C.pr.pen.; inculpatul a mai precizat că, în cazul în care s-ar pronunța o soluție de condamnare în ceea ce îl privește, este de acord cu prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității

La termenele de judecată din datele de 23.05.2016 și 28.06.2016, Curtea a procedat, potrivit **art. 380 C.pr.pen.**, la audierea **părții civile H.A.**, **declarațiile** acestuia fiind consemnate și atașate la filele 119-123 din volumul 3 și la filele 1-8 din volumul 4 ale dosarului instanței).

Prin **încheierea** pronunțată la termenul din data de **19.05.2016**, Curtea, în baza **art. 351 alin. 2 C.pr.pen.**, a respins, ca nefondate, cererile formulate de inculpații L.S și P.R.P., vizând constatarea nulității relative a probelor, mijloacelor de probă și procedeele probatorii privind înregistrările și interceptările convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediul ambiental, precum și excluderea acestor probe, mijloace de probă și procedee probatorii.

În *motivarea în fapt și în drept a încheierii*, Curtea a reținut următoarele :

Prin *decizia nr. 51/16.02.2016 a Curții Constituționale*, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 190/14.03.2016, s-a admis excepția de neconstituționalitate ridicată în dosarul nr. 52.586/3/2011** al Tribunalului București - Secția I Penală și s-a constatat că sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. 1 C.pr.pen. este neconstituțională.

Potrivit *art. 147 alin. 4 teza a II-a din Constituție*, deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii de la data publicării în Monitorul Oficial și au putere numai pentru viitor.

Prin adresele nr. 44/P/2015 emise în datele de 14.04.2016 și 15.04.2016 (aflate la filele 237, 239 și 241 din volumul 2 al prezentului dosar), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției și Serviciul Tehnic a comunicat faptul că încheierile și mandatele de supraveghere tehnică au fost puse în executare de către procuror, prin intermediul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție, care a introdus datele necesare în sistemul național de interceptare.

Traficul rezultat din interceptarea telecomunicațiilor a fost descărcat pe suporturi optice de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție și pus la dispoziția procurorului de caz, împrejurare ce rezultă din fiecare proces-verbal întocmit cu ocazia efectuării acestor operațiuni.

De asemenea, ofițerii de poliție judiciară din cadrul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție au realizat înregistrări ambientale.

Echipamentele tehnice utilizate sunt cele din dotarea Direcției Naționale Anticorupție.

Totodată, au fost realizate înregistrări ambientale conform art. 139 alin. 3 C.pr.pen., redarea acestora fiind efectuată de ofițerii de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Prin adresele nr. 44/P/2015 emise în datele de 05.05.2016 și 06.05.2016 (aflate la filele 14-16 și 18 din volumul 3 al prezentului dosar), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de

Combatere a Corupției și Serviciul Tehnic a comunicat faptul că la punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, referitoare la înregistrarea comunicațiilor telefonice, în afară de personalul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție, au mai fost angrenați implicit și tehnicienii de specialitate din cadrul Serviciului ...de Informații, care asigură buna funcționare a sistemului național de interceptare, adică a platformelor hardware și software ale acestui sistem. Această categorie de personal nu a avut niciun rol în exploatarea propriu-zisă a informațiilor rezultate și nici nu a avut acces la aceste informații, întrucât nu intra în atribuțiile acestora.

Echipamentele tehnice cu care au fost interceptate și, ulterior, înregistrate convorbirile telefonice aparțin atât Direcției Naționale Anticorupție, cât și Serviciului ...de Informații, precum și operatorilor de telefonie, ele fiind construite să funcționeze într-un sistem complex integrat.

Convorbirile ambientale au fost înregistrate cu mijloacele proprii ale părții civile.

Referitor la adresa nr. 255/C/2015 aflată la fila 52 din volumul 8 al dosarului de urmărire penală, s-a precizat că solicitarea desemnării unei echipe operative a Serviciului ...de Informații a vizat asigurarea supravegherii video/prin fotografiere (filaj).

Analiza cererilor formulate, prin raportarea prevederilor legale incidente la probatoriul relevant al cauzei

1. Principiul activității legii procesual-penale și prezumția de constituționalitate a actelor normative

Curtea a constatat, astfel cum reiese din dosarul de urmărire penală, precum și din rechizitoriul întocmit în data de 25.06.2015, că *ansamblul de acte procesuale și procedurale dispuse și efectuate în cauză* - constând în referatele de încuviințare și prelungire a măsurilor de supraveghere tehnică întocmite de procuror, ordonanțele de autorizare a unor metode de supraveghere tehnică, încheierile pronunțate de către judecătorul de drepturi și libertăți, mandatele de supraveghere tehnică emise de judecătorul de drepturi și libertăți și procesele-verbale de redare în formă scrisă a convorbirilor purtate telefonic și în mediul ambiental - a fost realizat în anul 2015.

Decizia nr. 51/16.02.2016 a Curții Constituționale a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 190/14.03.2016.

Rezultă, așadar, în mod indubitabil, faptul că *procedeu probatoriu* constând în supravegherea tehnică vizând convorbirile purtate telefonic și în mediul ambiental din prezenta cauză a fost realizat *anterior* datei publicării în Monitorul Oficial a Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale.

Din acest punct de vedere, Curtea a constatat că la momentul analizării legalității dispunerii și efectuării actelor procesuale și procedurale de către organele judiciare într-o cauză penală instanța trebuie să aibă în vedere legea procesual-penală în vigoare în momentul dispunerii și efectuării respectivelor acte.

Așadar, din punctul de vedere al aplicării legii procesual-penale în timp, *art. 13 C.pr.pen.* reglementează *principiul activității legii procesual penale* („Tempus regit actum”), în sensul că legea procesual-penală este de imediată aplicare, iar din interpretarea „per a contrario” a dispozițiilor *art. 15 alin. 2 din Constituție*, rezultă că legea procesual-penală nu retroactivează.

Raportând considerațiile teoretice sus-enunțate în speță, Curtea remarcă faptul că, din moment ce *Decizia nr. 51/2016* Curții Constituționale a început să își producă efectele din data de 14.03.2016, iar *actele* procesuale și procedurale vizate în prezenta cauză datează din anul 2015, rezultă, cu certitudine, că aceste acte au fost dispuse și efectuate cu respectarea dispozițiilor procesual-penale în vigoare în perioada respectivă.

Mai mult decât atât, un alt argument deosebit de important îl constituie și împrajurarea potrivit căreia viciul de nelegalitate vizat de către inculpați l-a constituit -

în mod exclusiv - neconstituționalitatea sintagmei „ori alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. 1 C.pr.pen.

Totodată, având în vedere că, așa cum s-a precizat anterior, actele procesuale și procedurale au fost dispuse și efectuate în cauză anterior datei publicării Deciziei nr. 51/2016 în Monitorul Oficial, rezultă că aceste acte beneficiază de *prezumția de constituționalitate* care constituie un corolar intrinsec al neretroactivității deciziilor Curții Constituționale, aspecte confirmate prin interpretarea „per a contrario” a prevederilor art. 147 alin. 4 teza a II-a din Constituție.

De altfel, în *considerentele Deciziei nr. 51/16.02.2016*, la *paragraful 52*, Curtea Constituțională a reamintit, referitor la efectele acestei decizii, caracterul „erga omnes” și pentru viitor al deciziilor sale, prevăzut la art. 147 alin. 4 din Constituție, în sensul că pe toată perioada de activitate a unui act normativ, acesta se bucură de *prezumția de constituționalitate*.

Din acest ultim punct de vedere, Curtea nu a împărtășit argumentația expusă de către Curtea Constituțională în *paragraful 52* al Deciziei nr. 51/16.02.2016 - în sensul că decizia se aplică, în mod corespunzător, cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată - pentru următoarele considerente.

Curtea a apreciat că *prezumția de constituționalitate* de care beneficiază actele normative în vigoare, în speță art. 142 alin. 1 C.pr.pen., se raportează – exclusiv – la momentul în care deciziile pronunțate de Curtea Constituțională în soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate își produc efectele, respectiv, data publicării acestora în Monitorul Oficial.

Prin urmare, *incidența unei decizii a Curții Constituționale* într-o cauză penală concretă - din punctul de vedere al *producerii efectelor sale* - nu se analizează prin simpla constatare a existenței respectivei cauze pe rolul instanței de judecată până la momentul pronunțării de către instanță a unei hotărâri definitive, ci se raportează – în respectarea principiului legalității procesului penal reglementat în art. 2 C.pr.pen., a principiului activității legii procesual-penale prevăzut în art. 13 C.pr.pen. și a caracterului „ex nunc” al deciziilor instanței de contencios constituțional statuat în art. 147 alin. 4 teza a II-a din Constituție – la *momentul la care actele procesuale și procedurale*, vizând procedeele de supraveghere tehnică, au fost *dispuse și efectuate* în respectiva cauză penală.

Astfel, dispozițiile art. 142 alin. 1 C.pr.pen. sunt constituționale din momentul intrării în vigoare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală (01.02.2014) și până la data publicării Deciziei nr. 51/2016 în Monitorul Oficial (14.03.2016).

Așadar, Curtea a apreciat că, din perspectiva *prezumției de constituționalitate* a actelor normative în vigoare, a caracterului „erga omnes” și a efectelor „ex nunc” (pentru viitor) ale deciziilor pronunțate de Curtea Constituțională în soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, prezintă relevanță împrejurarea constând în aceea ca mandatele de supraveghere tehnică vizând interceptările și înregistrările convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediul ambiental să fie dispuse și, ulterior, puse în executare *ulterior* datei publicării în Monitorul Oficial a Deciziei nr. 51/2016, pentru a se putea constata nulitatea mijloacelor de probă administrate prin procedeele probatorii constând în supraveghele tehnice realizate – situație inexistentă, însă, în prezenta cauză.

În consecință, Curtea a constatat că probele și mijloacele de probă dispuse și efectuate în prezenta cauză sunt - din punctul de vedere al aspectului strict formal al legalității - pe deplin valabile, întrucât au fost obținute prin intermediul procedeele probatorii vizând măsurile de supraveghere tehnică constând în interceptările și înregistrările care au fost realizate cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la momentul efectuării lor.

Așa fiind, este evident că în cauză *nu sunt incidente* nici prevederile art. 282

C.pr.pen. privind nulitatea actelor procesuale și procedurale, și, implicit, nici dispozițiile art. 102 alin. 3 C.pr.pen., referitoare la sancțiunea excluderii unor probe, mijloace de probă și procedee probatorii ca urmare a constatării unei eventuale cauze de nulitate relativă.

În acest context, Curtea a constatat că apărătorii aleși ai inculpaților nu au invocat, în aplicarea „in concreto” a art. 282 alin. 1 teza finală C.pr.pen., existența vreunei vătămări a drepturilor de natură substanțială, materială sau procedurală de care beneficiază inculpații în procesul penal. Astfel, simpla invocare de către apărători a Deciziei nr. 51/2016, precum și solicitarea constatării nulității interceptărilor și înregistrărilor efectuate în cauză și a excluderii acestor mijloace de probă și procedee probatorii nu constituie o vătămare în sensul prevăzut de legiuitor, ci o modalitate de argumentare în fapt și în drept a cererilor formulate, cereri a căror temeinicie a fost evaluată de către instanță la momentul deliberării, pronunțării și motivării prezentei încheieri.

2. *Procedeele probatorii constând în activitățile îndeplinite de către Serviciul ...de Informații*

Din adresele nr. 44/P/2015 emise în datele de 05.05.2016 și 06.05.2016, rezultă că la punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, referitoare la înregistrarea comunicațiilor telefonice, în afară de personalul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție, au mai fost angrenați implicit și tehnicienii de specialitate din cadrul Serviciului ...de Informații, care asigură buna funcționare a sistemului național de interceptare, adică a platformelor hardware și software ale acestui sistem, care nu au avut niciun rol în exploatarea propriu-zisă a informațiilor rezultate și nici nu au avut acces la aceste informații, întrucât nu intra în atribuțiile acestora; echipamentele tehnice cu care au fost interceptate și, ulterior, înregistrate convorbirile telefonice aparțin atât Direcției Naționale Anticorupție, cât și Serviciului ...de Informații, precum și operatorilor de telefonie, fiind construite să funcționeze într-un sistem complex integrat; convorbirile ambientale au fost înregistrate cu mijloacele proprii ale părții civile.

Referitor la adresa nr. 255/C/2015 (aflată la fila 52 din volumul 8 al dosarului de urmărire penală), prin care s-a solicitat Serviciului ...de Informații desemnarea unei echipe operative în vederea asigurării măsurilor autorizate de instanță, Curtea a reținut, din adresele nr. 44/P/2015 emise în datele de 05.05.2016 și 06.05.2016, că solicitarea desemnării unei echipe operative a Serviciului ...de Informații a vizat asigurarea supravegherii video/prin fotografiere (filaj), procedeu probatoriu care nu a fost avut în vedere prin cererile formulate de către apărătorii inculpaților.

Având în vedere adresele anterior menționate, Curtea a constatat că Serviciul ...de Informații a participat la realizarea metodei speciale de supraveghere constând în interceptarea convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediul ambiental, ca procedeu probatoriu, în sensul dat atât de legiuitor în cuprinsul art. 97 alin. 3 C.pr.pen., cât și de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 383/27.05.2015, în paragrafele 19-20, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 535/17.07.2015, precum și prin Decizia nr. 51/14.03.2016, în paragrafele 22, 30, 32 și 34.

În acest context, Curtea a evidențiat aserțiunile expuse de către Curtea Constituțională în considerentele Deciziei nr. 383/2015, în paragraful 21, precum și în considerentele Deciziei nr. 51/2016, în paragraful 32 - în sensul că „nelegalitatea dispunerii, autorizării, consemnării sau administrării actului atrage sancțiunea nulității absolute sau relative, potrivit distincțiilor prevăzute la art. 281 și 282 din Codul de procedură penală. Așa fiind, realizarea supravegherii tehnice, ca procedeu probatoriu, cu încălcarea condițiilor legale prevăzute la art. 138 -146 din Codul de procedură penală, inclusiv a celor referitoare la organele abilitate să pună în executare mandatul de supraveghere, are ca efect nulitatea probelor astfel obținute și, în consecință, imposibilitatea folosirii lor în procesul penal, conform art. 102 alin. 3

din Codul de procedură penală.”.

Or, reținând argumentele în fapt și în drept expuse în considerentele ce preced, la momentul analizării principiului activității legii procesual-penale și al prezumției de constituționalitate a actelor normative, Curtea a constatat că procedeele probatorii constând în metodele de supraveghere tehnică sus-enunțate au fost realizate cu respectarea dispozițiilor legale în materie.

Rezultă, așadar, în mod indubitabil, că Decizia nr. 51/16.02.2016 a Curții Constituționale nu este aplicabilă în prezenta cauză.

În consecință, Curtea a avut în vedere că procedeele probatorii în discuție au fost obținute în condițiile legii, împrejurare care determină inutilitatea oricărei aprecieri asupra incidenței sancțiunii nulității relative invocate de către apărătorii aleși ai inculpaților. De altfel, cu referire la această ipoteză, apărătorii nu au dovedit existența vreunei vătămări procesuale care să fi intervenit la momentul obținerii respectivelor procedee probatorii.

Prin **încheierea** de le termenul de judecată din data de **28.06.2016**, **Curtea**, în temeiul **art. 374 alin. 7 C.pr.pen.**, a încuviințat **probele** solicitate de către părți, astfel :

.....
Prin **încheierea** de la termenul de judecată din data de **06.03.2017**, Curtea a dispus, în ceea ce privește **probele solicitate de către părți**, astfel :

1. În baza art. 374 alin. 6 rap. la art. 100 alin. 2 și 3 și art. 97 alin. 1 și alin. 2 lit. d și e C.pr.pen., a încuviințat pentru inculpatul P.R.P. următoarele probe :

.....
Prin **încheierea** de la termenul de judecată din data de **23.06.2017**, Curtea a admis, în raport de **art. 374 alin. 6 și 9 C.pr.pen. rap. la art. 100 alin. 2 și 3 C.pr.pen.**, cererea de **suplimentare a probatoriului** formulată de inculpatul L.S, sens în care a dispus emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, pentru a se comunica dacă, în afară de CD-urile și procesele-verbale consemnate în volumul 2 al dosarului de urmărire penală, care corespund acestor CD-uri, mai există și alte înregistrări ale convorbirilor telefonice sau ale comunicărilor în mediul ambiental dintre inculpați, martori și alte persoane și care nu au fost depuse la dosarul cauzei, nici sub forma unor CD-uri și nici sub forma unor procese-verbale de redare a convorbirilor.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a comunicat (prin **adresele** aflate la filele 54-55 și 69 din volumul 6 al dosarului instanței) faptul că toate înregistrările relevante au fost atașate la dosar.

Prin **încheierea** de la termenul de judecată din data de **12.10.2017**, **Curtea**, având în vedere mențiunile din adeverința medicală aflată la fila nr. 78 din volumul 6 al dosarului instanței și ținând seama de mijloacele de probă administrate în cauză până la acest moment procesual, a constatat că administrarea probei testimoniale cu depoziția **martorului** .. este inutilă, în raport și de art. 100 al. 4 lit. a și b C.pr.pen., împrejurare față de care a aplicat art. 383 al. 3 C.pr.pen., dispunând ca acest mijloc de probă să nu mai fie administrat.

De asemenea, prin **încheierea** de la termenul de judecată din data de **12.10.2017**, referitor la **cererile de suplimentare a probatoriului formulate de apărătorul ales al inculpatului L.S**, Curtea a dispus următoarele :

1. Cu privire la punctul 1 al cererii, respectiv audierea în calitate de martor a numițilorși, a respins această solicitare, în baza **art. 100 alin. 4 lit. b C.pr.pen.**, apreciind faptul că, în raport de teza probatorie invocată de domnul

avocat, au fost administrate alte mijloace de probă.

2. În ceea ce privește solicitarea de la punctul 2, 3 și 4, de emitere a unor adrese către Direcția Națională Anticorupție, cu conținutul expus în cerere, a respins această solicitare, în raport de **art. 100 alin. 4 lit. b C.pr.pen.**, întrucât, față de teza probatorie invocată în cererea de suplimentare de probatorii, la punctele 2, 3 și 4, a apreciat că au fost administrate suficiente alte mijloace de probă pe parcursul soluționării cauzei, constând în adresa emisă de Direcția Națională Anticorupție, aflată la filele 54 și 55 din volumul 6 al dosarului Curții, și cele trei procese-verbale, prin care instanța, în mod nemijlocit, cu participarea părților și a reprezentantului Ministerului Public, a verificat aspectele pe care apărarea le-a apreciat ca fiind inadvertențe între înregistrările audio și transcrierile acestora, aflate în volumul doi al dosarului de urmărire penală, procese-verbale care au fost consemnate la termenele din datele de 21.05.2017, 23.06.2017 și 14.09.2017.

3. Cu privire la solicitarea de la punctul 5, de efectuare a unei expertize tehnico-științifice privind înregistrările în mediul ambiental efectuate de către partea civilă H, cu mijloace proprii, a respins această solicitare având în vedere **art. 100 alin. 4 lit. a și b C.pr.pen.** În acest sens, a apreciat că, pe de o parte, această solicitare de probatoriu nu este utilă, pertinentă sau concludentă soluționării cauzei. Cu privire la această solicitare au fost formulate apărări în etapa camerei preliminare, în raport de dispozițiile exprese ale art. 342 și urm. C.pr.pen., care reglementează, în mod expres, obiectul camerei preliminare, vizând legalitatea modalității de administrare a probelor în faza urmăririi penale.

4. Cu privire la punctul 6 din cererea de suplimentare probatorii, respectiv efectuarea unei expertize tehnico-științifice privind înregistrările ambientale efectuate de partea civilă, a respins această solicitare, în baza **art. 100 alin. 4 lit. a și b C.pr.pen.**, cu aceeași argumentație expusă în ceea ce privește respingerea solicitării de suplimentare a probatoriului, aflată la punctul 5.

5. În ceea ce privește solicitarea de la punctul 7, de readministrare a unor mijloace de probă, cerere restrânsă la acest termen de către domnul avocat doar în ceea ce privește reaudierea martorului ..., iar nu și a părții civile H.A. și a martorului ..., a respins această solicitare, în raport de **art. 100 alin. 4 lit. a C.pr.pen.**, apreciind-o neutilă, nepertinentă și neconcludentă soluționării cauzei. Precizează, în acest sens, faptul că aspectele pe care apărarea sau Ministerul Public le apreciază ca fiind contradictorii între declarațiile aceleiași persoane de la urmărirea penală și din fața instanței sau aspecte contradictorii între declarațiile diverselor persoane, pot fi valorificate de către apărare și Ministerul Public la momentul formulării dezbaterilor pe fondul cauzei, neconstituind motiv de reaudiere a acestor persoane.

6. În ceea ce privește cele 3 solicitări privind : 1. emiterea unei adrese către Direcția Națională Anticorupție pentru a se depune la dosarul cauzei toate înregistrările efectuate în perioada 26.01.2015 - 25.04.2015; 2. aspecte privind discuțiile înregistrate în mediul ambiental; 3. aspecte privind înregistrările cu alte persoane față de care se desfășoară în continuare urmărirea penală, solicitări făcute în raport de răspunsul comunicat de Direcția Națională Anticorupție la filele 54 și 55, a respins aceste solicitări, în raport de **art. 100 alin. 4 lit. a și b C.pr.pen.**, cu motivația expusă la momentul respingerii solicitării de la punctele 5 și 6 din cererea anterioară.

7. În ceea ce privește solicitarea de audiere în integralitate, în ședință publică, a discuției interceptate în mediul ambiental în data de 28.01.2015 de către partea civilă, a respins această solicitare, în raport de **art. 100 alin. 4 lit. a și b C.pr.pen.**, apreciind-o ca fiind, pe de o parte neutilă, nepertinentă și neconcludentă soluționării cauzei, în raport de celelalte mijloace de probă administrate în cauză, iar pe de altă parte, în raport de teza probatorie expusă, este neutilă întrucât, cu privire la aspectele pe care apărarea dorește să le învedereze astfel, au fost administrate alte

mijloace de probă constând în ascultarea în ședință publică a unor pasaje din înregistrările aflate pe suport CD la dosarul cauzei și transcrise în procesele-verbale aflate la volumul 2 din dosarul de urmărire penală, ocazie cu care au fost ascultate și transcrise aspectele care au fost apreciate de către apărare ca fiind inadvertențe; astfel, a apreciat că, dacă ar fi existat alte aspecte, ar fi fost învederate de către apărare la acel moment.

La termenele de judecată din datele de 27.10.2016, 14.11.2016, 12.12.2016, 09.01.2017, 06.03.2017, 18.05.2017 și 12.10.2017, **Curtea** a procedat, conform **art. 381 - art. 382 C.pr.pen.**, la administrarea **probei testimoniale** constând în **audierea martorilor** :

-,
-,
-,
-,
-,
-,
-,
-,
-,
-,
-și
-

Reprezentantul Ministerului Public a depus la dosar, potrivit **art. 390 alin. 2 C.pr.pen.**, **note de concluzii scrise**, în dezvoltarea concluziilor expuse în etapa dezbaterilor pe fondul cauzei (filele 128-201 din volumul 6 al dosarului instanței).

Apărătorul ales al părții civile H.A. a depus la dosar, potrivit **art. 390 alin. 2 C.pr.pen.**, **note de concluzii scrise**, în dezvoltarea concluziilor expuse în etapa dezbaterilor pe fondul cauzei (filele 202-226 din volumul 6 al dosarului instanței).

Apărătorul ales al inculpatului P.R.P. a depus la dosar, potrivit **art. 390 alin. 2 C.pr.pen.**, **note de concluzii scrise**, în dezvoltarea concluziilor expuse în etapa dezbaterilor pe fondul cauzei (filele 227-282 din volumul 6 al dosarului instanței).

Apărătorul ales al inculpatului L.S a depus la dosar, potrivit **art. 390 alin. 2 C.pr.pen.**, **note de concluzii scrise**, în dezvoltarea concluziilor expuse în etapa dezbaterilor pe fondul cauzei (filele 283-327 din volumul 6 al dosarului instanței).

Curtea, analizând ansamblul probatoriu administrat atât în faza de urmărire penală, cât și în mod nemijlocit în faza de cercetare judecătorească, prin raportare la dispozițiile art. 396 alin. 1 și 2 C.pr.pen. cu referire la art. 103 alin. 2 teza a II-a C.pr.pen., constată următoarele

A. Inculpatul L.S.

Prezentarea situației de fapt, conform art. 403 alin. 1 lit. b C.pr.pen.

1. În perioada decembrie 2014 – martie 2015, atât în timp ce se afla în stare de arest la domiciliu, fiind cercetat într-un dosar penal, cât și ulterior înlocuirii acestei măsuri procesuale preventive, partea civilă H.A. a fost vizitat de mai multe la domiciliul său de către inculpatul L.S, scopul vizitelor fiind acela de a o constrânge pe

partea civilă să îi remită o sumă foarte importantă de bani, inițial 4.000.000 de euro, ulterior 2.000.000 de euro, sumă absolut nedatorată de către partea civilă, în sensul inexistenței vreunui temei de drept sau de fapt al solicitării inculpatului. În acest context, este relevantă împrejurarea constând în aceea că invocarea - de către inculpatul L.S a faptului că prejudicierea și aducerea în stare de insolvență a S.C.S.R.L. de către partea civilă, acesta constituind, în opinia inculpatului, pretinsul temei al solicitării injuste, de altfel, a sumei de bani de la partea civilă - este nereală, întrucât, independent de funcția de administrator al societății, deținută la un moment dat de partea civilă, aceasta nu a exercitat nicio activitate de natură a prejudicia societatea, din moment ce, în realitate, inculpatul L.S a fost administratorul - în fapt - al societății, având în vedere că, în realitate, nicio activitate, măsură sau acțiune referitoare la societate nu se realiza fără a fi adusă zilnic la cunoștința inculpatului.

Așadar, Curtea constată că. în modalitatea anterior descrisă, inculpatul L.S a exercitat, în mod constant, acțiuni de constrângere psihică asupra părții civile, pentru ca aceasta din urmă să îi remită o sumă extrem de mare bani, nedatorată în vreun fel de către partea civilă, împrejurare pe care, de altfel, inculpatul a recunoscut-o în mod direct față de partea civilă.

Curtea reține că acțiunile exercitate de inculpatul L.S se circumscriu infracțiunii de **santaj**.

2. Pentru a spori gradul de constrângere asupra părții civile H.A. și, în același timp, pentru a garanta reușita demersurilor sale ilicite, cu ocazia aceluiași vizite efectuate la domiciliul părții civile, inculpatul L.S i-a comunicat acesteia că a formulat o plângere penală împotriva sa și a altor persoane ce au deținut funcții în cadrul S.C.S.R.L., cauza făcând obiectul dosarului penal nr.și aflându-se în faza de urmărire penală, fiind instrumentată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiției - D.I.I.C.O.T. - Structura Centrală.

Totodată, inculpatul L.S i-a spus părții civile că, urmare a relațiilor pe care le are și a influenței pe care o exercită asupra organelor de urmărire penală ce instrumentează acel dosar penal, poate influența desfășurarea cercetărilor, aspect foarte credibil pentru partea civilă, din moment ce aceasta cunoștea că inculpatul este fiul fostului președinte al Republicii Moldova, calitate oficială de natură a determina, în mod indubitabil, asupra psihicului părții civile o reală stare de temere în sensul că, dacă nu satisface pretențiile bănești solicitate în mod nelegal de către inculpat, acesta din urmă poate determina, prin demersurile sale, de asemenea, ilicite, agravarea situației juridice a părții civile, evident, cu repercusiuni asupra vieții sale private, de familie și profesionale.

Astfel, inculpatul L.S i-a spus părții civile că, urmare a relațiilor pe care le are și a influenței exercitate asupra organelor de anchetă, îi poate fie ușura, fie agrava situație, în funcție, evident, de împrejurarea dacă partea civilă îi remite sau, dimpotrivă, refuză să îi remită suma de bani solicitată.

În concret, inculpatul L.S i-a spus părții civile că, urmare a intervenției sale pe lângă organele de anchetă, se poate proceda fie la schimbarea încadrării juridice a faptelor ce fac obiectul plângerii penale formulate de inculpat, fie se poate pronunța o soluție de clasare.

De altfel, urmare a influenței pe care inculpatul L.S a exercitat-o asupra organelor de urmărire penală, în timp ce era cercetată penal, partea civilă H.A. a primit din partea procurorului de cazpermisiunea de a părăsi teritoriul țării, deși avea interdicție în acest sens, schimbare pe care partea civilă a perceput-o ca fiind posibilă datorită demersurilor efectuate de inculpatul L.S.

Referitor la posibilitatea schimbării încadrării juridice a faptelor, dintr-o infracțiune pentru care acțiunea penală se exercită din oficiu într-o infracțiune pentru care punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale este condiționată de existența unei plângeri penale prealabile a persoanei ce are calitatea de persoană vătămată /

parte civilă, inculpatul L.S și-a exprimat disponibilitatea de a-și retrage plângerea penală - însă - numai sub condiția ca partea civilă H.A. să îi remită suma de bani pe care inculpatul a pretins-o în mod nelegal.

Așadar, și în situația - de altfel, pur ipotetică - în care plângerea penală formulată de inculpatul L.S împotriva părții civile H.A. ar fi putut fi retrasă de către inculpat, pentru a putea opera instituția juridică a retragerii plângerii prealabile și, astfel, a-și produce efectele juridice scontate, trebuie ca retragerea să fie totală și necondiționată, situație inexistentă în prezenta cauză, din moment ce - în mod cert - inculpatul L.S a condiționat retragerea plângerii de împlinirea achitării de către partea civilă a sumei pretinse de inculpat.

Or, Curtea constată că, în mod evident, inculpatul L.S, cunoscând faptul că situația prezentată părții civile nu este viabilă din punct de vedere juridic, prin aceasta nu a urmărit decât, o dată în plus, să întărească gradul de constrângere exercitată asupra părții civile, în scopul de a o determina pe aceasta, prin cât mai multe mijloace - constând în vizite repetate la domiciliul acesteia; formularea unei plângeri penale împotriva acesteia, lipsite de suport factic și probatoriu; exercitarea influenței asupra organelor de anchetă, în scopul dirijării cursului cercetărilor penale în sensul dorit de inculpat, evident, de înrăutățire a situației părții civile, influență pe care partea civilă a perceput-o ca fiind pe deplin realizabilă, din perspectiva situației familiale îndeobște cunoscute a inculpatului, în sensul că tatăl acestuia a deținut cea mai înaltă funcție în stat, aceea de președinte al Republicii Moldova - să îi remită suma de bani solicitată în mod injust.

Curtea reține că acțiunile exercitate de inculpatul L.S se circumscriu infracțiunii de **trafic de influență**.

3. și 4. Mai mult decât atât, apreciind ca nefiind suficiente toate acțiunile întreprinse pentru constrângerea părții civile H.A. în scopul remiterii sumei de bani pretinse fără temei legal, inculpatul L.S a determinat-o, prin constrângere, pe partea civilă să semneze un contract de împrumut fictiv, conținând mențiuni nereale, având în vedere caracterul ilicit al pretinderii sumei de bani - prin care partea civilă recunoștea că i-ar fi datorat inculpatului suma de 2.000.000 de euro, totodată, angajându-se să îi restituie respectiva sumă de bani până în data de 24.12.2015.

Astfel, inculpatul L.S a declarat, sub semnătură, în fața notarului public din cadrul Societății Profesionale Notariale "Consensus", că în perioada 2008 - 2010 i-a dat părții civile H.A., cu titlu de împrumut, suma totală de 2.000.000 de euro în numerar, împlinire necorespunzătoare realității.

Urmare a declarației nereale date la biroul notarial, inculpatul L.S, cu intenție, l-a instigat pe notarul public să săvârșească, fără vinovăție, un fals intelectual, cu prilejul întocmirii și autentificării contractului de împrumut autentificat sub nr. 263/17.03.2015.

În contextul factic prezentat, Curtea constată că, prin ansamblul demersurilor, nelegale, realizate de către inculpatul L.S în vederea garantării scopului propus, obținerea contractului de împrumut a constituit cea mai sigură modalitate de realizare a constrângerii părții civile, nu atât prin conferirea caracterului de oficialitate a demersurilor sale, cât mai ales datorită caracterului de titlu executoriu pe care îl dobândește, potrivit legii civile, un contract de împrumut autentificat de un notar public, împlinire care era de natură a facilita foarte mult obținerea sumei de bani pretinse, prin posibilitatea executării silite a patrimoniului părții civile.

Curtea reține că acțiunile exercitate de inculpatul L.S se circumscriu **infracțiunii de fals în declarații și, deopotrivă, participației improprii sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual**.

Prezentarea situației de fapt prin raportare la ansamblul probatoriu al cauzei, potrivit art. 403 alin. 1 lit. c C.pr.pen.

1. Din conținutul **tuturor convorbirilor purtate în mediul ambiental** în datele de **25.01.2015, 28.01.2015, 05.02.2015, 10.02.2015, 12.02.2015, 17.02.2015, 22.02.2015, 16.03.2015, 19.03.2015 și 24.03.2015** (transcrise în **procesele-verbale** aflate în volumul 2 al dosarului de urmărire penală), rezultă - în mod indubitabil - că, deși cunoștea foarte bine că partea civilă H.A. nu îi datorează nicio sumă de bani, pentru niciun motiv de fapt și în lipsa oricărui temei juridic, inculpatul L.S a constrâns-o în mod repetat, pentru a o determina să îi remită o sumă de bani extrem de importantă, inițial de 4.000.000 de euro, apoi de 2.000.000 de euro; totodată, din aceste convorbiri mai reiese și faptul că inculpatul a constrâns-o pe partea civilă nu numai să îi remită o sumă de bani nedatorată, dar i-a și solicitat să îi dea banii într-un termen foarte scurt, împrejurare de natură a dubla gradul de constrângere psihică exercitată asupra părții civile.

Astfel, în cadrul **convorbirii ambientale** purtate în data de **05.02.2015**, în contextul posibilității încheierii unei convenții, partea civilă H.A. i-a spus inculpatului L.S : “Eu, personal, eu, H, să fac o convenție pur și simplu la notar sau unde nu știu, la avocat sau cum se face, în care să spun : eu, H, am să-ți dau 2 milioane de euro în termen de 3 luni, *fără legată de nicio nimica efectiv*” (fila 91 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală) – adică fără vreo justificare faptică sau legală (nota instanței) – replica inculpatului denotând, fără putință de tăgadă, acceptarea de către acesta a caracterului ilicit al solicitărilor sale; astfel, inculpatul i-a răspuns părții civile : “Păi eu, dacă, de exemplu, domnul Ha semnat o convenție cu mine, da, și *mi-ar da banii*, nu știu, în decurs de, nu știu, 3 luni” (fila 92 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală). De asemenea, în cadrul **convorbirii ambientale** purtate în data de **17.02.2015**, inculpatul L.S i-a spus părții civile următoarele : “*Ori dacă nu numești împrumut, numește-o altfel ! (...)* Hai să semnăm ceva, *altă.*” (fila 130 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală).

Continuând să adopte aceeași atitudine de constrângere a părții civile, în cadrul **convorbirii ambientale** purtate în data de **12.02.2015**, inculpatul L.S i-a spus părții civile următoarele : “să îmi returnezi, *nu știu, o datorie pe care ți-am dat-o eu*” (fila 115 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală); “*cum ar fi, o persoană recunoaște datoria altei persoane*” (fila 117 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală).

Presiunea și starea de temere pe care inculpatul L.S i-a generat-o părții civile, și anume, libertății sale psihice de decizie și acțiune – partea civilă fiind dispusă, din această cauză, să accepte încheierea unei convenții civile sau a unui contract de împrumut cu inculpatul numai pentru a scăpa de stresul creat de situația în care l-a plasat inculpatul – sunt dovedite prin conținutul **convorbirii ambientale** purtate în data de **17.02.2015**, în contextul posibilității încheierii unui contract de împrumut, partea civilă replicându-i inculpatului următoarele : “În contractul de împrumut tu îmi spui așa : domne, eu ți-am dat niște bani ție și dă-mi banii înapoi !” (...) Eu semnez chestia asta cu tine, *pune-te tu în situația mea ...* Sunt 2 milioane de euro ! Deci, nu e o sumă mică.” (fila 125 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală).

Totodată, acceptarea de către partea civilă a remiterii unei sume de bani nedatorate inculpatului L.S – sub imperiul constrângerii exercitate de inculpatul – situație pe care, în mod cert, partea civilă nu ar fi acceptat-o în lipsa constrângerii, rezultă inclusiv din conținutul **convorbirii ambientale** purtate în data de **16.03.2015**, când, după o perioadă de 3 luni la care a fost expusă presiunii psihice din partea inculpatului, partea civilă a adoptat o atitudine de cedare în fața insistențelor total nejustificate și lipsite de temei legal ale inculpatului, tocmai pentru a pune capăt stării de tensiune psihică l-a care a fost supus de către inculpat, sens în care i-a spus acestuia : “Cu toate că n-am încă o, știi bine, că *n-am o datorie certă*. Este o chestie care, *vreau să ies din r...u`* - cuvânt licențios (nota instanței) - *ăsta*, este singura mea, *vreau să ies din acest r...t* - cuvânt licențios (nota instanței).” (fila 165 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală). Mai mult decât atât, în cadrul aceleiași

convorbiri ambientale, când partea civilă i-a comunicat inculpatului că este de acord să meargă la notar să încheie contractul de împrumut, pentru a scăpa de stres, spunându-i „Măine semnez la notar că mi-ai dat tu niște bani și că eu ți-i dau înapoi. *Doar că nu este adevărat, n-am avut au datorie pentru chestia asta, trebuie să-l semnez ca să pot să ies odată din r...l* - cuvânt licențios (nota instanței) *ăsta*” (fila 166 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală), prin răspunsul dat de inculpat – prompt, fără nicio ezitare – părții civile : „*Da...*”, inculpatul a demonstrat că a acceptat realitatea expusă de partea civilă, constând în inexistența vreunei datorii a părții civile către el, ceea ce dovedește, o dată în plus, caracterul ilicit al tuturor demersurilor întreprinse de inculpat în vederea obținerii – în mod injust, nelegal – a unei sume (extrem de mare) de bani de la partea civilă, iliceitarea constând în constrângerea exercitată în mod constant asupra psihicului părții civile pe care, în final, a pus-o în imposibilitatea de a se opune solicitărilor inculpatului și, astfel, a ceda și a accepta să încheie un contract de împrumut având un conținut și un obiect juridic fictive, neconforme realității.

Aceeași atitudine a părții civile de cedare în fața insistențelor total nejustificate și lipsite de temei legal ale inculpatului L.S rezultă inclusiv din conținutul **convorbirii ambientale** purtate în data de **19.03.2015**, în cadrul căreia partea civilă i-a replicat inculpatului următoarele : “Vreau să îți plătesc și banii ăștia pe convenția asta civilă, *numai să ies o dată din r...l* - cuvânt licențios (nota instanței) - *ăsta de dosar penal*” (fila 182 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală), precum și “(...) plătesc niște bani, *ies din acest r...t* - cuvânt licențios (nota instanței) - se stinge acest dosar penal și mă duc în lume și îmi văd de viață ...” (fila 185 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală).

Dialogurile dintre inculpatul L.S și partea civilă au continuat în aceeași manieră și în vederea atingerii aceluiași scop injust și în data de **19.03.2015**, când, în cadrul **convorbirii ambientale** purtate, partea civilă i-a spus inculpatului „*Dar eu de la tine nu am împrumutat niciun leuț. Sau tu nu mi-ai dat mie fizic, tu mie, un leuț. Business-ul este altă poveste. Iar eu acum ți-am semnat că tu mi-ai dat mie două milioane de euro, ceea ce nu este real*” (fila 176 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală), afirmațiile părții civile nefiind de natură a determina în persoana inculpatului nicio reacție de dezaprobare – atitudine care ar fi fost absolut firească, dacă realitatea ar fi fost cu totul alta – dimpotrivă, inculpatul a continuat dialogul, acceptând, așadar, în mod implicit, dar neîndoielnic, că afirmațiile expuse de partea civilă sunt corecte reflectă realitatea.

Așadar, aceeași atitudine a fost adoptată în continuare de inculpatul L.S în cadrul convorbirii ambientale purtate cu partea civilă în data de 19.03.2015, când, partea civilă insistând asupra lipsei oricărui temei legal sau de fapt al datoriei bănești pretinse de către inculpat, căruia i-a spus „*Gândește-te acum, eu îmi iau niște obligații pentru niște bani pe care eu nu i-am primit niciodată - niciodată n-am primit de la tine vreu leu cash ... ți-am semnat ... (...)*” (fila 179 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală), „*Nu am primit un leuț eu de la tine.*” (fila 180 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală), inculpatul neavând, nici de această dată, vreo reacție de dezaprobare.

Mai mult decât atât, în cadrul **convorbirii ambientale** purtate în data de **24.03.2015**, partea civilă i-a expus în mod fățiș inculpatului starea de temere pe care acesta din urmă i-a creat-o ca urmare a faptului că i-a pretins o sumă extrem de mare de bani fără a fi datorată în vreun fel de partea civilă – împrumutare în fața căreia, de altfel, partea civilă a cedat, astfel că în data de 17.03.2015, a semnat contractul de împrumut, autentificat de notar, în condițiile impuse de inculpat.

Astfel, partea civilă i-a spus inculpatului următoarele : „*Trebuie să mă-nțelegi și pe mine că și eu sunt destul de speriat de situația asta ... nu e confortabil.* Eu am fost la notar, am semnat un act de două milioane de euro, două milioane de euro nu sunt o sută de mii sau douăzeci de mii de euro. Sunt două milioane de euro în

martorului Astfel, audiat fiind în faza de cercetare judecătorească, martorul a precizat că,

.....
.....
Curtea constată că în cuprinsul contractului de împrumut s-au consemnat următoarele :

- **inculpatul L.S**, în calitate de **împrumutător**, i-a dat **părții civile H.A.**, în calitate de **împrumutat**, suma de 2.000.000 Eur, echivalentul sumei de 8.874.000 de lei, calculat la cursul B.N.R. din data de 17.03.2015;
- partea civilă a recunoscut că a primit de la inculpat suma de 2.000.000 Eur, în numerar, cu titlu de împrumut;
- conform art. 2.161 C.civ., părțile contractante au stabilit faptul că termenul de restituire a împrumutului este de 24.12.2015;
- împrumutul se face cu titlu gratuit, fără perceperea vreunei dobânzi;
- părțile contractante au mai stabilit că acest contract constituie titlu executoriu, în condițiile legii;
- taxele ocazionate de perfectarea prezentului înscris sunt suportate în cote egale de ½ (jumătate) de ambele părți.

În cuprinsul contractului de împrumut s-au mai consemnat următoarele :

- 1) împrumutătorul a acordat împrumutatului diferite sume de bani cu titlu de împrumut, în numerar, în perioada 2008 - 2010;
- 2) sumele de bani au fost acordate în tranșe separate și la diferite intervale de timp;
- 3) părțile nu au încheiat niciun act juridic, nici sub semnătură privată, nici autentificat, care să consemneze sumele de bani împrumutate, fapt justificat de relațiile strânse de prietenie dintre părți;
- 4) împrumutatul nu a rambursat niciuna din sumele de bani împrumutate;
- 5) până în prezent nu s-a stabilit un termen de rambursare a sumelor de bani împrumutate;
- 6) a fost dorința părților de a constitui, pe cale amiabilă, un titlu juridic care să consemneze împrumutul, precum și o modalitate și un termen de restituire a acestuia.

În acest context, **Curtea** constată că, așa cum rezultă din ansamblul probatoriu prezentat în mod coroborat la pct. 1 și 2 din prezentele considerente, la momentul analizării infracțiunilor de șantaj și trafic de influență, suma de 2.000.000 de euro menționată în contractul de împrumut nu a fost, în realitate, niciodată împrumutată de inculpatul L.S către partea civilă H.A., nefiind dată, de altfel, nici în baza vreunui alt titlu, astfel că suma a fost pretinsă de inculpat în mod injust, ilicit.

Prin urmare, **Curtea** remarcă faptul că aspectele declarate de inculpatul L.S în fața notarului public, consemnate în contractul de împrumut – respectiv, că inculpatul, în calitate de împrumutător, i-a dat părții civile H.A., în calitate de împrumutat, în perioada 2008 - 2010, suma de 2.000.000.000 Eur, în numerar – sunt necorespunzătoare adevărului și au fost declarate în vederea producerii pentru sine a unei consecințe juridice constând în obținerea unui titlu executoriu împotriva părții civile, pentru ca, în ipoteza - foarte plauzibilă și cunoscută, de altfel, de către inculpat - în care partea civilă nu ar fi restituit "împrumutul", inculpatul să poată, în urma punerii în executare a contractului, să o execute silit pe partea civilă, potrivit dispozițiilor legii procesual-civile aplicabile în materie; în acest condiții, **Curtea** constată că declarația necorespunzătoare adevărului făcută de inculpat în fața notarului public a servit la producerea consecințelor juridice urmărite de inculpat prin încheierea contractului de împrumut.

În acest context, inculpatul L.S l-a instigat pe notarul public ca, fără vinovăție – acesta din urmă necunoscând realitatea și, de altfel, neavând nici obligația profesională de a verifica, în vreun fel, veridicitatea aspectelor relatate de

părțile contractante – să falsifice, cu prilejul întocmirii, contractul de împrumut care, urmare a redactării de către notar a încheierii de autentificare, a devenit înscris oficial, prin atestarea unor fapte și împrejurări necorespunzătoare adevărului, constând în inexistența, în realitate, a vreunei sume de bani care să fi fost dată de către inculpat părții civile, cu titlu de împrumut sau cu orice alt titlu.

Situația de fapt anterior descrisă este reținută de către Curte în urma analizării coroborate a probatoriului administrat în cauză sub acest aspect.

Astfel, **martorul**, notarul public din cadrul Societății Profesionale Notariale “Consensus”, **audiat fiind în faza de cercetare judecătorească**, a declarat că

.....
În concluzie, în raport de **art. 103 alin. 1 C.pr.pen.**, urmare a evaluării **ansamblul probatoriu** prezentat și analizat în mod coroborat în considerentele ce preced, **Curtea** constată ca fiind dovedită – dincolo de orice îndoială rezonabilă – săvârșirea de către inculpatul L.S a **infracțiunii de fals în declarații și a participăției improprii sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual**.

Așadar, **Curtea** apreciază că soluția de condamnare a inculpatului pentru comiterea acestor infracțiuni, ce va fi pronunțată prin prezenta sentință, respectă întocmai **standardul probatoriu** prevăzut în mod expres de **art. 103 alin. 2 teza a II-a C.pr.pen. cu referire la art. 396 alin. 2 C.pr.pen. și art. 15 alin. 1 C.pen.**, în sensul că faptele există, constituie infracțiunea de fals în declarații și participăție improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual și au fost săvârșite de inculpat cu forma de vinovăție prevăzută de lege.

În același timp, analizând în mod coroborat ansamblul probatoriu administrat în cauză atât în faza de urmărire penală, cât și în mod nemijlocit, în faza de cercetare judecătorească, **Curtea** constată că situația de fapt anterior expusă, prin raportare la fiecare dintre cele 4 infracțiuni săvârșite de inculpatul L.S, corespunde întru-totul aspectelor de fapt relatate de partea civilă H.A. în ambele faze procesuale.

Astfel, **audiată fiind în faza de urmărire penală, partea civilă H.A.** (ale cărei declarații se află la filele 161-188 din volumul 1 al dosarului de urmărire penală), a precizat că în perioada în care era în arest la domiciliu, inculpatul L.S a venit la el acasă, spunându-i că poate să facă rău sau bine, adică să influențeze situația sa în funcție de acordul său de a-i da suma de 1,5 milioane de euro, sumă pe care partea civilă nu i-o datora cu niciun titlu.

Deși în **acel moment** partea civilă a refuzat șantajul, inculpatul a continuat să vină periodic la partea civilă acasă, cerându-i bani și reiterând afirmația că îi poate face rău, urmărind dosarul format la D.I.C.O.T. ca urmare a plângerii formulate de inculpat, proprietar al S.C.S.R.L., precum și prin declarațiile date împotriva sa pe care le poate schimba în funcție de acordul său de a-i da suma pretinsă. De la o persoană cunoscută partea civilă a aflat că inculpatul L.S. ar fi într-o relație apropiată cu ajutorul

Partea civilă a mai arătat că în data de 25.01.2015, în jurul orei 18.00, s-a întâlnit cu inculpatul L.S la domiciliul părții civile. Cu această ocazie, inculpatul i-a cerut suma de 6,5 milioane de euro pentru a rezolva dosarul, afirmând că vrea repede 1,5 milioane de euro până în data de 27.02.2015, iar diferența până la suma de 6,5 milioane euro trebuia să i-o dea până la sfârșitul anului 2015. De asemenea, inculpatul i-a mai spus părții civile că a doua zi urma să vină la el acasă însoțit de P.R.P., ginerele fostului președinte .., care urma să-i spună cum va rezolva dosarul și despre care inculpatul a afirmat că nu a fost ales avocat întâmplător.

Inculpatul L.S i-a mai spus părții civile că urma să ia legătura cu oamenii pe care i-a “activat”, în caz contrar, urmând a trimite rușii după el.

Din afirmațiile inculpatului L.S, partea civilă a înțeles că acest voia 4 milioane de euro, pentru că atât ar fi plătit pe firma, iar 2,5 milioane de euro reprezentau daune pentru banii aduși de el în firmă. Inculpatul i-a mai spus că banii i-

a împrumutat de la un prieten al președintelui ... care o va căuta dacă partea civilă va refuza să îi dea banii.

În data de 26.01.2015, în jurul orei 17.00, la domiciliul părții civile s-a prezentat inculpatul L.S, fără avocatul P.R.P., inculpatul reiterând faptul că poate rezolva tot dosarul părții civile de la D.I.I.C.O.T., urmând ca în ziua următoare să îi explice avocatul P.R.P. cum se va proceda. Inculpatul i-a mai spus părții civile că vrea doar 4 milioane de euro, iar nu 6,5 milioane de euro cât afirmase anterior.

Partea civilă a mai precizat că, în data de 02.02.2015, avocatul său, martorul, s-a întâlnit cu avocații inculpatului L.S, respectiv martorul și încă un avocat.

Nici la această întâlnire nu a participat avocatul P.R.P..

În cadrul discuției s-a abordat maniera în care trebuia să se efectueze plățile și titlul cu care trebuia a fi plătite cele două tranșe, respectiv 2.000.000 de euro din conturile personale și 2.000.000 de euro din contul firmei.

În data de 05.02.2015, în jurul orei 17.00, inculpatul L.S a venit acasă la partea civilă împreună cu martorul, de profesie Inculpatul i-a spus părții civile că tatăl său s-a ocupat de toată "combinăția", lăsând să se înțeleagă că a fost personal la fostul președinte Tot la această întâlnire, inculpatul i-a afirmat părții civile în ziua următoare va merge la Chișinău pentru a vorbi cu tatăl său, urmând ca partea civilă să primească niște semne prin procuror.

În data de 10.02.2015, în jurul orei 16.00, inculpatul L.S a venit la partea civilă acasă, spunându-i că tatăl său a vorbit cu oamenii de aici și va primi un semn în săptămâna respectivă, precizând că îl va chema procurorul. Inculpatul a reiterat modul de plată pentru cele 4 milioane de euro, respectiv două milioane de euro din conturile personale și alte două milioane din conturile firmei.

În data de 12.02.2015, în jurul orei 14.30, inculpatul L.S a venit acasă la partea civilă și i-a spus că va primi un semn de la procuror, după ce partea civilă i-a spus că în data de 16.02.2015 va merge la procuror. Inculpatul a mai afirmat că tatăl său vorbește cu cineva și acel cineva vorbește cu procurorul.

În data de 17.02.2015, în jurul orei 12.00, inculpatul L.S a venit acasă la partea civilă și i-a comunicat că vrea să semneze un contract notarial prin care partea civilă să recunoască un împrumut fictiv de 2.000.000 de euro și că va trebui să meargă pe încredere, pentru că de plângere se ocupă tatăl său. Partea civilă a aflat de la avocatul său, martorul, că martorul îl sună constant, de mai multe ori pe zi, pentru a întreba de semnarea actului notarial.

În data de 19.02.2015, în jurul orei 15.00, partea civilă H.A. a fost chemat de procurorul la sediul D.I.I.C.O.T., ocazie cu care procurorul i-a admis părții civile cererea de părăsire a țării.

În data de 22.02.2015, în jurul orei 13.30, inculpatul L.S a venit acasă la partea civilă și i-a spus că a fost la Chișinău unde a vorbit cu tatăl său care l-a asigurat că s-a vorbit cu procurorul, solicitându-i părții civile ca, în ziua următoare, să semneze actul notarial de împrumut, Inculpatul i-a mai spus că s-a vorbit și se mai vorbește în continuare cu procurorul, rămânând ca în dimineața următoare să îi transmită un draft de contract de împrumut.

În data de 16.03.2015, în jurul orei 20.30, partea civilă s-a întâlnit cu inculpatul L.S în În cadrul discuției, inculpatul a recunoscut că nu i-a dat părții civile niciun ban cu titlu de împrumut, afirmând că partea civilă va primi un semn după ce va semna actul notarial. Inculpatul a mai afirmat că tatăl lui nu face niciun pas până nu vede actul semnat.

În data de 17.03.2015, partea civilă s-a deplasat la biroul notarial indicat de inculpatul L.S, situate în zona .., unde a semnat documentul notarial în care s-a menționat un împrumut pe care partea civilă nu l-a primit niciodată, fiind nevoit să semneze pentru verificarea potențialului de influență asupra procurorului de caz, influență pe care inculpatul a declarat, în repetate rânduri, că o are.

În biroul notarial partea civilă a observat o fotografie cu, care a determinat-o pe partea civilă să înțeleagă că se cunoștea cu inculpatul L.S.

În data de 20.03.2015, în jurul orei 13.00, inculpatul L.S a venit acasă la partea civilă și i-a spus că a greșit în luna februarie că a lungit semnarea actului la notar și din această cauză au venit peste partea civilă cei de la D.I.I.C.O.T. Inculpatul i-a recunoscut din nou părții civile că nu i-a dat niciun ban, cu niciun titlu. Inculpatul a insistat față de partea civilă ca aceasta să semneze un al doilea act, respectiv o convenție civilă, precizând că după aceea va fi rezolvată situația dosarului. Arătându-se iritat de atitudinea rezervată a părții civile de a semna convenția civilă privind alte 2.000.000 de euro, inculpatul a afirmat că partea civilă are probleme din cauza faptului că a refuzat să colaboreze cu el, precizând că oamenii cu poziții înalte vor să vadă actul semnat. În data de 24.03.2015, în jurul orei 14.00, inculpatul a venit acasă la partea civilă și i-a spus că trebuie să se grăbească cu semnarea actului, pentru că nu se joacă cu oamenii și că trebuie să le arate actul, precizând că primul contract notarial care atesta împrumutul l-a cesionat unor ruși. Inculpatul a mai afirmat că procurorul i-a dat părții civile un semn când i-a permis părăsirea țării și că, după semnarea convenției, va da semnul final.

Partea civilă a mai precizat că solicită anularea actului notarial prin care a fost nevoit să recunoască un împrumut fictiv, care nu a avut loc niciodată, aspect recunoscut și de inculpatul L.S.

Partea civilă a mai declarat că inculpatul L.S i-a spus că dacă îi va da banii nu îl va mai vedea niciodată, în caz contrar, urmând a trimite rușii după el.

Totodată, **audiat fiind în faza de cercetare judecătorească, partea civilă H.A.**, care a precizat că își menține declarațiile pe care le-a dat în timpul urmăririi penale, a detaliat atât relația comercială pe care a avut-o de-a lungul timpului cu inculpatul L.S, cât și aspectele pe care le-a relatat în faza de urmărire penală.

Astfel, partea civilă a precizat că în vara anului 2008, în luna iunie - iulie, a fost contactat de avocatul care i-a propus să se întâlnească cu reprezentantul unei firme din Ucraina, .., pe nume S-a întâlnit cu aceștia doi, ...spunându-i că este mandatat de către firmadin Ucraina să discute preluarea și intrarea acestei firme în România. Această firmă dorea să intre pe piața din România și să achiziționeze o firmă românească, subiectul fiind achiziționarea S.C.S.R.L. la care partea civilă președinte și acționar. Partea civilă s-a deplasat în Ucraina, la Kiev, în luna august 2008, a fost prezentat la președintele societățiicare i-a spus că este foarte interesat să intre pe piața construcțiilor de drumuri din România, achiziționând una sau chiar două societăți românești pentru care era dispus să plătească preluarea acțiunilor majoritate a acestei societăți, cât și investiții substanțiale după această preluare. Partea civilă i-a spus lui ..că societatea pe care o administrează este dispusă să intre în acest parteneriat și a primit de la ..un mandat prin care era mandatat să găsească o altă societate de construcții drumuri, ceea ce a și făcut, partea civilă prezentându-i, pe lângă S.C.S.R.L., și S.C. S.A., aceasta din urmă fiind administrată de firma ... din Londra. ..a fost de acord cu preluarea acestei societăți, a fost la Londra, a negociat cu reprezentanții firmei .., care era acționar majoritar în S.C. S.A.. A negociat cu aceștia preluarea firmei, ..a dorit ca preluarea să se facă prin firma În luna septembrie 2008 ..a virat în contul firmei1 milion de euro reprezentând avansul pe care partea civilă l-a virat, la rândul său, firmei ..din Londra. În acel moment, pentru preluarea acestei companii, partea civilă a avut nevoie de viza Oficiului Concurenței, avocatul ..ocupându-se de acest aviz, în paralel cu preluarea firmei Împreună, șiau participat în perioada august - decembrie 2008 la câteva licitații ținute de către statul român, dintre care, două dintre aceste licitații au fost câștigate de către consorțiul format din, și ... Tot în perioada august - decembrie 2008, partea civilă s-a deplasat de nenumărate ori la Kiev pentru a pregăti aceste licitații, împreună cu echipa sa de la și de la De asemenea,

și reprezentanții firmei .., prin .., s-au deplasat în România pentru a întări această relație dintre cele trei firme.

Până în luna octombrie sau noiembrie a anului 2008 partea civilă nu l-a cunoscut pe inculpatul L.S și nu a știut că în spatele acestei construcții de află domnia sa. Partea civilă a fost ferm convinsă că discută direct cu firmaprin reprezentanții ei, ..și ...

La sfârșitul lunii noiembrie 2008, partea civilă a obținut viza de la Oficiul Concurenței, s-a prezentat la ..să-i spună că trebuie să vireze diferența de bani până la totalul sumei de 4 milioane de euro, așa cum s-au înțeles cu cei de la Înainte de această discuție, ..a venit în România cu un milion cinci sute de euro, dându-i părții civile acești bani ca un avans pentru preluarea a mai mult de 50% din GRUP.

La sfârșitul lunii noiembrie 2008 partea civilă a fost contactată de către inculpatul L.S care i-a spus că el a fost de la început în spatele acestei afaceri și că aduce dânsul diferența de 3 milioane de euro pentru preluarea firmei INTERNAȚIONAL, având în vedere că ..și firmanu mai erau interesați sau nu mai puteau pentru moment să meargă înainte cu această afacere. S-a încheiat o convenție sau un precontract între și firma IPA, care era administrată de către L.S, în care s-a stipulat că milionul de euro plătit de către ..în septembrie 2008 face parte din cei 4 milioane de euro care sunt necesari pentru preluarea firmei, adică L.S trebuia să vină cu diferența de 3 milioane de euro. Obligația părții civile și a firmei era să plătească acești bani către firma ..în termen de 3 zile de la primirea banilor, ceea ce a și făcut, și să cedeze 80% din firma către firma IPA. Acest lucru s-a și întâmplat în decembrie 2008, partea civilă a preluat firma, a cedat-o către IPA, respectiv 80% din această firmă, în acel moment ..ieșind din această afacere, cerându-i părții civile acei un milion cinci sute șaiszeci de euro înapoi, bani pe care partea civilă i-a dat înapoi, plătindu-i inclusiv deplasările pe care le-au avut oamenii lui în România și participarea la licitație, însemnând garanție la licitație. În luna februarie a anului 2009, partea civilă a cedat și celelalte 20% din firma firmei IPA.

Inculpatul L.S și-a adus două persoane din Republica Moldova pe care le-a pus în Consiliul de Administrație al firmei, respectiv martorii și Acest Consiliul de Administrație nu putea să ia decizii decât doi la unu, într-un fel, partea civilă „era degeaba” și nu putea să iau nicio decizie în acest Consiliu de Administrație, întrucât era în minoritate, iar acest Consiliu de Administrație nu s-a întâlnit niciodată pentru a putea lua o decizie. În administrarea firmeipartea civilă nu a avut drept de semnătură și nici nu a semnat niciun document, nici direct și nici prin interpuși, nu a avut niciun drept de semnătură în bancă și nu a făcut nicio plată niciodată de la către o altă companie.

Partea civilă l-a recomandat pe martorul, care este un cunoscut de al său, pentru a avea un loc de muncă, întrucât avea nevoie de un director general. A ocupat această funcție cu acordul administratorilor aduși de către L.S, respectiv ..și Directorul General, din spusele lui, nu putea să semneze niciun document fără o contrasemnătură din partea măcar a unuia dintre cei doi administratori, respectiv .. sau .., ceea ce, din câte știe partea civilă, s-a și întâmplat.

Partea civilă a mai arătat că, după preluarea firmei de către firma IPA L.S a plecat din țară pentru o perioadă de mai mulți ani. În această perioadă partea civilă nu a mai luat legătura cu el și nici cu firma sau cu administratorii acesteia. La un an, după ce s-a finalizat această tranzacție cu firma IPA, firma ..l-a dat în judecată pe partea civilă, respectiv pe firma GROUP, cu obligația de a da niște dividende din anii din urmă. Aceștia au câștigat procesul, partea civilă a plătit echivalentul la un milion de euro, în anul 2011 și nu s-a îndreptat împotriva firmeipentru a recupera acel un milion de euro, deși era îndreptățit, întrucât erau dividendele firmei a anilor din urmă, fiind obligație în contract pentru a plăti acei bani către

firma Partea civilă a considerat că, după această tranzacție,nu a rămas cu nicio acțiune a firmei INTERNAȚIONAL, nu a rămas cu niciun ban de pe urma acestei tranzacții și a mai și plătit un milion de euro penalități către firma

În anul 2012 partea civilă a fost contactat de către L.S care i-a spus că societatea a intrat în insolvență și i-a cerut o sumă de bani pentru lucrările pe care le aveau împreună, câștigate în anul 2008. Partea civilă i--a plătit acele sume de bani, deoarece nu a avut ce să facă, întrucât a fost șantajat, așa a considerat partea civilă. În anul 2012, partea civilă i-a plătit inculpatului L.S contravaloarea profitului estimat în aceste două lucrări și a putut să ducă la finalizare una dintre aceste lucrări, pentru cealaltă reziliindu-se contractul. Despre firma, din anul 2009 partea civilă nu a mai auzit nimic și a considerat că a fost păcălit de către L.S care nu s-a ținut de cuvânt când a spus că vrea să facă o infuzie de capital în firmele și INTERNAȚIONAL. Din anul 2012 până în anul 2014, partea civilă nu a mai auzit de inculpatul L.S.

În luna februarie a anului 2014 partea civilă fost contactat de către o persoană pe nume SIMONA care i-a dat un bilețel, spunându-i că există la D.I.I.C.O.T. două dosare penale care sunt făcute pentru a-l șantaja.

La o lună după discuția cu această persoană, partea civilă a avut percheziții la sediul S.C. S.R.L., a luat la cunoștință despre primul dosar penal. Imediat după aceste percheziții, partea civilă a contactat-o pe ..., întrebând-o de unde are asemenea informații, respectiv despre acel dosare de la D.I.I.C.O.T., iar aceasta i-a făcut cunoștință cu .., în luna aprilie - mai a anului 2014, care i-a adus plângerea penală formulată de către ... în anul 2013, partea civilă neștiind despre această plângere penală formulată împotriva sa.

În data de 10.12.2014, partea civilă a fost reținut 24 de ore, iar în data de 11.12.2014, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus arestarea sa la domiciliu pentru o perioadă de 30 de zile, până în data de 08.01.2015.

În prima zi de arest la domiciliu, inculpatul L.S s-a prezentat acasă la partea civilă, respectiv la imobilul situat pe ..., spunându-i că nu este întâmplător ceea ce i se întâmplă și, dacă nu colaborează cu el, respectiv dacă nu îi dă o sumă de bani, lucrurile pot să fie din ce în ce mai rău sau din ce în ce mai bine, în funcție de suma de bani pe care i-o dă. Partea civilă a precizat că nu cunoaște cu ce titlu să-i dea inculpatului această sumă de bani și l-a rugat să discute după sărbătorile de iarnă.

În data de 07.01.2015 Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus înlocuirea măsurii arestului la domiciliu cu controlul judiciar în privința părții civile, care a luat decizia de a se prezenta de bună-voie la D.N.A. pentru a denunța aceste fapte de corupție, referindu-se la faptul că suma de bani era pretinsă de L.S pentru a influența deciziile procurorilor din plângerea penală pe care acesta a formulat-o împotriva sa.

Partea civilă a mai precizat că în tranzacția dintre și STACOnu a rămas dator cu niciun leu, mai mult, se consideră parte vătămată, în sensul că a pierdut niște bani în acea tranzacție.

Partea civilă a apreciat că nu avea nicio datorie bănească, de niciun fel, față de inculpatul L.S.

În perioada ianuarie - martie 2015, partea civilă s-a întâlnit de nenumărate ori cu inculpatul L.S și cu .., separat, când cu unul, când cu celălalt, ambii spunându-i că pot influența actul de justiție sau plângerea penală formulată de către L.S la D.I.I.C.O.T. Inculpatul L.S a fost cel care a inițiat aceste întâlniri, veninând acasă la partea civilă. De fiecare dată, în perioada ianuarie - martie 2015 inculpatul L.S a fost cel care a inițiat întâlnirile cu partea civilă, care au avut loc acasă la partea civilă, întâlniri pe care partea civilă le-a înregistrat cu mijloace proprii pe care le-a predat la D.N.A.

Atunci când partea civilă nu voia să se întâlnească cu inculpatul L.S, acesta îi trimitea mesaje tip SMS prin telefonul mobil, mesaje de amenințare. În acest sens, partea civilă a precizat că așa a considerat la acel moment și așa consideră și acum

că, având în vedere că inculpatul L.S a formulat o plângere penală împotriva sa, trebuia să lase organele competente să se ocupe de această plângere, sens în care partea civilă a mai afirmat că inculpatul i-a spus că, dacă nu îi dă suma de 4 milioane de euro, se va întâmpla ceva foarte rău în dosarul penal având ca obiect plângerea penală pe care inculpatul a formulat-o în anul 2013 împotriva părții civile la D.I.I.C.O.T.

Partea civilă a mai relatat că, în perioada martie 2015, inculpatul L.S i-a solicitat să meargă împreună la un notar ales de el și să parafeze o înțelegere prin care partea civilă avea să îi dea inculpatului o pretinsă sumă de 2 milioane de euro. Pentru a arăta acest șantaj, partea civilă a luat decizia de a merge la notar și de a semna acel act în care s-a consemnat că partea civilă este obligată la plata sumei de 2.000.000 de euro până la sfârșitul anului 2015.

Partea civilă a considerat că ceea ce i se întâmplă era un șantaj, întrucât nu avea să îi dea nicio sumă de bani inculpatului L.S, și a denunțat acest contract procurorilor din cadrul D.N.A.

În paralel cu inculpatul L.S, în aceeași perioadă ianuarie - martie 2015, partea civilă s-a întâlnit și cu .. care i-a cerut 1 milion de euro pentru a-l influența pe procurorul de caz în plângerea penală formulată de L.S în anul 2013 împotriva sa. Partea civilă i-a dat lui .. 30.000 de euro, în februarie 2015, și a semnat un precontract prin care trebuia să-i dea 250.000 de euro pentru a-l influența pe procurorul de caz în această plângere penală. O parte din bani au ajuns la un ofițer de poliție care a venit la perchezițiile efectuate acasă la partea civilă, respectiv .., care a fost reținut în flagrant de ofițerii D.N.A. și care, între timp, a și fost condamnat la 3 ani închisoare cu suspendare.

În urma plângerii penale formulate de L.S în anul 2013 împotriva sa, partea civilă a considerat că a fost șantajat de .. și L.S.

Partea civilă a mai declarat că pe inculpatul P.R.P. nu îl cunoaște personal și nu l-a văzut niciodată înainte de începerea acestui dosar. A auzit de P.R.P. de la inculpatul L.S. În timpul întâlnirilor pe care le-a avut la el acasă cu inculpatul L.S, acesta i-a spus că unul dintre avocații lui este P.R.P.. L.S nu i-a sugerat nimic părții civile referitor la P.R.P., ci i-a spus doar că este în echipa lui de avocați și urma să se întâlnească împreună cu P.R.P. în zilele următoare, dar această întâlnire nu a mai avut loc.

În raport de declarația aflată la filele 173-174 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală, în sensul că inculpatul L.S a afirmat că în ziua următoare urma să vină la acasă la partea civilă însoțit de P.R.P., ginerele fostului președinte, care urma să îi spună cum va rezolva dosarul și despre care a afirmat că nu a fost ales întâmplător, partea civilă a precizat că întâlnirea cu P.R.P. nu a avut loc.

Referitor la percepția părții civile cu privire la implicarea inculpatului P.R.P. în ceea ce consideră că ar fi șantajul practicat de către inculpatul S.L. împotriva sa, partea civilă a precizat că nu se poate pronunța cu privire la acest aspect, partea civilă știind de la inculpatul L.S despre implicarea inculpatului P.R.P..

În privința faptului că notarul care a încheiat contractul de împrumut a fost ales de către inculpatul L.S, partea civilă a precizat că i-a atras atenția un tablou cu președintele ..și, astfel, și-a dat seama că este un notar frecventat de către cetățenii ruși, iar la acest notar a fost convocat de către inculpatul S.L. și martorul

Cu ocazia întâlnirilor care trebuia să aibă loc între avocatul părții civile, martorul, și avocații inculpatului L.S, din spusele acestui inculpat, avocatul era P.R.P., dar, faptic, întâlnirea a avut loc între avocatulși avocatul , care era din partea inculpatului L.S.

Partea civilă a mai precizat că, despre inculpatul P.R.P. a auzit de la inculpatul L.S care i-a spus că este unul dintre avocații săi.

După plecarea părții civile în anul 2009 de la, martorul a rămas ca administrator acolo, acesta relatându-i părții civile că au avut loc câteva întâlniri la

care el a participat pentru că l-a dus pe tatăl inculpatului L.S la Cotroceni, la

Partea civilă a mai declarat că era și este în continuare unul dintre administratorii și acționarii S.C. S.R.L.

Pentru achiziționarea firmei partea civilă a primit 1 milion de euro de la firma, iar diferența până la 3 milioane nouă sute cincizeci de mii de euro, de la firma IPA, dar nu în nume personal, ci în contul societății pentru achiziția, cumpărarea pachetului majoritar din firma

Partea civilă Ha mai arătat că nu a avut drept de semnătură în firma, a avut drept de semnătură în Consiliul de Administrație, dar nu și-a exercitat acea semnătură niciodată, iar semnătură în bancă nu a avut niciodată. Totodată, partea civilă a mai fost președinte al Consiliului de Administrație al începând cu luna februarie 2009 și a terminat în luna august 2010, iar actele de semnare ale revocării sale de președinte și de descărcare din gestiune au fost semnate de inculpatul L.S. Firma a cumpărat firma în luna februarie 2009

Partea civilă a mai precizat că nu a avut nicio discuție cu inculpatul L.S. despre nicio pagubă. În perioada 2012 până la data începerii acestui dosar partea civilă nu s-a întâlnit cu inculpatul L.S.

Partea civilă a mai arătat că a fost arestat la domiciliu într-un alt dosar și consideră că are legătură cu inculpatul L.S prin faptul că procurorul de la D.I.I.C.O.T., la care a ajuns în acea lună și dosarul, împreună cu ofițeri de poliție din cadrul B.C.C.O., printre care .. și alte persoane, au pus asupra sa, la momentul acela, o presiune fantastică de șantaj.

Inculpatul L.S a venit la partea civilă în data de 10 sau 11 decembrie 2014 și a avut mai multe întâlniri cu acesta și la începutul anului 2015. În aceste întâlniri inculpatul i-a relatat de nenumărate ori că nu este întâmplător ce i se întâmplă părții civile și că îl poate influența pe procurorul de caz. Totodată, inculpatul i-a mai spus că persoane foarte sus puse la Chișinău sunt în legătură permanentă cu procurorul de caz și așa a dedus partea civilă că cineva din jurul acestuia îl cunoaște pe acest procuror; fiind o serie de evenimente care s-au derulat de la începutul lunii ianuarie până în martie 2015 care conduc la această ipoteză.

În sensul celor de mai sus, partea civilă a precizat că a fost chemat de procurorulde mai multe ori, împreună cu avocatul ... După întâlnirile pe care partea civilă le-a avut cu inculpatul S.L., partea civilă a simțit o atitudine pozitivă a procurorului

Procuroruli-a dat de înțeles părții civile că va avea o atitudine pozitivă față de el în dosarul, având în vedere că în luna decembrie 2014 procurorul ... l-a reținut și a propus arestarea sa preventivă, el aflându-se timp de o lună în arest la domiciliu, iar în lunile februarie - martie 2015 acest procuror i-a acordat permisiunea de a se deplasa de două ori în Africa. În toată această perioadă partea civilă s-a întâlnit cu inculpatul L.S.

Partea civilă a mai precizat că a formulat această plângere penală întrucât a simțit o presiune de șantaj din partea autorităților statului și a inculpatului L.S, având în vedere că inculpatul dorea 4 milioane de euro, sens în care partea civilă a semnat la notar contractul de împrumut care se află la filele 1907-198 din volumul 1 al dosarului de urmărire penală, pentru o presupusă recunoaștere a sumei de 2.000.000 de euro, bani pe care consideră că nu îi datora și nu îi datorează nici acum.

Partea civilă a mai menționat că nu datorează această sumă de bani și consideră că nu a fost din partea inculpatului L.S decât un mod de a-l șantaja. Având în vedere că inculpatul a formulat o plângere penală, trebuia să lase organele de urmărire penală să-și facă treaba, iar dacă avea dovezi cu privire la această sumă, trebuia să intenteze un proces civil.

Arătându-i-se în ședință publică convenția civilă aflată la filele 195-196 din volumul 1 al dosarului de urmărire penală, partea civilă a precizat că această

convenție este o ciornă, un act care nu a fost semnat niciodată, inculpatul L.S i-a propus această convenție, i-a propus să o antedateze din anul 2008 prin care partea civilă să recunoască o datorie de 2 milioane sau chiar de 4 milioane de euro.

Partea civilă nu a semnat această convenție, a denunțat-o la D.N.A. Partea civilă a mai arătat că era un fals dacă semna această convenție, pentru că era antedatată, în sensul că ar fi semnat-o în anul 2015 cu recunoașterea faptului că s-a semnat în anul 2008.

În sensul celor de mai sus, partea civilă a arătat că, din spusele inculpatului L.S, între convenția civilă și contractul de împrumut ar fi trebuit să existe o legătură, adică convenția civilă presupunea recunoașterea de către partea civilă a sumei de 4 milioane de euro, ca și când ar fi fost făcută în anul 2008, iar contractul la notar, de 2 milioane de euro, era parțial din această sumă

Partea civilă nu a semnat convenția civilă care era antedatată, întrucât a considerat că era un act fals și a denunțat acest lucru.

Partea civilă a mai declarat că acel contract semnat în fața notarului nu este real ca sumă și ca recunoaștere a sumei de 2.000.000 de euro, lucru pe care l-a denunțat la D.N.A. înainte de a încheia contractul la notar, spunând, în completarea denunțului formulat la D.N.A., că este o cerință a inculpatului L.S de a semna acest contract în fața notarului.

Partea civilă a mai afirmat că inculpatul L.S și martorul încercau să găsească diverse moduri de a face acte fictive pentru a-l constrânge să dea suma de 4 milioane de euro, una dintre variantele propuse de martorul a fost convenția sus-menționată, iar a doua variantă a fost preluarea acțiunilor firmei cu suma de 4 milioane de euro. Partea civilă nu a fost de acord cu niciuna dintre aceste variante, iar toată această discuție s-a încheiat doar cu acest act la notar.

Convenția civilă datată în anul 2008, care se află la filele 195 - 196 din volumul 1 din dosarul de urmărire penală, i-a fost propusă părții civile de către inculpatul L.S și martorul, nefiind reală datoria menționată în această convenție.

Partea civilă a mai relatat că propunerile privind încheierea unui contract de împrumut a venit de la inculpatul L.S și martorul, propuneri respinse de către partea civilă, în sensul că nu a semnat nici acea convenție civilă, nici nu a dorit să cumpere în nume personal acțiunile firmei și nici să aducă bani cash.

Inculpatul L.S i-a mai spus părții civile că familia sa cunoaște persoane foarte importante la Moscova, printre care și pe L.S

În perioada 10.12.2014 - probabil 15.01.2015, inculpatul L.S a pus o presiune foarte mare pe partea civilă, spunându-i despre Băsescu, Lși Putin și creându-i impresia că, undeva, cineva se ocupă și poate influența în mod pozitiv sau negativ demersul plângerii penale.

Partea civilă a mai precizat că, în calitate de președinte al Consiliului de Administrație al firmei, nu a luat niciodată nicio decizie și nici acest Consiliu de Administrație fără el, adică niciodată nu s-a întrunit acest consiliu pentru nicio cauză, a fost o formalitate.

Partea civilă a mai declarat că între anii 2012 și 2014 nu s-a văzut niciodată cu inculpatul L.S, nici direct și nici telefonic, și nu a comunicat pe nicio cale cu acesta, iar în anul 2014, când a venit la el acasă, partea civilă a considerat că a venit cu o formă de șantaj, nu cu o formă de împăcare.

În concluzie, **Curtea** constată că ansamblul situației de fapt prezentate de partea civilă corespunde întocmai celor declarate de toți martorii audiați în ambele faze procesuale, ceea ce, din punct de vedere juridic, confirmă justetea faptelor expuse de partea civilă, declarațiile acesteia coroborându-se pe deplin cu ansamblul probatoriu administrat în cauză în privința stabilirii infracțiunilor săvârșite de inculpatul L.S, probele constând în declarațiile martorilor și procesele-verbale de transcriere a convorbirilor purtate în mediul ambiental al căror conținut a fost redat în considerentele ce preced.

Având în vedere că situația de fapt reținută în sarcina inculpatului L.S a fost pe deplin dovedită, prin ansamblul probatoriu administrat în ambele faze procesuale – cu **nuanțele de fapt specifice reținute în mod distinct de către Curte, în dezacord față de cele reținute de către Parchet în rechizitoriu și în probatoriul administrat în faza de urmărire penală în ceea ce privește lipsa oricărei implicări a inculpatului P.R.P., nici sub forma complicității, nici sub forma instigării, în activitatea infracțională a inculpatului L.S** – Curtea apreciază că apărările expuse de către inculpatul L.S în cuprinsul declarațiilor date în ambele faze procesuale sunt neîntemeiate, întrucât sunt lipsite de orice suport probatoriu, astfel cum se va arăta în cele ce urmează.

Astfel, **audiat fiind în faza de urmărire penală, inculpatul L.S** (ale cărui declarații se află la filele 45-47 și 72-75 din volumul 1 al dosarului de urmărire penală) a relatat următoarele.

Pe partea civilă H.A. l-a văzut pentru prima oară după ce a depus plângere penală, în luna decembrie 2014, când inculpatul i-a propus să se împace, partea civilă fiind de acord, astfel că au stabilit să se întâlnească în luna ianuarie, deoarece partea civilă era sub arest la domiciliu și nu se putea mișca.

Inculpatul L.S a mai precizat că a venit în România în anul 2008 și, din cauza presiunilor părții civile, a fost de acord să achiziționeze firma, pentru care a plătit 3.950.000 de euro și a achiziționat 80% din firma, aspecte pe care inculpatul le-a detaliat în plângerea penală pe care a formulat-o la D.I.I.C.O.T.

Inculpatul a mai precizat că în luna ianuarie 2015 s-a deplasat la domiciliul părții civile, la solicitarea acesteia.

Deși inculpatul avea un prejudiciu de 20.000.000 de lei, a convenit cu partea civilă să îi dea 4.000.000 de euro, sumă pe care inculpatul o plătise inițial.

Inculpatul a mai arătat că partea civilă i-a cerut să îi plătească 600.000 de euro și casa pe care aproape o vânduse, dar nu semnase încă documentele pentru că era sechestrată, casa valorând 1.500.000 de euro, iar diferența de 2.000.000 de euro partea civilă o va plăti din contul firmei, sens în care partea civilă i-a propus inculpatului să încheie contracte fictive de lucrări, inculpatul spunându-i că nu are pe nimeni aici și că asta este spălare de bani.

Inculpatul i-a spus părții civile că vor rezolva această problemă pe toate căile legale, printr-o convenție civilă, deoarece pe latură civilă se putea face împăcarea.

Inculpatul a mai precizat că partea civilă H a fost cel care i-a propus, ca formă de restituire a sumei de 4.000.000 de euro pe care i-a datora inculpatului, să semneze la notar un contract de împrumut. Taxele notariale au fost plătite de fiecare, pe jumătate.

Inculpatul a mai arătat că a avut încredere în partea civilă, de aceea nu i-a solicitat despăgubirile mai devreme, astfel că s-a împlinit prescripția în dreptul civil și comercial.

Totodată, inculpatul a mai arătat că nu a semnat niciun document în firma, și nu a avut niciun rol în administrarea firmei.

Inculpatul L.S a mai precizat că inculpatul P.R.P. nu a avut nicio implicare în această cauză, L.S având cu P.R.P. colaborări care nu au legătură cu aspectele din prezentul dosar.

De asemenea, **audiat fiind în faza de cercetare judecătorească, inculpatul L.S** a relatat următoarele.

Nu recunoaște săvârșirea faptelor reținute în sarcina sa prin rechizitoriu, motiv pentru care nu a dorit să se prevaleze de procedura recunoașterii învinuirii.

A ajuns în România și am făcut cunoștință cu ..care pretindea că este consilierul lui ... În același timp, a primit solicitare de la niște cunoscuți din Ucraina, firma care se numește, care au vrut să intre pe piața României în domeniul construcțiilor, al infrastructurii. S-a adresat lui ..ca să-i găsească pe cineva de pe

piață, respectiv pe cineva care este în domeniu. Acesta din urmă i l-a prezentat pe partea civilă H.A., partenerul lui ..și fratele lui H Inculpatul i-a povestit că are o companie care dorește să intre pe piață, respectiv compania La momentul respectiv societateaera cea mai mare din Ucraina.

Partea civilă a invocat faptul că, deși societatea saeste o companie tânără, ei sunt din domeniu, au muncit toată viața în acest domeniu și au legături politice. I-au arătat diplome cu colegi și foști generali S.R.I. care erau comasoni. Inculpatul doar le-a făcut cunoștință societățilorșiși a plecat în Los Angeles unde locuia împreună cu familia. Partea civilă, împreună cu ..și ..au început discuțiile și au propus companieisă achiziționezeîn procent de 80 % din acțiuni. Partea civilă și grupul acestuia au povestit că este o companie care se numește și că ar fi bine să o achiziționeze pentru a avea experiența similară pentru a câștiga licitația. Inculpatul a primit un telefon de la .., proprietarul firmei, acesta din urmă spunându-i că a venit partea civilă .. și .. și i-au presat ca acesta să vireze mai repede banii pentru achiziționarea companiei Prodivus a virat 1 milion de euro în contul S.C.S.R.L., fără a semna vreun contract. Inculpatul a fost nevoit să vină în România după virarea sumei de 1 milion de euro.a venit în România, la solicitarea părții civile care a spus că nu este suficient să cumpere compania, dar este important ca partea civilă să primească și bani cash, trei procente de la licitație pe care le vor câștiga pentru a le da politicianilor. ... a declarat că nu vrea să fie implicat în povestea aceasta și i-a dat banii cash cu titlu de împrumut părții civile. În acest sens, partea civilă a întocmit un înscris „de mână”, în care a consemnat că a primit banii în sumă 1.500.000 de euro. După un scurt timp, ... a vrut să se retragă din relațiile cu partea civilă și din România. Înainte de se retrage, s-a făcut o convenție între părți, respectiv între S.C.S.R.L. și, în sensul ca investițiile vin din partea, dar gestionarea și dezvoltarea firmei va fi făcută din partea părții civile și a firmei acestuiași că cele două firme vor ajunge la o cifră de afaceri de 300.000.000 de euro, dar această convenție nu a fost semnată de reprezentanții celor două societăți și pe parcurs au luat decizia că vor semna mai târziu. Până la urmă societatea a fost achiziționată de către inculpat prin firma EMH, în procent de 80 % de acțiuni, iar 20 % dintre acțiuni la partea civilă. Astfel, s-a creat conducerea firmei dintre aceste două părți, respectiv partea civilă și inculpatul, în care partea civilă a devenit președintele Consiliului de Administrație și i-a numit director general pe martorul, iar inculpatul a pus ca administrator două persoane, pe martorii ... șinu a mai dorit să mai participe în acest business și au rugat ca partea civilă să le restituie toți banii puși în business, adică 1.500.000 de euro în cash, 1.000.000 de euro ce a fost virat inițial pentru achiziționarea societății și o altă sumă de bani pentru cheltuieli aferente. Inculpatul a primit un e-mail de la martorul ..privind situația cheltuielilor efectuate de GRUP, respectiv 769.000 de euro, din care ultimele trei au fost cheltuielile campaniei electorale despre care ... și ceilalți nu aveau idei. Toată afacerea întreși se presupunea ca o afacere comună. În anul 2010 i-a sunat martorul

Având în vedere această sentință, inculpatul a solicitat de la firma de audit SCOTT verificări, respectiv due diligence, iar cu documentele a formulat o plângere penală la D.I.I.C.O.T. împotriva persoanelor menționate în sentința nr. 9113/19.09.2012. Această plângere a fost formulată de către un prieten de-al său, avocatul ... Referitor la plângerea penală formulată de D.I.I.C.O.T., inculpatul a precizat că timp de 2 ani nu s-a întâmplat nimic. Pentru a clarifica situația referitoare la această plângere penală, inculpatul a formulat cereri la toate organele statului, începând de la Președintele României până la Procurorul General. Inculpatul a solicitat o întâlnire cu doamna procuror .., dar nu a fost primit în audiență. După toate aceste demersuri, i-a sunat comisarul din cabinetul doamnei .., procurorul de caz, respectiv domnul .., și i-a înmănat citație pentru a fi prezent la doamna Cristescu

pentru a face declarație în dosarul de la D.I.I.C.O.T.

În anul 2014 inculpatul a aflat de la ... că partea civilă este reținut. Inculpatul s-a speriat că nu își va recupera banii, nu a vrut să-i fac rău părții civile și nici acum nu vrea să-i fac rău.

Inculpatul a luat decizia să se ducă acasă la partea civilă, știind că acesta este arestat la domiciliu. I-a scris din partea sa foarte succint solicitarea, ocazie cu care i-a spus că vrea să se împace pe cale amiabilă. Atunci, prin luna decembrie 2014, l-a revăzut pe H.A..

Inculpatul a mai arătat că de când a venit în România, a încercat să facă afaceri, respectiv din anul 2010, iar într-una din afaceri a avut nevoie să recupereze o sumă de bani. La rugat pe martorul, care a fost juristul INTERNAȚIONAL, să-l contacteze pe inculpatul P.R.P. care era avocat și care a trimis în insolvență INTERNAȚIONAL. Până atunci nu l-a văzut pe P.R.P.. De câte ori s-au văzut au vorbit doar pe probleme legate de recuperarea datoriilor de la alte activități, iar nu de la și nici de la, în total s-au văzut de 3 sau de 4 ori la el în cabinet.

Inculpatul L.S s-a adresat inculpatului P.R.P., după ce a intrat în contact cu partea civilă. Printre altele, l-a întrebat ce părere are, ca avocat, au discutat de câteva ori, dar P.R.P. nu a dorit să fie implicat în această poveste, deși, ca avocat, i-a spus că poate să îl ajute în crearea unor înțelegeri, documente, în ceea ce o privește pe partea civilă.

Nici în acest lucru inculpatul P.R.P. nu a vrut să se implice. Inculpatul L.S a mai relatat că asta este tot ce a avut de spus cu privire la inculpatul P.R.P., în sensul că nu a fost nimic altceva.

Inculpatul a mai precizat că nu este adevărat ce s-a consemnat în rechizitoriu, în sensul că familia .. în relații cu familia ...

Referitor la ziua în care inculpatul s-a dus acasă la partea civilă, în luna decembrie 2014, acesta din urmă nu a realizat nicio interceptare, dar i-a spus că recunoaște că i-a făcut rău prin achiziția societății cu banii lui, S.L., bani pe care i-a pierdut, și i-a propus să se întâlnească în luna ianuarie 2015, întrucât în acel moment avea probleme, în sensul că toate bunurile lui erau sechestrate, iar el se afla în arest la domiciliu și poate că până atunci se va schimba ceva și vor vorbi detaliat, precum și că este de acord să se împace. Din decembrie 2014, toate întâlnirile care s-au făcut ulterior, s-au făcut la solicitarea părții civile. Partea civilă i-a propus să facă o convenție cu o recunoaștere a datoriei la notar. În acest sens, inculpatul a învederat conținutul discuției din data de 05.02.2015, între H.A., L.S, și, Cu această ocazie, propunerea de a merge la notar pentru a încheia această convenție a provenit de la partea civilă. În acest sens, inculpatul a arătat că redactarea acestor documente a fost făcută la solicitarea și cu participarea martorului, avocatul părții civile. Inculpatul a mai precizat că de la a doua întâlnire cu partea civilă, acesta a pus la cale un plan de a-l denigra, de a-l opri în sensul acestei înțelegeri amiabile, cu ajutorul statului, adică cu ajutorul D.N.A. În data de 28.01.2015, dimineața, inculpatul a fost chemat la partea civilă, unde au discutat variantele convenției și, în aceeași zi, după-amiază, partea civilă i-a invitat pe martorii, și .., inculpatul ajungând la concluzia că partea civilă a pus la cale, cu ajutorul statului, să-i creeze probleme, să-i facă rău.

Referitor la infracțiunea de trafic de influență, inculpatul a precizat că discuția din data de 28.01.2015 dintre el, H.A. și ..., discuția din data de 28.01.2015, dintre H.A., .., și, și discuția din data de 19.03.2015, dintre el și H.A. arată că inculpatul nu l-a cunoscut niciodată pe procurorul .. și nici nu l-a văzut vreodată.

Referitor la infracțiunile de instigare și constrângere, inculpatul a precizat că discuția din data de 28.01.2015, dintre H.A., .., .. și .., arată că niciodată inculpatul nu a efectuat nicio instigare și constrângere împotriva părții civile, din contră, instigările și constrângerile au fost făcute împotriva lui.

Inculpatul a mai precizat că nu i-a transmis părții civile că poate influența

organele judiciare.

Inculpatul a considerat convenția de împrumut dintre el și partea civilă ca fiind reală, precum și toate înțelegerile pe care le-a făcut în România și discuțiile pe care le-a purtat cu partea civilă.

Inculpatul a mai arătat că nu a dirijat în mod direct societatea INTERNAȚIONAL.

Inculpatul a apreciat că partea civilă este răspunzător pentru tot ce i s-a întâmplat, din cauză că inculpatul a venit în această afacere și în țară pe mâna părții civile.

Inculpatul a mai precizat că l-a văzut pe martorul ..o dată în cabinetului inculpatului P.R.P. și au vorbit la modul general despre convenția privind înțelegerea amiabilă. Nici martorul ..și nici inculpatul P.R.P. nu i-au transmis nimic și nu au nicio legătură în această poveste, inculpatul le-a cerut părerea lor ca juriști, atât.

La întrebarea adresată de procuror de ședință, în sensul dacă inculpatul a folosit în discuțiile cu partea civilă noțiunea de semne încurajatoare, inculpatul a răspuns că, pe tot parcursul întâlnirilor pe care le-a avut, partea civilă se referea la niște semne pe care inculpatul nu le înțelegea, așa că a lăsat-o pe partea civilă să vorbească despre aceste semne.

Despre firma, inculpatul a considerat întotdeauna că este un business comun cu partea civilă și grupul acestuia și la orice lucru auzit că se petrece în companie nu s-a opus niciodată, de la primul pas când partea civilă a luat din companiași a trecut-o pe companialaboratorul firmei

Și în anul 2012 și în anul 2015, când vorbea cu partea civilă, inculpatul pretindea numai banii pe care i-a plătit pentru achiziții inițiale adică aproximativ 4 milioane de euro.

Din prima întâlnire cu partea civilă, acesta i-a propus inculpatului să-i restituie suma de 4 milioane de euro în două tranșe, adică două milioane de la el personal și două milioane de la GRUP.

inculpatul a mai menționat că toate întâlnirile din anul 2014 și ulterior se făceau la solicitarea părții civile.

Despre .., inculpatul a precizat că nu l-a văzut niciodată și nu știe cine este această persoană.

Referitor la notarul la care au încheiat contractul de împrumut, inculpatul a precizat că acesta a fost ales de martorulla solicitarea părții civile, care a spus că nu vrea să îi implice pe notarii lui.

Inculpatul i-a spus părții civile că își retrag plângerea și, dacă partea civilă îi plătește datoria de 4 milioane de euro, pentru inculpat plângerea penală nu mai are sens.

Inculpatul i-a mai spus părții civile că nu l-a văzut pe procurorul .., iar despre .. și .. nu a vorbit cu partea civilă.

Inculpatul a mai precizat că, imediat după ce s-au văzut, respectiv la prima sau la a doua întâlnire, partea civilă a recunoscut suma de 4 milioane de euro.

Inculpatul a mai afirmat că nu știa despre activitatea de zi cu zi din firmași, mai mult, în GRUP, deoarece aceste firme lucrau ca un organism, iar inculpatul a fost practic în toată această perioadă plecat în S.U.A., unde locuia.

La întrebarea adresată de apărătorul ales al părții civile, în sensul dacă i-a dat vreodată vreo sumă de bani, personal, părții civile, inculpatul a răspuns că, la solicitarea părții civile, la promisiunile și presiunile acestuia, a achiziționat compania INTERNAȚIONAL, sens în care, în septembrie 2008 a făcut un raport, o evaluare a firmei INTERNAȚIONAL în care suma totală a fost de 6.523.000 de euro.

Curtea, având în vedere ansamblul probatoriu analizat în mod coroborat în cuprinsul prezentelor considerente, constată că afirmațiile inculpatului L.S – în sensul

că nu a avut cunoștință de activitatea curentă a S.C.S.R.L., partea civilă a fost cea care i-a propus să se întâlnească la domiciliul său, partea civilă i-a recunoscut inculpatului că îi datorează suma de 4.000.000 de euro, partea civilă a fost cea care a ales notarul la care s-a încheiat contractul de împrumut, inculpatul nu a înțeles sensul cuvintelor "semne încurajatoare" pe care partea civilă le folosea în discuțiile avute, inculpatul nu îl cunoștea pe procurorul de caz care instrumenta dosarul în care era cercetată partea civilă, partea civilă i-a propus inculpatului să meargă la notar pentru a încheia contractul de împrumut, partea civilă este răspunzătoare pentru tot ce i s-a întâmplat inculpatului, partea civilă i-a propus inculpatului să încheie contracte fictive de lucrări, pentru a-și recupera banii, inculpatul nu i-a transmis părții civile că poate influența organele judiciare – sunt necorespunzătoare adevărului, întrucât nu sunt susținute de niciun mijloc de probă administrat în ambele faze procesuale ale prezentei cauze.

Însă, analizate - strict - din punct de vedere procesual-penal, declarațiile inculpatului reprezintă forma de exercitare concretă a dreptului la apărare.

Analiza încadrării juridice a faptelor reținute prin rechizitoriu în sarcina inculpatului, prin raportare la art. 403 alin. 1 lit. c și d și alin. 2 C.pr.pen.

1. Infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000

În drept, Curtea constată că fapta inculpatului L.S – care, în perioada decembrie 2014 - martie 2015, a exercitat asupra părții civile H.A. acțiuni de constrângere psihică pentru a îl determina să îi dea suma de 2.000.000 de euro, nedatorată de partea civilă; acțiunile de constrângere au constat în condiționarea retragerii plângerii penale prealabile ce face obiectul dosarului penal nr.instrumentat de D.I.I.C.O.T. - Structura Centrală, pentru pretinsa săvârșire a infracțiunii de gestiune frauduloasă și a dirijării cercetării penale în cazul celorlalte infracțiuni în vederea schimbării încadrării juridice a celorlalte infracțiuni de evaziune fiscală și spălarea banilor tot în gestiune frauduloasă, de acceptare de către partea civilă H.A. de a-i plăti inculpatului L.S suma de bani necuvenită; sub imperiul acestor constrângeri repetate, temându-se de repercusiunile unui eventual refuz și în condițiile în care inculpatul L.S i-a dovedit faptul că poate influența atitudinea procurorului de caz, în data de 17.03.2015 partea civilă H.A. a semnat un contract fictiv de împrumut, autentificat de notarul public din cadrul Societății Profesionale Notariale "Consensus", prin care, în fapt, recunoștea, contrar realității, că i-ar datora, personal, inculpatului L.S suma de 2.000.000 de euro, angajându-se, totodată, să îi restituie până în data de 24.12.2015 – întrunește, atât din punctul de vedere al laturii obiective, cât și al laturii subiective, elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, prevăzută de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

Prealabil, Curtea apreciază ca fiind necesare următoarele **precizări**.

1. În perioada relevantă pentru prezenta cauză, pe de o parte, partea civilă H.A. a deținut funcția de administrator în cadrul S.C.S.R.L. și membru, pe o durată de 1 an, în consiliul de administrație al S.C.S.R.L., în baza acestor funcții partea civilă participând la luarea deciziilor în societate, potrivit art. 197 și urm. din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, iar pe de altă parte, inculpatul a săvârșit faptele inclusiv în considerarea calității de administrator pe care partea civilă o deținea, imputându-i acesteia că suma solicitată se datorează pretinsului management defectuos exercitat de partea civilă în această societate, inculpatul solicitându-i, totodată, părții civile ca o parte din sumă să o remită din conturile societății.

În acest context, faptic, Curtea constată incidența în cauză a prevederilor **art.**

13¹ din Legea nr. 78/2000, potrivit căroră, în cazul infracțiunii de șantaj, prevăzută de art. 207 C.pen., în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1 - în speță, **art. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000**, întrucât funcția de administrator într-o societate comercială presupune participarea la luarea deciziilor sau posibilitatea influențării acestora - limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

2. Ținând seama de faptul că inculpatul L.S nu a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de influențarea declarațiilor, în mod indubitabil în cauză nu este aplicabil **art. 272 alin. 2 C.pen.**, întrucât nu se poate aplica acest text de lege prin extrapolarea incidenței sale în cauza penală ce face obiectul dosarului penal nr., dosar în care ar putea interveni, în viziunea inculpatului, o înțelegere patrimonială cu partea civilă H.A., în dosarul penal nr.L.S având calitatea procesuală de parte civilă, iar H.A., calitatea de suspect / inculpat.

Așadar, chiar și în ipoteza în care, așa cum a pretins inculpatul L.S, în dosarul penal nr.ar fi intervenit împăcarea părților în privința infracțiunii de gestiune frauduloasă, care constituie una dintre infracțiunile reclamate în acest dosar, posibilitate conferită potrivit **art. 272 alin. 1 C.pen. cu referire la art. 242 alin. 4 C.pen.**, aceste texte de lege nu au aplicabilitate în prezenta cauză.

Latura obiectivă

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de șantaj constă în acțiunea de constrângere psihică, de creare a unei stări de temere exercitată de inculpat asupra părții civile pentru ca aceasta să dea ceva, respectiv suma de 4.000.000 de euro, inițial, apoi 2.000.000 de euro, scop în care inculpatul a determinat-o pe partea civilă să încheie un contract de împrumut autentificat la notar, folosul patrimonial solicitat de inculpat, pentru sine, fiind injust, în sensul că suma de bani pretinsă de inculpat nu era datorată în vreun fel de către partea civilă.

Prin urmare, Curtea constată că în cauză sunt îndeplinite, în mod cumulativ, *cerințele esențiale atașate elementului material* prevăzut de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen.

Urmarea imediată a infracțiunii o constituie, în principal, încălcarea libertății psihice părții civile, iar în subsidiar, relațiile sociale cu caracter patrimonial, având în vedere că inculpatul a urmărit obținerea, în mod injust, a unui folos patrimonial.

Având în vedere că infracțiunea de șantaj este, în principal, o infracțiune formală, de pericol, *legătura de cauzalitate* dintre elementul material și urmarea imediată rezultă *ex re*, din însăși materialitatea faptelor.

Latura subiectivă

Curtea constată că inculpatul a săvârșit infracțiunea cu forma de vinovăție a *intenției directe calificate prin scopul urmărit*, prevăzută de art. 16 alin. 3 lit. a C.pen., deoarece inculpatul a prevăzut rezultatul faptei sale și, în același timp, a urmărit producerea rezultatului prin săvârșirea faptei, în sensul că a prevăzut și urmărit crearea unei stări de temere părții civile și diminuarea patrimoniului părții civile cu suma de bani solicitată, pentru sine, în mod injust. Evident că, pentru existența infracțiunii nu este necesară îndeplinirea, în concret, a scopului urmărit de inculpat, în prezentul dosar inculpatul obținând un drept de creanță prin încheierea contractului fictiv de împrumut.

2. Infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000

În drept, Curtea constată că fapta inculpatului L.S – care, pentru a adăuga presiunii psihice exercitate asupra părții civile un mijloc de constrângere și mai puternic, în concordanță cu suma de bani extrem de mare pretinsă, în perioada decembrie 2014 - martie 2015, a pretins că are influență, prin intermediul unor persoane care au ori au avut diverse funcții în instituțiile publice, asupra organelor judiciare implicate în instrumentarea dosarelor penale nr. și nr.în care era cercetată partea civilă, instrumentate de procuroruldin cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. - Structura Centrală,

promițându-i părții civile că va determina îndeplinirea de către organele judiciare a unor acte contrare îndatoririlor de serviciu, respectiv efectuarea de demersuri în scopul ridicării unor sechestre instituite asupra bunurilor părții civile în dosarul nr.și al soluționării ambelor dosare într-o manieră favorabilă părții civile, indiferent de probatoriile administrate în cauzele respective; pentru aceasta, inculpatul a pretins, iar în data de 17.03.2015 a primit dreptul de creanță asupra sumei de 2.000.000 de euro, în urma încheierii contractului fictiv de împrumut autentificat la notar, prin care partea civilă a fost constrânsă să recunoască faptul că i-ar datora, personal, inculpatului suma de 2.000.000 de euro, angajându-se să îi restituie suma până în data de 24.12.2015 – întrunește, atât din punctul de vedere al laturii obiective, cât și al laturii subiective, elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Latura obiectivă

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență constă în modalitatea normativă alternativă a acțiunii de pretindere de la partea civilă, în mod direct, pentru sine, a unei sume (extrem de mare) de bani, pentru aceasta inculpatul nu doar lăsând-o pe partea civilă să creadă că are influență asupra organelor judiciare care instrumentau dosarele penale în care partea civilă era cercetată, ci chiar demonstrându-i că are influență, ca urmare a manierei favorabile în care organele judiciare au instrumentat cauzele; astfel, inculpatul nu doar i-a promis, ci chiar i-a demonstrat părții civile că va determina organele judiciare să îndeplinească un act contrar îndatoririlor lor de serviciu.

Urmarea imediată a infracțiunii o constituie crearea unei stări de pericol pentru prestigiul funcției îndeplinite de organele judiciare cu atribuții în faza de urmărire penală, în raport de care inculpatul a pretins și și-a exercitat influența.

Având în vedere că infracțiunea de trafic de influență este o infracțiune formală, de pericol, *legătura de cauzalitate* dintre elementul material și urmarea imediată rezultă ex re, din însăși materialitatea faptelor.

Latura subiectivă

Curtea constată că inculpatul a săvârșit infracțiunea cu forma de vinovăție a *intenției directe calificate prin scopul urmărit*, prevăzută de art. 16 alin. 3 lit. a C.pen., deoarece inculpatul a prevăzut rezultatul faptei sale și, în același timp, a urmărit producerea rezultatului prin săvârșirea faptei, în sensul că a prevăzut și urmărit lezarea prestigiului organelor judiciare, prin determinarea acestora să facă un act contrar îndatoririlor lor de serviciu. Mai mult decât atât, așa cum s-a menționat anterior, scopul urmărit de inculpat s-a și realizat în concret.

3. Infracțiunea de fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen.

În drept, Curtea constată că fapta inculpatului L.S – care, în data de 17.03.2015, a declarat, sub semnătură proprie, în fața notarului public din cadrul Societății Profesionale Notariale “Consensus”, că în perioada 2008 - 2010 i-a dat părții civile, cu titlu de împrumut, suma de 2.000.000 de euro, împrejurare necorespunzătoare realității – întrunește, atât din punctul de vedere al laturii obiective, cât și al laturii subiective, elementele constitutive ale infracțiunii de fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen.

Latura obiectivă

Elementul material al laturii obiective a acestei infracțiuni constă în acțiunea de declarare necorespunzătoare adevărului făcută de inculpat în fața unui funcționar - notar public, în vederea producerii, pentru sine, a unei consecințe juridice, atunci când, potrivit legii, declarația făcută servește la producerea acelei consecințe constând în executarea silită a patrimoniului părții civile, întrucât contractul de împrumut autentificat la notar constituie titlu executoriu.

Prin urmare, Curtea constată că în cauză sunt îndeplinite, în mod cumulativ, *cerințele esențiale atașate elementului material* prevăzut de art. 326 C.pen.

Astfel, aspectele declarate de inculpat în fața notarului public, consemnate în contractul de împrumut – respectiv, că inculpatul, în calitate de împrumutător, i-a dat părții civile, în calitate de împrumutat, în perioada 2008 - 2010, suma de 2.000.000.000 de euro, în numerar – sunt necorespunzătoare adevărului și au fost declarate în vederea producerii pentru sine a unei consecințe juridice constând în obținerea unui titlu executoriu împotriva părții civile, pentru ca, în ipoteza - foarte plauzibilă și cunoscută, de altfel, de către inculpat - în care partea civilă nu ar fi restituit “împrumutul”, inculpatul să poată, în urma punerii în executare a contractului, să o execute silit pe partea civilă, potrivit dispozițiilor legii procesual-civile aplicabile în materie, în acest condiții, declarația necorespunzătoare adevărului făcută de inculpat în fața notarului public a servit la producerea consecințelor juridice urmărite de inculpat prin încheierea contractului de împrumut.

Urmarea imediată a infracțiunii o constituie crearea unei stări de pericol pentru încrederea publică în actele autentice întocmite ca urmare a declarațiilor făcute în fața funcționarilor publici.

Având în vedere că infracțiunea de fals în declarații este o infracțiune formală, de pericol, *legătura de cauzalitate* dintre elementul material și urmarea imediată rezultă ex re, din însăși materialitatea faptelor.

Latura subiectivă

Curtea constată că inculpatul a săvârșit infracțiunea cu forma de vinovăție a *intenției directe calificate prin scopul urmărit*, prevăzută de art. 16 alin. 3 lit. a C.pen., deoarece inculpatul a prevăzut rezultatul faptei sale și, în același timp, a urmărit producerea rezultatului prin săvârșirea faptei, în sensul că, prin încheierea contractului de împrumut devenit titlu executoriu, a prevăzut și urmărit producerea unor consecințe juridice. Mai mult decât atât, așa cum s-a menționat anterior, scopul urmărit de inculpat s-a și realizat în concret.

4. Participația improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 alin. 1 C.pen.

În drept, Curtea constată că fapta inculpatului L.S – care, prin declararea necorespunzătoare adevărului, l-a instigat, cu intenție, pe notarul public să comită, fără vinovăție, o faptă prevăzută de legea penală, respectiv fals intelectual, cu ocazia întocmirii și autentificării contractului de împrumut autentificat sub nr.- întrunește, atât din punctul de vedere al laturii obiective, cât și al laturii subiective, elementele constitutive ale participației improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 alin. 1 C.pen.

Latura obiectivă

Elementul material al laturii obiective a acestei infracțiuni constă în acțiunea de determinare, de instigare a notarului public să întocmească un act oficial conținând mențiuni false, și anume, să autentifice un contract de împrumut fictiv, conținând clauze necorespunzătoare adevărului.

Prin urmare, Curtea constată că în cauză sunt îndeplinite, în mod cumulativ, *cerințele esențiale atașate elementului material* prevăzută de art. 321 alin. 1 C.pen.

Astfel, falsificarea, prin atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului, comisă fără vinovăție de către notarul public, s-a realizat cu prilejul întocmirii și autentificării contractului de împrumut fictiv, notarul aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Urmarea imediată o constituie crearea unei stări de pericol pentru relațiile sociale vizând, în principal, încrederea publică pe care trebuie să o inspire un înscris oficial, iar în subsidiar, relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a atribuțiilor de serviciu.

Având în vedere că infracțiunea de fals intelectual este o infracțiune formală, de pericol, *legătura de cauzalitate* dintre elementul material și urmarea imediată rezultă ex re, din însăși materialitatea faptelor.

Latura subiectivă

Curtea constată că inculpatul a săvârșit infracțiunea cu forma de vinovăție a *intenției directe calificate prin scopul urmărit*, prevăzută de art. 16 alin. 3 lit. a C.pen., deoarece inculpatul a prevăzut rezultatul faptei sale de instigare a notarului public să săvârșească, fără vinovăție, o faptă prevăzută de legea penală, respectiv fals intelectual, și, în același timp, a urmărit producerea rezultatului prin săvârșirea faptei, în sensul că, prin încheierea contractului fictiv de împrumut devenit titlu executoriu, a prevăzut și urmărit producerea unor consecințe juridice. Mai mult decât atât, așa cum s-a menționat anterior, scopul urmărit de inculpat s-a și realizat în concret.

Prin urmare, **Curtea**, având în vedere că în cauză sunt respectate exigențele în materie probatorie statuate prin dispozițiile **art. 103 alin. 2 C.pr.pen.**, constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că **ansamblul faptelor** reținute în rechizitoriu în sarcina **inculpatului L.S** există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de către inculpat cu forma de vinovăție prevăzută de lege – **solicitarea inculpatului de pronunțare a unei soluții de achitare fiind, așadar, lipsită de fundament**.

În consecință, Curtea va dispune, în raport de prevederile **art. 396 alin. 1 și 2 C.pr.pen. cu referire la art. 103 alin. 2 teza a II-a C.pr.pen. și art. 15 C.pen.**, **condamnarea inculpatului pentru săvârșirea tuturor infracțiunilor** – respectiv șantaj, trafic de influență, fals în declarații și participație improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual – pentru care a fost trimis în judecată prin rechizitoriu.

Cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul L.S, prin apărătorii aleși

Inculpatul, prin apărătorii săi aleși, a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptelor pentru care a fost trimis în judecată, din infracțiunea de fals în declarații și participația improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, în infracțiunea de fals în declarații. În *motivarea cererii*, s-a precizat că obiectul juridic special al celor două infracțiuni este identic, constând în actele oficiale emise pe baza declarațiilor date la notar, astfel că identitatea de obiect juridic determină alegerea uneia sau a alteia dintre cele două infracțiuni. S-a mai invocat faptul că împrejurarea în care s-a făcut declarația la notar a fost unică, astfel că nu se poate leza de două ori același obiect juridic special. Prin urmare, atât împrejurarea unică în care inculpatul a făcut acea declarație necorespunzătoare adevărului, cât și urmarea imediată unică specifică celor două pretinse infracțiuni constituie argumente în favoarea reținerii unei singure infracțiuni. Totodată, s-a mai menționat că, prin raportare la art. 38 alin. 2 C.pen., există concurs formal de infracțiuni atunci când o acțiune sau inacțiune săvârșită de către o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc sau a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni.

Curtea, analizând cererea de schimbare a încadrării juridice, o apreciază ca fiind întemeiată în parte, pentru următoarele considerente.

În primul rând, Curtea apreciază ca fiind nefondată solicitarea de schimbare a încadrării juridice, în sensul de a se reține o singură infracțiune, cea de fals în declarații.

Astfel, analizând conținutul constitutiv al celor două infracțiuni de falsuri, atât din perspectiva laturii obiective, cât și a celei subiective, prin raportare la fapta săvârșită în materialitatea sa, în data de 17.03.2015, Curtea constată că între cele două infracțiuni nu există decât o suprapunere faptică, iar nu și o identitate juridică – ceea ce determină, de altfel, în privința celor două infracțiuni, reținerea formei concursului ideal prevăzut de art. 38 alin. 2 C.pen. și, în consecință, schimbarea încadrării juridice în sensul de a se reține și această dispoziție legală, pe lângă cea prevăzută de art. 38 alin. 1 C.pen. menționată în rechizitoriu pentru ansamblul infracțional.

Analizând *elementele materiale ale laturii obiective* ale celor două infracțiuni, Curtea remarcă faptul că acestea sunt reliefate printr-o singură acțiune privită în materialitatea sa, însă, unicitatea acțiunii faptice nu determină și unicitatea juridică, în sensul că participația improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual nu se înglobează în infracțiunea de fals în declarații.

Prin urmare, în cauză este incidentă ipoteza prevăzută de art. 38 alin. 2 C.pen., în sensul că acțiunea (unică, indivizibilă) săvârșită de inculpat, din cauza împrejurărilor în care a avut loc și a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul constitutiv al ambelor infracțiuni.

În acest sens, Curtea constată că *acțiunea* comisă de inculpat, de a da în fața notarului public o declarație necorespunzătoare adevărului, prin completarea olografă a anumitor mențiuni și semnarea declarației, este, într-adevăr, unică, indivizibilă.

Însă, indivizibilitatea faptică nu determină reținerea unei unicități de infracțiune.

Astfel, din punct de vedere juridic, având în vedere împrejurarea de ansamblu și consecințele urmărite de inculpat prin săvârșirea faptei, Curtea constată că în cauză au fost vătămate relații sociale distincte, ceea ce determină incriminarea faptei prin cele două infracțiuni de falsuri.

Declarația necorespunzătoare adevărului dată și semnată de inculpat în fața notarului public a dobândit valențele juridice scontate de inculpat numai în momentul în care notarul a întocmit încheierea de autentificare prin care a declarat autentic contractul de împrumut. Această împrejurare de fapt determină justetea reținerii formei ideale a concursului de infracțiuni.

Însă, din perspectiva obiectului juridic care a fost vătămat prin fapta inculpatului, a elementului material și a urmării imediate, în cauză nu se poate aprecia că există o singură infracțiune.

Așadar, în primul rând, din punctul de vedere al obiectului juridic, prin săvârșirea faptei inculpatul a vătămat nu doar relațiile sociale privind încrederea publică în declarațiile făcute în fața autorităților publice, respectiv în fața notarului public, la momentul semnării declarației prin care a solicitat autentificarea contractului de împrumut – relații sociale ocrotite prin incriminarea infracțiunii de fals în declarații, ci, în același timp, inculpatul a vătămat și relațiile sociale referitoare la încrederea publică care emană de la înscrisurile autentice întocmite de autoritățile publice în exercitarea atribuțiilor de serviciu, respectiv contractul de împrumut devenit înscris autentic prin întocmirea de către notarul public a încheierii de autentificare – relații sociale apărute prin incriminarea infracțiunii de fals intelectual sub forma participației penale improprie a instigării.

În al doilea rând, din punctul de vedere al elementului material, inculpatul a săvârșit atât acțiunea de declarare necorespunzătoare adevărului în fața unui notar public – acțiune specifică infracțiunii de fals în declarații, cât și, în același timp, acțiunea de determinare, cu intenție, a notarului public, să comită, fără vinovăție, o faptă prevăzută de legea penală, respectiv fals intelectual, cu ocazia întocmirii și autentificării contractului de împrumut autentificat sub nr. – acțiune proprie infracțiunii de fals intelectual sub forma participației penale improprie a instigării.

În fine, în al treilea rând, din punctul de vedere al urmării imediate, prin fapta inculpatului s-a creat atât o stare de pericol pentru încrederea publică în actele autentice întocmite ca urmare a declarației necorespunzătoare adevărului făcute în fața notarului public – urmare imediată specifică infracțiunii de fals în declarații, cât și, în același timp, o stare de pericol pentru relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a atribuțiilor de serviciu exercitate de către funcționarii publici – acțiune proprie infracțiunii de fals intelectual sub forma participației penale improprie a instigării.

Un argument în plus al celor anterior expuse rezidă în aceea că, în ipoteza în

care notarul public nu ar fi întocmit încheierea de autentificare, din varii motive, cum ar fi suspiciunea privind identitatea reală a părților sau a caracterului fals al mențiunilor actului, fapta inculpatului – și în această ipoteză, unică, indivizibilă – ar fi constituit o singură infracțiune, aceea de fals în declarații.

Or, în ipoteza prezentată în paragraful anterior, constând în refuzul notarului de a întocmi încheierea de autentificare, dându-și seama de caracterul nelegal, necorespunzător adevărului al declarației prezentate de o persoană în fața sa, dacă s-ar admite opinia expusă de apărătorii inculpatului, ar însemna ca nici infracțiunea de fals în declarații să nu poată fi reținută, ceea ce, în opinia Curții, nu poate fi acceptat.

Pentru toate aceste motive, Curtea constată că fapta săvârșită de inculpat în data de 17.03.2015, în contextul împrejurărilor în care a avut loc și a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul constitutiv atât al infracțiunii de fals în declarații, cât și al participației improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, ceea ce se circumscrie formei concursului ideal de infracțiuni prevăzut de art. 38 alin. 2 C.pen.

În al doilea rând, având în vedere ansamblul motivelor de fapt și al temeiurilor de drept anterior expuse, Curtea apreciază ca fiind pertinentă precizarea expusă de către apărătorii inculpatului, în sensul că în cauză este incident art. 38 alin. 2 C.pen.

Un exemplu edificator din practica judiciară îl constituie **decizia penală nr. 541/17.02.2009** pronunțată de **Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală**, în considerentele căreia s-a reținut că faptele inculpatului de a se prezenta în fața unui notar public ca fiind o altă persoană proprietar al terenurilor înscrise în certificatul de moștenitor) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de *fals privind identitatea* prevăzută de *art. 293 alin. 1 C.pen.* (Legea nr. 15/1968 privind Codul penal - nota instanței), corespunzător art. 327 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal în vigoare începând din data de 01.02.2014, și, sub această identitate, de a declara necorespunzător adevărului că el este singurul moștenitor al defunctei și singurul proprietar al bunurilor pe care le înstrăinează (deși, potrivit contractului de întreținere coproprietari în codevălmășie, erau el și soția sa) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de *fals în declarații* prevăzută de *art. 292 C.pen.* (Legea nr. 15/1968 privind Codul penal), corespunzător art. 326 din Legea nr. 286/2009; totodată, inculpatul a determinat-o prin acțiunile sale pe coinculpată (notar public – nota instanței) să săvârșească, fără vinovăție, o infracțiune de fals intelectual, respectiv să întocmească un înscris oficial (actul notarial) în care să ateste împrejurări necorespunzătoare adevărului (prin trecerea ca singur proprietar a inculpatului), faptă care întrunește elementele constitutive ale *participației improprie la infracțiunea de fals intelectual* prevăzută de *art. 31 alin. 2 rap. la art. 289 C.pen.* (Legea nr. 15/1968 privind Codul penal), corespunzător art. 52 alin. 3 rap. la art. 321 alin. 1 din Legea nr. 286/2009, pentru toate cele 4 infracțiuni fiind reținută forma concursului *ideal* de infracțiuni prevăzută de *art. 33 lit. b C.pen.* (Legea nr. 15/1968 privind Codul penal).

În raport de acest aspect, deși apărătorii inculpaților nu au precizat în mod expres că solicită schimbarea încadrării juridice în sensul de a se reține forma concursului ideal de infracțiuni, Curtea, analizând, în ansamblu, încadrarea juridică a faptelor pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, va admite, în parte, cererea de schimbare a încadrării juridice, prin raportare la împrejurarea că prin rechizitoriu s-a reținut exclusiv art. 38 alin. 1 C.pen. ce vizează forma concursului real de infracțiuni.

Așadar, Curtea apreciază, contrar opiniei Parchetului, că infracțiunea de fals în declarații și participația improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual au fost comise sub forma concursului ideal, iar nu real, de infracțiuni.

Prin urmare, având în vedere ansamblul argumentelor de fapt și de drept expuse pe parcursul considerentelor ce preced, **Curtea** va proceda potrivit **art. 386**

alin. 1 C.pr.pen., în sensul că **va schimba încadrarea juridică** a faptelor pentru care inculpatul L.S a fost trimis în judecată prin rechizitoriu, **din** infracțiunile de șantaj, prevăzută de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen., și participație improprie în forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 C.pen., toate cu aplic. art. 38 alin. 1 C.pen., **în** infracțiunile de șantaj, prevăzută de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen., și participație improprie în forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 alin. 1 C.pen., toate cu aplic. **art. 38 alin. 1 și 2 C.pen.**

Individualizarea judiciară a cuantumului pedepselor principale individuale

La individualizarea judiciară a cuantumului pedepselor principale individuale pe care le va aplica inculpatului pentru fiecare dintre cele 4 infracțiuni săvârșite, Curtea are în vedere ansamblul **criteriilor generale de individualizare a pedepsei** prevăzute de **art. 74 C.pen.**

Astfel, Curtea va aplica **art. 74 alin. 1 C.pen.**, potrivit căruia stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii : a) împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; b) starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; c) natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; d) motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; e) natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; f) conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; g) nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Din perspectiva criteriilor prevăzute la **art. 74 alin. 1 lit. a - d C.pen.**, subsumate "**gravității infracțiunii**", Curtea are în vedere următoarele aspecte :

Art. 74 alin. 1 lit. a C.pen. : împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite : inculpatul a exercitat presiuni psihice repetate asupra părții civile pentru a o determina să recunoască faptul că ar fi primit o sumă de bani extrem de mare (2.000.000 de euro), sumă nedatorată, reușind, prin constrângerea la care a supus-o pe partea civilă să o determine să încheie un contract fictiv de împrumut autentificat la notar pe care, prin declarația necorespunzătoare adevărului, l-a instigat să autentifice actul respectiv; constrângerea exercitată asupra părții civile a fost cu atât mai gravă cu cât inculpatul i-a spus acesteia că, un eventual refuz de-i plăti suma de bani poate însemna, ca urmare a influenței pe care inculpatul o avea asupra organelor judiciare, agravarea situației juridice în dosarele în care partea civilă era cercetată, mai mult, unul dintre aceste dosare fiind format în urma plângerii penale depuse de inculpat.

Astfel, din punctul de vedere al împrejurărilor în care au fost comise faptele și al mijloacelor folosite, Curtea apreciază că faptele inculpatului prezintă un grad ridicat de pericol social concret.

Art. 74 alin. 1 lit. b C.pen. : starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită.

Din această perspectivă, Curtea constată că infracțiunile săvârșite de inculpat sunt infracțiuni de pericol, pentru a căror existență nu este necesară producerea unui rezultat privit în materialitatea sa. Mai mult decât atât, Curtea evidențiază împrejurarea că, prin faptele săvârșite, inculpatul a vătămat în concret valorile și relațiile sociale apărute de lege prin incriminarea respectivelor infracțiuni, întrucât a reușit să îndeplinească scopul pe care și l-a propus prin comiterea faptelor, acela de a obține un titlu executoriu (contractul fictiv de împrumut autentificat la notar)

împotriva părții civile, prin aceasta imprimând faptelor sale un grad și mai ridicat de pericol social.

Art. 74 alin. 1 lit. c C.pen. : natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii.

Așa cum s-a precizat la analiza criteriului anterior prezentat, inculpatul nu doar a urmărit producerea unor consecințe ale faptelor sale, dar, aceste consecințe s-au și produs în realitate.

Art. 74 alin. 1 lit. d C.pen. : motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit.

Din acest punct de vedere, Curtea constată că inculpatul a săvârșit infracțiunile de șantaj și trafic de influență în scopul de a o termina pe partea civilă să recunoască o pretinsă sumă de bani extrem de mare, nedatorată, aspect cunoscut de inculpat în cadrul convorbirilor purtate cu partea civilă în mediul ambiant. Astfel, faptele relevă, în realitatea existenței lor, un grad ridicat de pericol social.

Din perspectiva criteriilor prevăzute la **art. 74 alin. 1 lit. e - g C.pen.**, subsumate **“periculozității infractorului”**, Curtea are în vedere următoarele aspecte :

Art. 74 alin. 1 lit. e C.pen. : natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului.

Din fișa de cazier judiciar (aflată la fila 51 din volumul 1 al dosarului de urmărire penală), Curtea remarcă faptul că inculpatul nu este cunoscut cu antecedente penale.

Art. 74 alin. 1 lit. f C.pen. : conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal.

Din perspectiva atitudinii procesuale, Curtea reține că atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de cercetare judecătorească inculpatul a adoptat o atitudine procesuală constantă de negare a săvârșirii tuturor infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată. În acest sens, Curtea apreciază că atitudinea procesuală se subsumează modalității concrete în care inculpatul a înțeles să își exercite dreptul la apărare pe parcursul soluționării prezentei cauze.

În același timp, Curtea mai constată că, în toată perioada în care a fost plasat sub măsura procesuală preventivă a controlului judiciar, inculpatul s-a prezentat la fiecare termen de judecată, totodată, acesta respectând și celelalte obligații impuse prin această măsură, iar ulterior revocării măsurii, inculpatul s-a prezentat la unele dintre termenele acordate în cauză.

Art. 74 alin. 1 lit. g C.pen. : nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Din punctul de vedere al situației sale socio-familiale, Curtea constată că inculpatul este în vârstă de 51 de ani, este divorțat, are un copil major și este absolvent de studii superioare.

Totodată, de-a lungul timpului inculpatul a îndeplinit diverse funcții în cadrul unor societăți comerciale prin intermediul cărora a desfășurat activități lucrative în România.

Un aspect relevant în caracterizarea socio-morală a inculpatului este determinat de faptul că acesta provine dintr-o familie foarte bine poziționată în societate, ținând seama, în mod deosebit, de împrejurarea că tatăl inculpatului, ... L, a fost președintele Republicii Moldova în perioada 1997 - 2001, iar mama sa a deținut mai multe funcții importante în viața socială a Republicii Moldova, astfel că, după decesul său, în memoria sa, anual se organizează Concursul Național al Tinerilor Instrumentiști “Antonina L”.

În consecință, analizând în ansamblu criteriile generale de individualizare a pedepsei, prin raportare la situația concretă din prezenta cauză, Curtea constată că gravitatea ridicată a faptelor săvârșite nu poate fi valorizată cu precădere, în mod prioritar, fără a fi avută în vedere, în același timp, și personalitatea inculpatului în raport de care se impune a se reitera lipsa antecedentelor penale și situația sa

familială deosebită.

Pentru toate aceste considerente, Curtea apreciază că în cauză este incidentă **circumstanța atenuantă judiciară** prevăzută de **art. 75 alin. 2 lit. b C.pen.**, referitoare la împrejurările legate de fapta comisă care diminuează gravitatea infracțiunii sau pericolozitatea infractorului.

Așadar, în concret, Curtea urmează a acorda valențele socio-morale cuvenite personalității inculpatului, reliefată prin aceea că, prin prisma situației sale familiale deosebite, a beneficiat de-a lungul vieții de o poziție remarcabilă în societate.

Prin urmare, Curtea urmează a aplica inculpatului, pentru fiecare dintre cele 4 infracțiuni săvârșite, câte o pedeapsă al cărei quantum se va situa între limitele legale care, potrivit **art. 76 alin. 1 C.pen.**, vor fi reduse cu o treime.

1. Astfel, pentru infracțiunea de **șantaj**, prevăzută de **art. 207 alin. 1 și 3 C.pen.**, limitele speciale prevăzute de lege sunt *de la 2 la 7 ani închisoare*.

Potrivit **art. 13¹ din Legea nr. 78/2000**, în cazul infracțiunii de șantaj, prevăzută de art. 207 C.pen., în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime, astfel că acestea devin *de la 2 ani și 8 luni la 9 ani și 4 luni închisoare*.

În fine, aplicând **art. 76 alin. 1 C.pen.**, ca urmare a incidenței în cauză a circumstanței atenuante judiciare prevăzute de art. 75 alin. 2 lit. b C.pen., limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită, prin raportare la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, se reduc cu o treime, astfel că acestea devin de la 1 an, 9 luni și 10 zile la 6 ani, 2 luni și 20 de zile închisoare.

În concret, Curtea va aplica inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, pedeapsa de **1 an și 10 luni închisoare**, al cărei quantum este orientat **spre minimul special** prevăzut de lege, de 1 an, 9 luni și 10 zile închisoare.

2. Pentru infracțiunea de **trafic de influență**, prevăzută de **art. 291 alin. 1 C.pen.**, limitele speciale prevăzute de lege sunt *de la 2 la 7 ani închisoare*.

Conform **art. 6 din Legea nr. 78/2000**, infracțiunea de trafic de influență, prevăzută la art. 291 C.pen. se pedepsește potrivit prevederilor acestui text de lege.

Aplicând **art. 76 alin. 1 C.pen.**, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc cu o treime, astfel că acestea devin de la 1 an și 4 luni la 4 ani și 8 luni închisoare.

În concret, Curtea va aplica inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, pedeapsa de **1 an și 6 luni închisoare**, al cărei quantum este orientat **spre minimul special** prevăzut de lege, de 1 an și 4 luni închisoare.

3. Pentru infracțiunea de **fals în declarații**, prevăzută de **art. 326 C.pen.**, limitele speciale prevăzute de lege sunt *de la 3 luni la 2 ani închisoare* alternativ cu pedeapsa amenzii penale.

Curtea, în raport de **art. 74 alin. 2 C.pen.**, având în vedere ansamblul circumstanțelor reale de săvârșire a faptelor și al circumstanțelor personale ale inculpatului, astfel cum acestea au fost analizate în considerentele ce preced, va alege, dintre cele două pedepse alternative, pedeapsa închisorii, pe care o apreciază ca fiind mai adecvată garantării îndeplinirii scopurilor pedepsei.

Aplicând **art. 76 alin. 1 C.pen.**, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc cu o treime, astfel că acestea devin de la 2 luni la 1 an și 4 luni închisoare.

În concret, Curtea va aplica inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, pedeapsa de **6 luni închisoare**, al cărei quantum este orientat **spre minimul special** prevăzut de lege, de 2 luni închisoare.

4. Pentru **participația improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual**, prevăzută de **art. 321 alin. 1 C.pen.**, limitele speciale prevăzute de lege sunt *de la 1 la 5 ani închisoare*.

Conform **art. 53 alin. 3 C.pen.**, determinarea, în orice mod, cu intenție, la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, de către o persoană care comite

acea faptă fără vinovăție, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune.

Aplicând **art. 76 alin. 1 C.pen.**, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc cu o treime, astfel că acestea devin de la 8 luni la 3 ani și 4 luni închisoare.

În concret, Curtea va aplica inculpatului, pentru săvârșirea participației improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, pedeapsa de **1 an și 6 luni închisoare**, al cărei quantum este orientat **spre minimul special** prevăzut de lege, de 8 luni închisoare.

În concluzie, **Curtea** apreciază quantumul pedepselor individuale pe care le va aplica inculpatului ca fiind în măsură să asigure justul echilibru dintre gravitatea faptelor comise și pericolozitatea inculpatului și astfel, să garanteze îndeplinirea, în mod real, efectiv, iar nu pur teoretic, iluzoriu, a scopurilor, deopotrivă sancționatoriu și preventiv, ale pedepsei.

Având în vedere că inculpatul a săvârșit toate cele 4 fapte înainte de a fi condamnat pentru vreuna dintre ele, Curtea reține, pentru argumentele prezentate în considerentele ce preced, că inculpatul a comis faptele sub forma concursului, atât cel real, prevăzut de **art. 38 alin. 1 C.pen.**, cât și cel ideal, prevăzut de **art. 38 alin. 2 C.pen.**

Prin urmare, în ceea ce privește regimul juridic stabilit pentru concursul de infracțiuni, Curtea va aplica **art. 39 alin. 1 lit. b C.pen.**

Așadar, Curtea va aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 10 luni închisoare, la care va adăuga sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte 3 pedepse stabilite, respectiv 1 an și 2 luni închisoare (o treime din 3 ani și 6 luni închisoare), astfel că, în final, va aplica inculpatului L.S **pedeapsa principală rezultantă de 3 ani închisoare**.

Pedepsele complementare și cele accesorii

Potrivit de **art. 67 alin. 1 C.pen.**, Curtea apreciază, în raport de natura și gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat, de împrejurările cauzei și de persoana inculpatului, că în cauză este necesară aplicarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen.

De asemenea, conform **art. 65 alin. 1 C.pen.**, Curtea va aplica inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., a căror exercitare va fi interzisă ca pedeapsă complementară.

Prin urmare, Curtea va aplica inculpatului, atât pe lângă fiecare pedeapsă principală individuală stabilită, cât și pe lângă pedeapsa principală rezultantă a închisorii, următoarele pedepse :

- **pedeapsa complementară** a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de **art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen.**, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani, și

- **pedeapsa accesorie** a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de **art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen.**, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

Individualizarea judiciară a modalității de executare a pedepsei principale rezultante

Din perspectiva modalității de executare a pedepsei principale rezultante pe care o va aplica inculpatului prin prezenta sentință, Curtea constată ca fiind îndeplinite, în mod cumulativ, condițiile prevăzute de **art. 91 și urm. C.pen.**, motiv

pentru care va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei rezultante, având în vedere următoarele argumente subsumate exigențelor prevăzute de **art. 91 alin. 4 C.pen.**

Pedeapsa principală rezultantă ce va fi aplicată inculpatului va fi de 3 ani închisoare, fiind, așadar, îndeplinită condiția prevăzută de **art. 91 alin. 1 lit. a C.pen.**

Conform fișei de cazier judiciar, Curtea constată că inculpatul nu este cunoscut cu antecedente penale, fiind satisfăcută și cerința prevăzută de **art. 91 alin. 1 lit. b C.pen.**

Fiind audiat la termenul de judecată din data de 23.05.2016, inculpatul a precizat, în raport de art. 378 alin. 3 C.pr.pen., că este de acord să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, fiind, așadar, îndeplinită și condiția prevăzută de **art. 91 alin. 1 lit. c C.pen.**

În analiza condiției prevăzute de **art. 91 alin. 1 lit. d C.pen.**, în raport de persoana inculpatului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, Curtea apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, inculpatul nu va mai comite alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

În consecință, Curtea va dispune, în temeiul **art. 91 alin. 1 C.pen.**, **suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei** principale rezultante a închisorii ce va fi aplicată inculpatului, pe durata unui termen de supraveghere de 4 ani, calculat potrivit art. 92 alin. 1 și 2 C.pen., de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Referitor la **durata termenului de supraveghere**, Curtea apreciază că stabilirea duratei maxime prevăzute de **art. 92 alin. 1 C.pen.** este cea mai în măsură să garanteze conștientizarea de către inculpat atât a gravității și consecințelor faptelor comise asupra părții civile și asupra relațiilor sociale ocrotite de legea penală, cât și să determine reprimarea oricărei tendințe viitoare de nerespectare a rigurilor legii penale.

În raport de **art. 92 alin. 3 C.pen.**, pe durata termenului de supraveghere inculpatul va respecta **măsurile de supraveghere** prevăzute de **art. 93 alin. 1 lit. a - e C.pen.**

De asemenea, potrivit **art. 93 alin. 2 lit. b C.pen.**, Curtea va impune inculpatului ca, pe durata termenului de supraveghere, să execute obligația de a frecventa unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În acest sens, Curtea apreciază că, dintre toate obligațiile prevăzute de art. 93 alin. 2 lit. a, b, c și d C.pen., executarea obligației prevăzute la lit. b) este cea mai adecvată personalității inculpatului, în raport, evident, de ansamblul circumstanțelor sale personale anterior prezentate.

Totodată, Curtea va dispune, în baza **art. 93 alin. 3 și 4 C.pen. cu referire la art. 404 alin. 2 C.pr.pen.**, ca, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 90 de zile, în cadrul Primăriei Orașului Voluntari, județul Ilfov, sau în cadrul Direcției Educație Cultural - Sportivă și Îngrijiri Comunitare Voluntari, județul Ilfov.

Referitor la **perioada stabilită pentru prestarea muncii neremunerate în folosul comunității**, Curtea apreciază, în raport de **art. 93 alin. 3 C.pen.** care prevede un interval cuprins între 60 și 120 de zile, că durata reprezentând media dintre minimul și maximul perioadei legale este cea mai adecvată a asigura, și din această perspectivă, un just raport de proporționalitate între gravitatea faptelor și personalitatea inculpatului, pe de o parte, și necesitatea garantării îndeplinirii efective a scopurilor, deopotrivă, sancționatoriu și preventiv ale pedepsei.

În temeiul **art. 94 alin. 1 C.pen.**, pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. 1 lit. c - e C.pen. se vor comunica Serviciului de

Probațiune Ilfov.

Conform **art. 404 alin. 2 C.pr.pen.**, Curtea va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor **art. 96 C.pen.**, referitoare la consecințele nerespectării măsurilor de supraveghere și a neexecutării obligațiilor impuse prin prezenta sentință, precum și consecințele neîndeplinirii integrale a obligațiilor civile stabilite prin prezenta sentință.

În raport de modalitatea de executare a pedepsei principale rezultante pe care o va aplica inculpatului prin prezenta sentință, aceea a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, Curtea constată că **pedeapsa complementară rezultantă** ce va fi aplicată inculpatului se va executa, conform art. 68 alin. 1 lit. b C.pen., de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În același context, Curtea va dispune ca **pedeapsa accesorie rezultantă** ce va fi aplicată inculpatului să se execute doar în cazul în care, în urma anulării sau revocării suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale rezultante a închisorii, aceasta din urmă (pedeapsa închisorii) va fi executată efectiv.

Curtea va mai constata că inculpatul a fost **reținut** în perioada 30.03.2015, ora 23.30 - 31.03.2015, ora 23.30.

Anularea înscrisului falsificat

Prin prezenta sentință, Curtea va dispune condamnarea inculpatului L.S, printre altele, și pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații și a participației improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, întrucât, urmare a faptelor comise de inculpat în data de 17.03.2015, a fost întocmit un înscris falsificat, constând în contractul de împrumut autentificat de notarul public, înscris care constituie, în același timp, atât obiectul material, cât și produsul participației improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual.

Așadar, Curtea constată că înscrisul autentificat de notarul public este falsificat în conținutul său, prin alterarea adevărului privitor la împrejurările menționate în cuprinsul său, respectiv, prin atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului, constând în inexistența, în realitate, a unui împrumut între inculpatul L.S și partea civilă H.A., ca, de altfel, a unei recunoașteri de către partea civilă a unei datorii pretinse de inculpat.

În acest context, Curtea constată incidența în cauză a art. 25 alin. 3 C.pr.pen., în raport de care este obligată a se pronunța cu privire la desființarea înscrisului falsificat.

În consecință, potrivit **art. 404 alin. 4 lit. i C.pr.pen. rap. la art. 25 alin. 3 C.pr.pen.**, Curtea va dispune anularea contractului de împrumut falsificat încheiat între inculpatul L.S și partea civilă H.A., autentificat sub nr.de Societatea Profesională Notarială "Consensus".

Acțiunea civilă exercitată de către partea civilă H.A.

Atitudinea procesuală a părții civile

În faza de urmărire penală, prin **declarația** din data de 27.03.2015, H.A. s-a constituit **parte civilă** în procesul penal.

Totodată, prin **declarațiile** date la termenele de judecată din datele de 01.02.2016 și 07.03.2016, **partea civilă** a precizat, potrivit art. 19, art. 20 și art. 374 alin. 3 C.pr.pen., că solicită obligarea inculpatului L.S la plata sumei totale de 204.000 de euro, cu titlu de despăgubiri civile, astfel :

Suma de 200.000 de euro reprezintă daune morale, iar suma de 4.000 de euro reprezintă daune materiale constând în taxele notariale achitate pentru contractul de împrumut autentificat, contract pe care l-a apreciat ca fiind fictiv, solicitând anularea acestuia.

În **dovedirea** laturii civile, partea civilă a solicitat proba cu **înscrierile** existente la dosar

Situația de fapt reținută de Curte – art. 397 alin. 1 C.pr.pen. rap. la art. 403 alin. 1 lit. c C.pr.pen.

Din situația de fapt astfel cum a fost descrisă în considerentele ce preced, Curtea reține că, în urma exercitării de către inculpat a unei constrângeri, a unei presiuni psihice repetate asupra părții civile – prin vizitele efectuate la domiciliul părții civile în timp ce se afla în stare de arest la domiciliu, fiind cercetat într-un alt dosar, și prin mesajele tip SMS și convorbirile purtate telefonic și în mediul ambiental, în scopul de a o determina pe partea civilă să îi remită o sumă extraordinar de mare de bani, inițial 4.000.000 de euro, apoi 2.000.000 de euro, nedatorată de partea civilă, inculpatul reușind, atât prin constrângere, cât și ca urmare a convingerii părții civile că, în cazul în care s-a opune, prin influența pe care o are asupra organelor judiciare îi poate agrava situația juridică în dosarele în care aceasta era cercetată, să o determine pe partea civilă să încheie un contract de împrumut autentificat la notar, înscris ce constituia titlu executoriu și îi conferea inculpatului un drept de creanță – părții civile i-a fost cauzat un incontestabil **prejudiciu de natură morală**, constând în afectarea libertății sale psihice de control și decizie asupra propriei vieți socio-familiale și profesionale.

Din acest punct de vedere, pentru analiza îndeplinirii condițiilor răspunderii civile delictuale a inculpatului, nu are importanță împrejurarea că suma de bani solicitată în mod injust de inculpat nu a fost obținută în concret de inculpat, nici în numerar, nici prin virament bancar, de vreme ce în cauză, pe de o parte, este îndeplinită cerința esențială atașată elementului material al laturii obiective a infracțiunii de șantaj constând în scopul dobândirii în mod injust, pentru sine, a unui folos material, iar pe de o parte, prin autentificarea de către notarul public a contractului de împrumut, devenit astfel titlu executoriu, inculpatul a obținut un drept de creanță asupra sumei de bani nedatorate de partea civilă.

De asemenea, Curtea constată că, prin faptele săvârșite de inculpat, părții civile i s-a cauzat și un **prejudiciu de natură materială**, constând în contravaloarea taxelor notariale pe care partea civilă le-a achitat cu ocazia încheierii contractului fictiv de împrumut autentificat sub nr.de către notarul public din cadrul Societății Profesionale Notariale “Consensus”, conform mențiunilor din încheierea de autentificare.

Analizarea în drept a despăgubirilor civile solicitate de partea civilă

În baza **art. 1357 C.civ.**, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare.

De asemenea, în temeiul **art. 1381 C.civ.**, orice prejudiciu dă dreptul la reparație; dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat.

Totodată, conform **art. 1386 C.civ.**, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare, iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă partea civilă nu este interesată de reparația în natură, prin plata unei despăgubiri, stabilite prin acordul părților sau, în lipsă, prin hotărâre judecătorească.

Potrivit literaturii și practicii judiciare în materie, pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer a fi întrunite, în mod cumulativ, următoarele condiții : fapta ilicită, prejudiciul produs ca urmare a faptei ilicite, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția celui care a cauzat prejudiciul.

Fapta ilicită constă atât în constrângerea exercitată asupra psihicului părții civile pentru ca aceasta să remită o sumă de bani nedatorată în vreun fel, cât și în determinarea acesteia, sum imperiul constrângerii, de a se prezenta la notar în vederea încheierii unui contract fictiv de împrumut.

Prejudiciul cauzat prin faptele inculpatului constă atât în afectarea echilibrului emoțional și a libertății psihice de control și decizie asupra propriei vieți socio-familiale și profesionale a părții civile, cât și în suma de bani pe care partea civilă a fost constrânsă să o achite, cu titlu de taxe notariale, la momentul autentificării contractului de către notarul public.

Având în vedere că prejudiciul suferit de partea civilă, în ansamblul său, a fost cauzat în mod cert prin faptele inculpatului, aspecte demonstrate prin întreg probatoriul administrat, în cauză este pe deplin dovedit **raportul de cauzalitate** dintre fapta ilicită și prejudiciul produs.

Vinovăția inculpatului este, de asemenea, probată, aspectele relevante din acest punct de vedere fiind prezentate în considerentele ce preced.

Așadar, Curtea constată ca fiind îndeplinite, în mod cumulativ, toate cele patru condiții necesare angajării răspunderii civile delictuale a inculpatului.

Cuquantumul daunelor morale

În acest context, Curtea reține că, prin săvârșirea infracțiunilor de către inculpat, părții civile i-a fost cauzat un prejudiciu moral deosebit de important constând în presiunea psihică puternică resimțită pentru o perioadă relativ îndelungată de timp, de 3 luni, care a avut, are și va avea urmări, neputând fi vreodată uitată, ci, cel mult, estompată prin trecerea timpului.

În stabilirea cuquantumului concret al despăgubirii morale la plata căreia va fi obligat inculpatul către partea civilă, Curtea are în vedere, pe de o parte, depozițiile martorilor,, și coroborate, sub acest aspect, cu depozițiile părții civile, iar pe de altă parte, repercusiunile pe care faptele le-au avut, atât pe termen scurt, dar mai ales le vor avea ulterior, asupra vieții sociale private, familiale și profesionale a părții civile.

Astfel, înțelesul noțiunii de prejudiciu moral constă în rezultatul dăunător direct al unei fapte ilicite și culpabile, prin care se aduce atingere valorilor cu conținut nepatrimonial care definesc personalitatea umană. Prejudiciul moral produs, fiind strâns legat de persoană, a lezat direct și nemijlocit integritatea psihică și echilibrul emoțional al părții civile.

În ceea ce privește suma solicitată cu titlu de daune morale, Curtea reține că acestea sunt greu de cuantificat, greutate care rezidă mai ales din imposibilitatea de a le privi ca pe un pretium dolores, ca o compensare a suferințelor părții civile.

Totuși, la stabilirea cuquantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral, Curtea trebuie să aibă în vedere o serie de criterii, cum ar fi consecințele negative suferite pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele, măsura în care partea civilă a fost afectată psihic și emoțional, având în vedere și vârsta sa. Prin urmare, stabilirea cuquantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu nepatrimonial include de regulă o doză ridicată de aproximare și subiectivism.

Astfel, în privința *cuquantumului prejudiciului moral*, Curtea apreciază, în raport de împrejurările comiterii faptelor și urmările acestora, reținând și practica judiciară în domeniu și statuând în echitate, că suma de 50.000 de euro (echivalentul în lei la cursul B.N.R. din data plății) constituie o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit de partea civilă.

Acordarea integrală a sumei solicitate de partea civilă - 200.000 de euro - este apreciată ca fiind exagerată și astfel ar deturna, în opinia Curții, rațiunea răspunderii civile delictuale pentru daune morale de la scopul său, transformând-o într-o cale de

îmbogățire fără justă cauză.

Așadar, având în vedere că partea civilă a solicitat, cu titlu de daune morale, suma de 200.000 de euro (echivalent în lei), care este superioară sumei apreciate de către instanță ca fiind justă, respectiv, 50.000 de euro, Curtea va admite, în parte, acțiunea civilă formulată de partea civilă.

Cuquantumul daunelor materiale

Din acest punct de vedere, Curtea constată că, în data de 17.03.2015, la momentul autentificării de către notarul public a contractului fictiv de împrumut, partea civilă a achitat o sumă de bani reprezentând jumătate din cuquantumul taxelor notariale ocazionate de perfectarea acestui înscris.

Astfel, în **contractul fictiv de împrumut** (aflat la fila 197 din volumul 1 al dosarului de urmărire penală), "părțile contractante" au prevăzut, în mod expres, următoarele : "Taxele ocazionate de perfectarea prezentului înscris sunt suportate în cote egale, de $\frac{1}{2}$ (jumătate) de ambele părți".

De asemenea, în **încheierea de autentificare nr.**(aflată la fila 198 din volumul 1 al dosarului de urmărire penală), notarul public a consemnat faptul că onorariul în sumă de 22.185 de lei, la care se adaugă TVA în sumă de 5.324 de lei, s-a achitat cu bon fiscal anexat.

Așadar, având în vedere că din probatoriul administrat în cauză, constând în cele două înscrisuri, rezultă că partea civilă a achitat o sumă de bani, reprezentând jumătate din cuquantumul taxelor notariale, Curtea constată ca fiind dovedit prejudiciul material ce i-a fost cauzat prin faptele inculpatului.

Prin urmare, ținând seama de faptul că respectivul contract de împrumut a fost încheiat de partea civilă sub imperiul constrângerii, nefiind rezultatul liberei sale voințe și conștiințe, în consecință, nici taxele notariale achitate nu au fost în mod legal datorate de către partea civilă, astfel că se impune a-i fi restituite.

Referitor la cuquantumul daunelor materiale, Curtea are în vedere cuquantumul taxelor notariale, de **27.510 lei**, astfel că jumătate din această sumă, cât a achitat partea civilă, reprezintă **13.755 de lei**, sumă pe care, prin prezenta sentință, inculpatul va fi obligat să o plătească părții civile.

Așadar, având în vedere că partea civilă a solicitat, cu titlu de daune materiale, suma de 4.000 de euro (echivalent în lei), care este superioară sumei apreciate de către instanță ca fiind dovedită în cauză, respectiv, 13.755 de lei, și din această perspectivă, Curtea va admite, în parte, acțiunea civilă formulată de partea civilă.

Pentru toate aceste considerente, conform **art. 397 alin. 1 C.pr.pen. rap. la art. 1357 C.civ., art. 1381 C.civ. și art. 1386 C.civ.**, Curtea va admite, în parte, acțiunea civilă formulată de partea civilă H.A. și, în consecință, va obliga pe inculpatul L.S la plata către partea civilă a sumei de **50.000 de euro** (echivalentul în lei la cursul B.N.R. din data plății), cu titlu de despăgubiri civile reprezentând daune morale, și a sumei de **13.755 de lei**, cu titlu de despăgubiri civile reprezentând daune materiale.

B. Inculpatul P.R....

Situația de fapt și încadrarea juridică reținute în rechizitoriu

Prin rechizitoriu, **Parchetul** a reținut, **în fapt**, că **inculpatul P.R.P.** l-a sprijinit în activitatea infracțională pe inculpatul L.S, cunoscând natura acesteia, prin formularea în perioada decembrie 2014 - martie 2015 a mai multor soluții nelegale pentru intrarea sumei de 4.000.000 de euro în patrimoniul inculpatului L.S, inclusiv cea privind recunoașterea unei datorii fictive, care a fost acceptată de partea civilă H.A. sub imperiul constrângerilor repetate.

De asemenea, Parchetul a mai reținut că, în aceeași perioadă, inculpatul

P.R.P., cu ocazia discuțiilor purtate cu inculpatul L.S, oferindu-i acestuia, ca soluție pentru obținerea sumei de bani de la partea civilă H.A., încheierea unui contract de împrumut prin care inculpatul L.S să declare în fața notarului public împrejurarea nereală că i-ar fi dat părții civile H.A., cu titlu de împrumut, suma de 2.000.000 de euro, în perioada 2008 - 2010, l-a instigat pe acesta să formuleze declarațiile false consemnate în cuprinsul actului.

Parchetul a apreciat că, **în drept**, faptele anterior descrise întrunesc elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. și art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, și ale instigării la infracțiunea de fals în declarații, prevăzută de art. 47 C.pen. rap. la art. 326 C.pen.

Preliminar expunerii propriilor argumente de fapt și de drept prin considerentele prezentei sentințe, **Curtea** constată că, pentru a dispune trimiterea în judecată a inculpatului P.R.P. sub aspectul infracțiunilor anterior expuse, Parchetul a utilizat un raționament logico-juridic care excede atât deducției fundamentate în urma evaluării chintesenței probelor administrate în timpul urmăririi penale, cât și dispozițiilor legale din Codul penal ce reglementează infracțiunile deduse judecății, din punctul de vedere al însăși existenței faptelor în materialitatea lor.

Prin urmare, Curtea constată că rechizitoriul s-a bazat pe aprecieri generale asupra conduitei profesionale adoptate de inculpatul P.R.P. în calitate sa de avocat, aprecieri care, astfel, nu pot fundamenta o soluție de condamnare a acestui inculpat.

Curtea, efectuând propriul demers analitic privind situația de fapt astfel cum aceasta rezultă din analiza coroborată a ansamblului probatoriu administrat în cauză atât în faza de urmărire penală, cât și, în mod nemijlocit, în faza de cercetare judecătorească constată că **faptele** pentru care **inculpatul P.R.P.** a fost cercetat **nu există**, astfel că, față de acest inculpat va pronunța, în baza **art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a C.pr.pen.**, soluția de **achitare** sub aspectul ambelor infracțiuni pentru care acest inculpat a fost trimis în judecată.

.....
Așadar, din conținutul tuturor convorbirilor ambientale și telefonice anterior prezentate, purtate atât între partea civilă H.A. și inculpatul L.S, cât și între partea civilă și martorul, între inculpații L.S și P.R.P., precum și între inculpatul P.R.P. și martorul, **Curtea** constată – **contrar situației de fapt expuse în rechizitoriu** –

.....
De asemenea, **audiat fiind în faza de cercetare judecătorească, inculpatul L.S**, care a precizat că

Audit fiind în faza de urmărire penală, partea civilă H.A. (a cărei declarație relevantă se află la fila 175 din volumul 1 al dosarului de urmărire penală) a precizat că în data de 02.02.2015, avocatul său, martorul, s.....

De asemenea, **audiat fiind în faza de cercetare judecătorească, partea civilă H.A.** a menționat că

Așadar, **audiat fiind în faza de urmărire penală, martorul,**

Audit fiind în faza de cercetare judecătorească, martorul,

.....
În acest context faptic, Curtea reține că toate convorbirile pe care inculpatul P.R.P. le-a purtat, în calitate de avocat, cu inculpatul L.S au reprezentat **recomandări, discuții prealabile, consultații juridice generice** – în raport, evident, de faptele prezentate în mod sumar de către inculpatul L.S – expuse în conformitate cu legea și care se circumscriu uneia dintre activitățile pe care un avocat le realizează în profesia sa, respectiv activitatea prevăzută de **art. 3 alin. 1 lit. a din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat** și,

respectiv, **art. 89 lit. a din Statutul profesiei de avocat**, adoptat prin Hotărârea nr. 64/2011a Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România (publicată în Monitorul Oficial nr. 898/19.2011), constând în **acordarea de consultații cu caracter juridic**, în scris sau **verbal**, în domenii de interes pentru client, precum redactarea și/sau furnizarea către client, prin orice mijloace, după caz, a **opiniilor juridice și informațiilor** cu privire la problematica solicitată de către client a fi analizată.

Această stare de fapt explică, de altfel, împrejurarea constând în aceea că inculpatul P.R.P. nu a încheiat vreun contract de asistență juridică cu inculpatul L.S., din moment ce acesta din urmă nu era decât un potențial client cu care avocatul nu stabilise o relație profesională concretă, efectivă, privind contextul de fapt în raport de care avocatul să îi fi putut acorda consultația juridică aferentă.

În același timp, Curtea constată că acordarea de consultații juridice inculpatului L.S. de către inculpatul P.R.P., atât în cadrul convorbirilor telefonice purtate, cât și prin intermediul martorului a fost realizată cu respectarea întocmai a dispozițiilor legale aplicabile în raport de situația de fapt sumar, generic prezentată de inculpatul L.S.

În concret, având în vedere că inculpatul L.S. și-a relatat inculpatului P.R.P. că partea civilă H.A. a recunoscut că are față de el o datorie bănească ce datează din perioada 2008 - 2010, inculpatul P.R.P. i-a recomandat inculpatul L.S. ca o eventuală modalitate prin care ar putea recupera suma de bani, încheierea unei convenții la notar, deoarece – *conform situației expuse de inculpatul L.S.*– debitorul, respectiv partea civilă H.A., recunoștea creanța, chiar prescrisă fiind.

Or, Curtea constată că recomandarea juridică expusă de inculpatul P.R.P. este în conformitate cu dispozițiile legale prevăzute atât în vechiul, cât și în noul Cod civil, astfel :

Potrivit **art. 1092 din Decretul - Lege nr. 1655/1864 (vechiul Cod civil, abrogat în data de 01.10.2011)**, orice plată presupune o datorie; ceea ce s-a plătit fără să fie debit este supus repetițiunii; repetițiunea nu este admisă în privința obligațiilor naturale, care au fost achitate de bună voie; de asemenea, conform **art. 20 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă**, debitorul care a executat obligația după ce dreptul la acțiune al creditorului s-a prescris, nu are dreptul să ceară înapoierea prestației, chiar dacă la data executării nu știa că termenul prescripției era împlinit. Corespunzător, **art. 1469 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil** (În vigoare începând din data de 01.10.2011) prevede că Obligația se stinge prin plată atunci când prestația datorată este executată de bunăvoie; plata constă în remiterea unei sume de bani sau, după caz, în executarea oricărei alte prestații care constituie obiectul însuși al obligației; **art. 1470 din Legea nr. 287/2009** stabilește că orice plată presupune o datorie. Conform **art. 2506 din Legea nr. 287/2009**, prescripția nu operează de plin drept; după împlinirea termenului de prescripție, cel obligat poate să refuze executarea prestației; cel care a executat de bunăvoie obligația după ce termenul de prescripție s-a împlinit nu are dreptul să ceară restituirea prestației, chiar dacă la data executării nu știa că termenul prescripției era împlinit; recunoașterea dreptului, făcută printr-un act scris, precum și constituirea de garanții în folosul titularului dreptului a cărui acțiune este prescriptibilă sunt valabile, chiar dacă cel care le-a făcut nu știa că termenul de prescripție era împlinit; în aceste cazuri sunt aplicabile regulile de la renunțarea la prescripție; astfel, în baza **art. 2507 din Legea nr. 287/2009**, nu se poate renunța la prescripție cât timp nu a început să curgă, dar se poate renunța la prescripția împlinită, precum și la beneficiul termenului scurs pentru prescripția începută și neîmplinită, iar **art. 2508 din Legea nr. 287/2009** prevede că renunțarea la prescripție este expresă sau tacită; renunțarea tacită trebuie să fie neîndoielnică; ea poate rezulta numai din manifestări neechivoce.

În același timp, Curtea constată că dezaprobarea – exprimată în mod ferm –

de către inculpatul P.R.P. față de anumite solicitări ale inculpatului L.S, expusă în cadrul convorbirilor telefonice, atât cele purtate între cei doi inculpați, cât și cele purtate între inculpatul L.S și martorul - în sensul în care inculpatul P.R.P. s-a opus cererii inculpatului L.S de încheiere a unei convenții antedatate, din anul 2008 - reprezintă, în opinia Curții, manifestarea neechivocă a inculpatului P.R.P. prin care acesta a înțeles să își respecte **obligățiile profesionale** impuse prin **art. 40 alin. 3 și 4 din Legea nr. 51/1995**, potrivit căruia avocatul este obligat să se abțină de la asistarea și sfătuirea unui client în realizarea de către acesta de acte sau fapte ce ar putea constitui infracțiuni; avocatul este îndreptățit să se retragă imediat și să renunțe la asistarea și reprezentarea clientului în cazul în care acțiunile și scopurile acestuia, aparent legale la începutul asistenței și/sau al reprezentării, se dovedesc, pe parcursul acesteia, ca fiind infracționale, precum și prin **art. 111 din Statutul profesiei de avocat**, conform căruia avocatul este dator să își sfătuiască clientul cu promptitudine, în mod conștiincios, corect și cu diligență.

În același context, analizând în mod coroborat ansamblul probatoriu administrat în cauză atât în faza de urmărire penală, cât și în mod nemijlocit în faza de cercetare judecătorească, Curtea constată că situația de fapt anterior expusă corespunde întru-totul aspectelor relatate de inculpatul P.R.P. în ambele faze procesuale.

Astfel, **audiat fiind în faza de urmărire penală, inculpatul P.R.P.** (ale cărei declarații se află la filele 81-83 și 99-103 din volumul 1 al dosarului de urmărire penală), a precizat că nu a săvârșit niciuna dintre infracțiuni și a acționat în limitele legii și ale mandatului său avocațial.

Inculpatul P.R.P. a mai arătat că nu a cunoscut niciodată faptul că suma vehiculată de inculpatul L.S nu ar fi datorată și nici nu a avut elemente care să-i evidențieze acest lucru.

Inculpatul P.R.P. nu a știut când a fost inculpatul L.S cu partea civilă H.A. la notar, nu a cunoscut ce tip de convenție au încheiat între ei decât ulterior încheierii acesteia, când martorul a venit cu de la sine putere la biroul și i-a lăsat pe birou o copie a respectivului act. Ulterior, inculpatul P.R.P. a văzut actul, l-a sunat pe martorul și i-a spus că e bine că și-au rezolvat problema, că s-au înțeles.

La reticențele inculpatului L.S de a achita taxele notariale, lucru aflat de la martorul, inculpatul P.R.P. i-a transmis acestuia că, din punctul său de vedere, este o mare reușită recunoașterea unei creanțe în acest quantum și care era prescrisă de ceva timp, ceea ce era oricum un beneficiu pentru inculpatul L.S.

Conform dialogului cu martorul, soluția oferită de inculpatul P.R.P., de recunoaștere a datoriei la notar, ca unică soluție legală, le era cunoscută celor doi, fiind discutată de aproximativ 1 an cu notarii dâșilor.

Inculpatul P.R.P. a mai declarat, detaliind contextul în care l-a cunoscut pe inculpatul L.S, că l-a cunoscut pe acesta în octombrie 2014, fiind contactat de martorul care i-a solicitat o întâlnire pentru o colaborare.

Astfel, martorul și inculpatul L.S au venit la biroul inculpatului P.R.P. și i-au povestit că aveau două probleme : să recupereze niște debite de la niște companii pe care le considerau partenere, pe și pe alte societăți din grup; să vadă ce pot recupera de la, pe care au prezent-o ca fiind devalizată de-a lungul timpului. Cei doi au adus niște acte și au venit cu o "poveste" : contracte fictive, bani furaj; au explicat că inculpatul L.S a cumpărat această firmă și că a băgat în ea niște bani. Inculpatul P.R.P. i-a spus inculpatului L.S că pe civil și comercial faptele sunt prescrise, întrucât datau de prin 2008 - 2010. La întrebarea inculpatului L.S dacă mai e vreo șansă, inculpatul P.R.P. i-a spus că singura soluție ar fi să recunoască omul debitul.

Inculpatul L.S i-a mai spus inculpatului P.R.P. că a formulat și plângere penală, dându-i un draft. S-au plâns că dosarul stă în nelucrare la D.I.I.C.O.T., iar

inculpatul P.R.P. le-a spus că stă în nelucrare fiindcă, din punctul său de vedere, este nefondată, mai spunându-le și că, dacă îl întreabă pe el, vor lua o mare clasare; le-a mai spus că riscă o acuzație de denunțare calomnioasă dacă nu își fundamentează plângerea.

Întrebându-l ce să facă, inculpatul P.R.P. le-a spus să facă o plângere serioasă împotriva unor persoane potențial responsabile. Aceștia au fost de acord să promoveze o plângere împotriva economistei societății,, care semnase facturi și efectuase plăți, având și drept de semnătură în bancă. La baza plângerii au fost povestea și actele lor, în sensul că această directoare ar fi dispus plăți pentru firme care nu aveau legătură cu societatea; au indicat și niște martori. Astfel, a fost încheiat contractul de asistență juridică din data de 22.10.2014, având ca obiect plângerea penală față de, Plângerea a fost redactată și depusă la Secția 5 - S.I.F. În același context s-au mai încheiat 3 contracte de asistență juridică cu firma

Inculpatul P.R.P. a mai relatat că, printre problemele discutate, inculpatul L.S și martorul îi solicitau puncte de vedere și sfaturi privind modalitatea de recuperare a prejudiciului din, invocând faptul că au ajuns la o înțelegere cu partea civilă H.A., care ar vrea să încheie toată problema, dar nu are disponibilități financiare, având bunurile puse sub sechestru.

Inculpatul P.R.P. i-a întrebat dacă se înțeleg bine cu partea civilă, întrucât aceasta era în arest la domiciliu la acea vreme, și le-a spus că, în măsura în care partea civilă recunoaște creanța, poate încheia orice act, având în vedere dispozițiile legale care reglementau obligațiile imperfecte.

În principal, inculpatul L.S a insistat să meargă să poarte discuții cu partea civilă și cu avocații săi pe această temă, dar inculpatul P.R.P. i-a refuzat.

Inculpatul a mai precizat că, o dată a fost sunat de la partea civilă, inculpatul având impresia unui dialog cu o altă persoană, întrebându-l pe inculpat de o variantă de subcontractare sau vânzare de utilaje, probabil că urmărea o supraevaluare a utilajelor, inculpatul recomandând să nu facă acest lucru. Inculpatul le-a mai spus că orice variantă agreată este posibilă și că pot analiza orice propunere venită de la avocatul părții civile, însă aceștia nu l-au căutat pe inculpat.

Practic, acesta era răspunsul dat de inculpatul P.R.P. la insistențele obositoare ale inculpatului L.S și martorului

Ulterior, martorul l-a întrebat pe inculpatul P.R.P. dacă se poate schimba încadrarea juridică ori dacă plângerea se poate retrage, inculpatul răspunzând că, în principiu, nu, dar, că pot spune procurorului că s-au înțeles și că nu mai insistă în plângere.

Martorul i-a mai adus inculpatului P.R.P. un raport de lichidator prin care nu se reținuse răspunderea administratorului pentru devalizarea

Inculpatul P.R.P. a precizat că singura variantă legală era recunoașterea de către partea civilă a datoriei.

Inculpatul P.R.P. a mai arătat că răspunsurile pe care le-a dat au fost date în baza unor insistențe ale inculpatului L.S și martorului, în considerarea calității lor de clienți ai săi, mai ales în civil.

Inculpatul P.R.P. a mai relatat că a înțeles că inculpatul L.S a infuzat capital în și că, ulterior, s-ar fi trecut totul pe, Inculpatul P.R.P. a văzut, de fapt, că nu era real, că era vorba de altă firmă și i-a spus inculpatului L.S că el este responsabil de starea firmei, întrucât nu s-a ocupat. Era foarte greu din punct de vedere penal, întrucât inculpatul L.S nu putea spune că nu a știut. Inculpatul P.R.P. le-a cerut acte în dovedirea pretențiilor, dar nu i-au fost aduse.

Inculpatul P.R.P. a mai precizat că martorul s-a întâlnit și el o dată cu inculpatul L.S și martorul pe aceeași speță, inculpatul P.R.P. spunându-i martorului să le spună celor doi că nu îi interesează și că singura soluție ar fi înțelegerea amiabilă.

Inculpatul P.R.P. a mai arătat că inculpatul L.S și martorul i-au spus că din acte rezulta că s-au făcut niște transferuri de bani pe firme, de pe o firmă din Noua Zeelandă.

Inculpatul P.R.P. a mai relatat că nu a intenționat să ajute pe nimeni la comiterea unui șantaj.

Aceeași atitudine procesuală a fost menținută de către **inculpatul P.R.P.** și în **faza de cercetare judecătorească**, astfel că, în **declarația** dată în cea de-a doua fază procesuală, inculpatul a precizat următoarele.

Își menține declarațiile date în timpul urmăririi penale.

Nu recunoaște săvârșirea faptelor reținute în sarcina sa prin rechizitoriu, motiv pentru care nu a dorit să se prevaleze de procedura recunoașterii învinuirii prevăzute de art. 374 alin. 4 și art. 375 și 10 C.pr.pen.

În opinia sa, nu a săvârșit niciun fel de infracțiune, incriminarea fiind rezultatul a unei exagerate și forțate interpretări a unor mijloace de probă.

Colaborarea cu inculpatul L.S a fost demarată în luna octombrie 2014 de către consilierul său juridic care sunat la numărul societății și i-a solicitat o întâlnire. Întâlnirea a survenit la începutul lunii noiembrie 2014, temele de discuție fiind două : recuperarea unor creanțe comerciale ale unei societăți a inculpatului L.S, respectiv Grup, iar pe de altă parte, s-a discutat și chestiunea posibilității recuperării prejudiciului suferit de inculpatul L.S la societatea În ceea ce privește situația prejudiciului de recuperat de la S.C. S.A., i-a fost detaliată o situație care, în mod rezumativ, implica achiziționarea acestei societăți, nesupravegherea administrării ei în faza secundă și, în final, crearea unui prejudiciu prin devalizarea acestei societăți prin transferarea tuturor activelor acesteia către o altă societate, în speță La acel moment, inculpatul L.S a încercat să schițeze un traseu al acțiunilor societății cu diferiți creditori prin care ar fi trebuit să înțeleagă cum a investit acești bani la și cum aceștia au fost, ulterior, pierduți. Înscrișul olograf la care inculpatul a făcut referire formează anexa II care se regăsește în volumul VI al dosarului de urmărire penală.

Inculpatului i s-a povestit și faptul că se demarase o plângere penală la D.I.I.C.O.T. împotriva persoanelor responsabile care i-a fost pusă, ulterior, la dispoziție de consilierul juridic Concluzia acestei povestiri a fost următoarea : creanțele datau din perioada 2008 - 2010, inculpatului nu i-au parvenit documente care să ateste modalitatea de transfer a sumelor de bani, existența sau inexistența unor stipulații, termeni sau condiții care să întrerupă, în vreun fel termenul de prescripție aplicat în materie, cel de 3 ani, motiv pentru care singura posibilitate legală de recuperare a prejudiciului invocat și descris era aceea a unui act voluntar din partea debitorului. Soluția nu este un artificiu avocătesc, ci este extrasă chiar din textele legale cu aplicabilitate în materia prescripției civile, sens în care inculpatul a invocat art. 20 din Decretul nr. 167/1958, art. 2506 alin. 3 și 4 C.civ. cu referire la art. 2508 C.civ., art. 1471 rap. la art. 1469 C.civ. și art. 1616 C.civ., toate aceste articole precizând că, deși prescrisă, obligația executată de bună-voie de către debitor rămâne valabil exercitată și câștigată creditorului, întrucât raportul obligațional generat de forța coercitivă a statului în reglementare dispăre după ce prescripția intervine, obligația fiind astfel imperfectă, dar valabil îndeplinită în măsura în care debitorul o execută voluntar. Aceasta a fost propunerea inculpatului P.R.P. vis-a-vis de această speță.

Inculpatul a mai menționat că nici la acel moment și nici în prezent nu m cunoscut întinderea efectivă a prejudiciului a sumelor de bani datorate de către partea civilă H.A., inculpatul L.S nefurnizându-i spre analiză documente edificatoare în acest sens.

Situația rămânând la nivelul unei recomandări juridice, inculpatul nu a încheiat nici contractul pe această speță.

Inculpatul nu a avut elemente din care să rezulte nici că suma nu ar fi fost

datorată, nici că ar fi fost datorată. În plus, această soluție le era deja cunoscută, atât inculpatului L.S, cât și consilierului juridic al acestuia, martorul, cel din urmă afirmând că îi fusese furnizată de către notar cu un an înainte.

După obținerea și lecturarea plângerii penale, într-una dintre întâlnirile cu martorul, deoarece acesta din urmă păstra legătura cu el, inculpatul a sesizat inadvertențe între ceea ce se discutase anterior cu privire la fluxul operațiunii între societățile indicate și ceea ce era sris efectiv în plângere. De exemplu, se vorbea de prejudicii foarte mari provocate de anumite persoane responsabile, împotriva cărora se formulase plângerea, dar nu erau corect, îndeajuns circumstanțiate, motiv pentru care inculpatul a apreciat că acea plângere nu ar prea avea din punct de vedere al probațiunii sorți de izbândă, recomandându-le celor 3 să încerce o abordare orientată către persoane împotriva cărora au și anumite dovezi consistente. Astfel, s-a ajuns inculpatul să le redactez o plângere penală împotriva doamnei, cea împotriva căreia existau dovezi că ar fi înstrăinat câteva utilaje către alte societăți pe care nici martorul și nici inculpatul L.S nu le recunoșteau la prețuri mult subevaluate. Ulterior, orice discuție vis-a-vis de prejudiciul devenea o chestiune cu totul pasageră, în sensul că în cele alte câteva 3, 4 întâlniri avute subiectul s-a limitat doar la a întreba cum se poate concretiza acordul de voință al celor doi în vederea stingerii acestei creanțe.

La un moment dat, inculpatul L.S i-a solicitat inculpatului să-l însoțească la o întâlnire cu partea civilă, însă inculpatul P.R.P. l-a refuzat, argumentându-i că nu are ce căuta la acea întâlnire, poziția sa referitoare la speța fiind deja exprimată. Au mai existat câteva insistențe de a se întâlni pe această temă, toate refuzate, iar la una din ele participând, însă, în locul său, martorul căruia i-a explicat „în două cuvinte” speța, astfel cum și el o percepuse de la client, și care a avut libertate să opineze din punct de vedere legal la întâlnirea cu martorul și inculpatul L.S.

Susținerea inculpatului P.R.P. potrivit căreia nu a săvârșit nicio faptă penală este întărită chiar de stenograma discuției telefonice, singura, de altfel, purtată în speța cu inculpatul L.S, în care acesta îl întreba vis-a-vis de modalități de stingere a datoriei către partea civilă, iar el îi răspundea că nu înțelege exact ce intenționează să facă.

Inculpatul a mai precizat că nu i-a cunoscut nici pe partea civilă, nici pe celelalte persoane indicate în prezentul dosar, exceptându-i pe inculpatul L.S și martorii și, ultimul fiind colegul său.

Inculpatul a mai menționat nu a încurajat în niciun fel și nu a înlesnit sau influențat vreo atitudine care să poată fi, în vreun fel, asimilată amenințării sau șantajului, nu a intuit în niciun moment și nu a avut niciun fel de elemente care să poată circumstanța o astfel de bănuială rezonabilă.

În ceea ce privește încheierea convenției la notar, între partea civilă H.A. și inculpatul L.S, inculpatul P.R.P. a precizat că nu a cunoscut existența acestora și nici purtarea unor negocieri efective pe clauza și forma conținutului unei astfel de convenții de către vreun avocat al celor două părți, decât ulterior semnării convenției. Inculpatul a luat cunoștință de semnarea primei convenții după vreo săptămână sau două, când juristul a trecut neinvitat la biroul inculpatului și i-a lăsat-o pe birou. Inculpatul a aflat de existența celei de-a doua convenții în prezentul dosar.

Fiind total străin de aceste manifestări de voință, inculpatul P.R.P. a apreciat că nu avea la dispoziție niciun fel de pârghie de influențare a voinței celor doi, în consecință, neputându-i-se imputa inculpatului nici vreo formă de instigare la infracțiunea de fals care, sub aspectul formei vinovăției, a considerat că este antagonică cu cea existentă la complicitatea la șantaj.

Inculpatul a mai precizat că nu a avut niciun element care să-i genereze vreo suspiciune de fictivitate a creanței, pentru următoarele argumente. Pe de o parte, pentru că, încă de la prima discuție pe această temă i-a fost furnizată ipoteza transferului de bani între societăți așa cum indică însuși înscrisul olograf la care a

făcut referire, anexa II din volumul VI al dosarului de urmărire penală, iar pe de altă parte, constatând caracterul prescris al creanței și, conturându-se ca singură soluție înțelegerea amiabilă a celor doi, inculpatul a văzut în continuarea unor demersuri pe această speță o risipă de timp, rezultatul rămânând același, motiv pentru care a și declinat oferta de a face un contract de asistență juridică pe această speță.

Inculpatul a precizat că aspectele mai sus învederate vizează doar raportul între persoane fizice, neexcluzându-se existența unor raporturi juridice de creanță între persoane juridice aparținând celor doi, de a căror existență inculpatul nu a știut, însă, dacă ar exista, inculpatul a apreciat că ar putea fi aplicabile regulile de la compensația convențională, respectiv legală, înscrise în art. 1616 C.civ.

Inculpatul a mai menționat că nu a văzut vreun draft vizând înțelegerea notarială la care trebuia să ajungă inculpatul L.Scu partea civilă, martorul aducându-i forma finală după ce aceasta fusese deja semnată.

La întrebarea adresată de către procurorul de ședință, inculpatul a menționat că nu l-a sfătuit pe inculpatul L.S să încheie o convenție pentru perioada 2008 - 2010 prin care se stipula ca, în schimbul sumei de două milioane de euro, să renunțe la plângerea penală.

Astfel, inculpatul a explicat că nu a recomandat niciodată o astfel de soluție, singura propunere cu privire la această chestiune litigioasă fiind făcută în aplicarea art. din Statului profesiei de avocat care prevede faptul că avocatul este dator să-și consilieze clientul în a alege soluționarea amiabilă a disputelor cu conservarea și protejarea drepturilor legitime ale clientului, utilizând de cale alternative dacă este cazul. Or, inculpatul nu a făcut altceva decât să le recomande ca înțelegere amiabilă pe care ar fi putut să o încheie cu partea civilă să cuprindă un preambul exhaustiv în care să fie menționate toate raporturile dintre ei și motivația pentru care se încheie respectiva convenție, această recomandare făcându-se cu mult înainte de a se semna sau a se concretiza vreo înțelegere.

Inculpatul a mai relatat că discuția cu avocatul, purtată în luna februarie a anului 2015, a vizat următorul raționament, respectiv, era vorba despre un client care are o creanță prescrisă, susține că se înțelege cu debitorul și cere un sfat juridic pe această speță. Inculpatul i-a relatat colegului faptul că deja se întâlnise o dată cu inculpatul L.S pe această speță și că singura soluție legală posibilă între cei doi este cea furnizată de art. 2508 rap. la art. 2506 alin. 4 C.civ., în sensul că renunțarea la prescripție trebuie să fie neechivocă și trebuie făcută prin act scris. În acest sens, inculpatul a precizat că, dacă intenționa să-l ajute în mod fraudulos putea să întocmească el actul. Faptul că inculpatul a recomandat încheierea acestuia la un moment dat denotă buna sa credință, cu atât mai mult cu cât soluția fusese furnizată de notar.

Inculpatul a mai arătat că martorul i-a spus faptul că le-a confirmat raționamentul său juridic, că a fost extraordinar de categoric în a refuza orice discuție despre orice altă variantă și că inculpatul L.S și martorul înțeleseseră despre ce este vorba. În acest context, inculpatul P.R.P. a apreciat că poziția avocatului, respectiv poziția categorică a acestuia, nu a fost una de încurajare, de înlesnire în săvârșirea de infracțiuni, din contră, a fost una menită a subsuma literei legii o realitate concretă.

La întrebarea Curții, în sensul ca inculpatul să explice la ce s-a referit atunci când a făcut afirmația „Nu văd cum o persoană fizică poate să-i dea niște bani altei persoane fizice fără vreun titlu”, care este consemnată la fila 208 din volumul 2 al dosarului de urmărire penală, inculpatul P.R.P. a precizat că în acel dialog el a fost primul care l-a întrebat pe inculpatul L.S cu ce titlu trebuie să ia respectivii bani de la partea civilă H.A., iar inculpatul L.S i-a răspuns : „Nu știu, dumneavoastră știți pentru că sunteți avocatul”, astfel că inculpatul P.R.P. încerca să îi creeze un raționament din care să rezulte absurdul solicitării inculpatului L.S.

În consecință, având în vedere ansamblul probatoriu analizat și evaluat în mod coroborat în considerentele ce preced, **Curtea** constată că, prin niciuna dintre activitățile profesionale realizate ca avocat, inculpatul P.R.P. nu l-a ajutat și nici nu l-a determinat în vreun fel pe inculpatul L.S să săvârșească nici infracțiunea de șantaj și nici infracțiunea de fals în declarații, rezoluția infracțională în săvârșirea acestor două infracțiuni, ca, de altfel, și a celorlalte două infracțiuni, aparținându-i – în exclusivitate – inculpatului L.S.

Prin urmare, Curtea urmează a pronunța față de inculpatul P.R.P. soluția de **achitare**.

Referitor la temeiul juridic al soluției de achitare, respectiv **art. 16 alin. 1 lit. a C.pr.pen. – fapta nu există**, Curtea are în vedere următoarele aspecte :

Sintagma „fapta nu există” are în vedere inexistența faptei din punct de vedere material, în sensul că în cauză Parchetul nu a demonstrat că, urmare a desfășurării activității profesionale ca avocat, inculpatul P.R.P. ar fi realizat vreun act material, vreo acțiune privită în materialitatea sa, prin care să fi încălcat vreo dispoziție legală, nici dintre cele prevăzute de Codul penal, în măsură a se putea circumscrie complicității la infracțiunea de șantaj și instigării la infracțiunea de fals în declarații, nici dintre cele prevăzute de legislația specială ce reglementează profesia de avocat.

Curtea remarcă, astfel, distincția care trebuie făcută între exercitarea de către inculpatul P.R.P. a activităților specifice profesiei de avocat și inexistența vreunui act, a vreunei acțiuni contrare dispozițiilor legale din Codul penal sau din legislația specială aferentă profesiei de avocat, astfel că această din urmă ipoteză se circumscrie cazul prevăzut la art. 16 alin. 1 lit. a C.pr.pen.

În consecință, în baza **art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a C.pr.pen.**, Curtea va achita pe **inculpatul P.R.P.**, sub aspectul complicității la infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

De asemenea, în temeiul **art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a C.pr.pen.**, Curtea va achita pe același inculpat, sub aspectul instigării la infracțiunea de fals în declarații, prevăzută de art. 47 C.pen. rap. la art. 326 C.pen.

Cheltuielile judiciare

Pe de o parte, având în vedere soluția de condamnare ce va fi pronunțată față de **inculpatul L.S** prin prezenta sentință, în baza **art. 404 alin. 4 lit. e C.pr.pen. rap. la art. 398 C.pr.pen., art. 274 alin. 1 C.pr.pen. și art. 272 C.pr.pen.**, Curtea va obliga pe acest inculpat la plata sumei de 12.000 de lei către stat, cu titlu de cheltuieli judiciare ocazionate de soluționarea cauzei în fazele de urmărire penală și de cercetare judecătorească.

Pe de altă parte, întrucât față de **inculpatul P.R.P.** prin prezenta sentință va dispune o soluție de achitare sub aspectul ambelor infracțiuni pentru care acesta a fost trimis în judecată, în temeiul **art. 404 alin. 4 lit. e C.pr.pen. rap. la art. 398 C.pr.pen. și art. 275 alin. 3 C.pr.pen.**, cheltuielile judiciare, în cuantum de 12.000 de lei, avansate de stat în fazele de urmărire penală și de cercetare judecătorească în privința acestui inculpat, vor rămâne în sarcina statului.

Soluția ce va fi pronunțată în cauză

În consecință, în raport de ansamblul motivelor de fapt și al temeiurilor de drept expuse pe parcursul prezentelor considerente, **Curtea** va dispune următoarele :

A. 1. În baza art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a C.pr.pen., va achita pe **inculpatul P.R.P.**, sub aspectul complicității la infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

A. 2. În temeiul art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a C.pr.pen., va achita pe inculpatul P.R.P., sub aspectul instigării la infracțiunea de fals în declarații, prevăzută de art. 47 C.pen. rap. la art. 326 C.pen.

B. Va admite, în parte, cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul L.S, prin apărătorul ales.

Potrivit art. 386 alin. 1 C.pr.pen., va schimba încadrarea juridică a faptelor pentru care inculpatul L.S a fost trimis în judecată prin rechizitoriu, din infracțiunile de șantaj, prevăzută de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen., și participație improprie în forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 C.pen., toate cu aplic. art. 38 alin. 1 C.pen., în infracțiunile de șantaj, prevăzută de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen., și participație improprie în forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 alin. 1 C.pen., toate cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 C.pen.

B. 1. În temeiul art. 396 alin. 1 și 2 C.pr.pen., va condamna pe **inculpatul L.S** la pedeapsa de **1 an și 10 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prevăzută de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. b C.pen. rap. la art. 76 alin. 1 C.pen.

Potrivit art. 67 alin. 1 C.pen., va aplica inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani.

Conform art. 65 alin. 1 C.pen., va aplica inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

B. 2. În temeiul art. 396 alin. 1 și 2 C.pr.pen., va condamna pe inculpatul L.S la pedeapsa de **1 an și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. b C.pen. rap. la art. 76 alin. 1 C.pen.

Potrivit art. 67 alin. 1 C.pen., va aplica inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani.

Conform art. 65 alin. 1 C.pen., va aplica inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de

a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

B. 3. În temeiul art. 396 alin. 1 și 2 C.pr.pen., va condamna pe inculpatul L.S la pedeapsa de **6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen., cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. b C.pen. rap. la art. 76 alin. 1 C.pen.

Potrivit art. 67 alin. 1 C.pen., va aplica inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani.

Conform art. 65 alin. 1 C.pen., va aplica inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

B. 4. În temeiul art. 396 alin. 1 și 2 C.pr.pen., va condamna pe inculpatul L.S la pedeapsa de **1 an și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea participației improprie sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. b C.pen. rap. la art. 76 alin. 1 C.pen.

Potrivit art. 67 alin. 1 C.pen., va aplica inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani.

Conform art. 65 alin. 1 C.pen., va aplica inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

Va constata că faptele pentru care inculpatul a fost condamnat prin prezenta sentință sunt concurente.

În baza art. 39 alin. 1 lit. b C.pen. rap. la art. 38 alin. 1 și 2 C.pen., va aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 10 luni închisoare, la care va adăuga sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte 3 pedepse stabilite, respectiv 1 an și 2 luni închisoare, astfel că, în final, va aplica inculpatului L.S **pedeapsa principală rezultantă de 3 ani închisoare**.

Potrivit art. 45 alin. 3 lit. a C.pen. rap. la art. 67 alin. 1 C.pen., va aplica inculpatului, pe lângă pedeapsa principală rezultantă a închisorii, pedeapsa complementară cea mai grea a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani.

Conform art. 45 alin. 5 C.pen. rap. la art. 45 alin. 3 lit. a C.pen. și art. 65 alin. 1 C.pen., va aplica inculpatului, pe lângă pedeapsa principală rezultantă a închisorii, pedeapsa accesorie cea mai grea a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

În temeiul art. 91 alin. 1 C.pen., va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei principale rezultante a închisorii aplicate inculpatului, pe durata unui termen de supraveghere de 4 ani, calculat potrivit art. 92 alin. 1 și 2 C.pen., de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În baza art. 93 alin. 1 C.pen., pe durata termenului de supraveghere, inculpatul va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere :

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Ilfov, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Potrivit art. 93 alin. 2 lit. b C.pen., va impune inculpatului ca, pe durata termenului de supraveghere, să execute obligația de a frecventa unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 și 4 C.pen. cu referire la art. 404 alin. 2 C.pr.pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 90 de zile, în cadrul Primăriei Orașului Voluntari, județul Ilfov, sau în cadrul Direcției Educație Cultural - Sportivă și Îngrijiri Comunitare Voluntari, județul Ilfov.

În temeiul art. 94 alin. 1 C.pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. 1 lit. c - e C.pen. se vor comunica Serviciului de Probațiune Ilfov.

Conform art. 404 alin. 2 C.pr.pen., va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 C.pen., referitoare la consecințele nerespectării măsurilor de supraveghere și a neexecutării obligațiilor impuse prin prezenta sentință, precum și consecințele neîndeplinirii integrale a obligațiilor civile stabilite prin prezenta sentință.

Pedeapsa complementară rezultantă aplicată inculpatului se va executa, conform art. 68 alin. 1 lit. b C.pen., de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Va dispune ca pedeapsa accesorie rezultantă aplicată inculpatului să se execute doar în cazul în care, în urma anulării sau revocării suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale rezultante a închisorii, aceasta din urmă (pedeapsa închisorii) va fi executată efectiv.

Va constata că inculpatul a fost reținut în perioada 30.03.2015, ora 23.30 - 31.03.2015, ora 23.30.

Potrivit art. 404 alin. 4 lit. i C.pr.pen. rap. la art. 25 alin. 3 C.pr.pen., va dispune anularea contractului de împrumut falsificat încheiat între inculpatul L.S și partea civilă H.A., autentificat sub nr.de Societatea Profesională Notarială "Consensus".

Conform art. 397 alin. 1 C.pr.pen. rap. la art. 1357 C.civ., art. 1381 C.civ. și art. 1386 C.civ., va admite, în parte, acțiunea civilă formulată de **partea civilă H.A.** și, în consecință, va obliga pe inculpatul L.S la plata către partea civilă a sumei de **50.000 de euro** (echivalentul în lei la cursul B.N.R. din data plății), cu titlu de despăgubiri civile reprezentând daune morale, și a sumei de **13.755 de lei**, cu titlu de despăgubiri civile reprezentând daune materiale.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. e C.pr.pen. rap. la art. 398 C.pr.pen. și art. 275 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare, în cuantum de 12.000 de lei, avansate de stat în fazele de urmărire penală și de cercetare judecătorească în privința inculpatului P.R.P., vor rămâne în sarcina statului.

În baza art. 404 alin. 4 lit. e C.pr.pen. rap. la art. 398 C.pr.pen., art. 274 alin. 1 C.pr.pen. și art. 272 C.pr.pen., va obliga pe inculpatul L.S la plata sumei de 12.000 de lei către stat, cu titlu de cheltuieli judiciare ocazionate de soluționarea cauzei în fazele de urmărire penală și de cercetare judecătorească.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE :**

A. 1. În baza art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a C.pr.pen., achită pe **inculpatul P.R.P.** (fiul lui . și ., născut în data de .. în județul ..., necunoscut cu antecedente penale, absolvent de studii ..., avocat coordonator al S.C.A. „...”, C.N.P.), sub aspectul complicității la infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

A. 2. În temeiul art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a C.pr.pen., achită pe inculpatul P.R.P., sub aspectul instigării la infracțiunea de fals în declarații, prevăzută de art. 47 C.pen. rap. la art. 326 C.pen.

B. Admite, în parte, cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul L.S, prin apărătorul ales.

Potrivit art. 386 alin. 1 C.pr.pen., schimbă încadrarea juridică a faptelor pentru care inculpatul L.S a fost trimis în judecată prin rechizitoriu, din infracțiunile de șantaj, prevăzută de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen., și participație improprie în forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 C.pen., toate cu aplic. art. 38 alin. 1 C.pen., în infracțiunile de șantaj, prevăzută de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen., și participație improprie în forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 alin. 1 C.pen., toate cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 C.pen.

B. 1. În temeiul art. 396 alin. 1 și 2 C.pr.pen., condamnă pe **inculpatul L.S** (fiul lui și .., născut în data de ... în ..., ..., necunoscut cu antecedente penale, absolvent de studii ..., acționar la S.C. S.A., C.N.P. ...) la pedeapsa de **1 an și 10 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prevăzută de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. b C.pen. rap. la art. 76 alin. 1 C.pen.

Potrivit art. 67 alin. 1 C.pen., aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani.

Conform art. 65 alin. 1 C.pen., aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

B. 2. În temeiul art. 396 alin. 1 și 2 C.pr.pen., condamnă pe inculpatul L.S la pedeapsa de **1 an și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. b C.pen. rap. la art. 76 alin. 1 C.pen.

Potrivit art. 67 alin. 1 C.pen., aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani.

Conform art. 65 alin. 1 C.pen., aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

B. 3. În temeiul art. 396 alin. 1 și 2 C.pr.pen., condamnă pe inculpatul L.S la pedeapsa de **6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, prevăzută de art. 326 C.pen., cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. b C.pen. rap. la art. 76 alin. 1 C.pen.

Potrivit art. 67 alin. 1 C.pen., aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani.

Conform art. 65 alin. 1 C.pen., aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat.

B. 4. În temeiul art. 396 alin. 1 și 2 C.pr.pen., condamnă pe inculpatul L.S la pedeapsa de **1 an și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea participăției improprii sub forma instigării la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 321 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. b C.pen. rap. la art. 76 alin. 1 C.pen.

Potrivit art. 67 alin. 1 C.pen., aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani.

Conform art. 65 alin. 1 C.pen., aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat.

Constată că faptele pentru care inculpatul a fost condamnat prin prezenta sentință sunt concurente.

În baza art. 39 alin. 1 lit. b C.pen. rap. la art. 38 alin. 1 și 2 C.pen., aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 10 luni închisoare, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte 3 pedepse stabilite, respectiv 1 an și 2 luni închisoare, astfel că, în final, aplică inculpatului L.S **pedeapsa principală rezultantă de 3 ani închisoare**.

Potrivit art. 45 alin. 3 lit. a C.pen. rap. la art. 67 alin. 1 C.pen., aplică inculpatului, pe lângă pedeapsa principală rezultantă a închisorii, pedeapsa complementară cea mai grea a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani.

Conform art. 45 alin. 5 C.pen. rap. la art. 45 alin. 3 lit. a C.pen. și art. 65 alin. 1 C.pen., aplică inculpatului, pe lângă pedeapsa principală rezultantă a închisorii, pedeapsa accesorie cea mai grea a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat.

În temeiul art. 91 alin. 1 C.pen., dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei principale rezultante a închisorii aplicate inculpatului, pe durata unui termen de supraveghere de 4 ani, calculat potrivit art. 92 alin. 1 și 2 C.pen., de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În baza art. 93 alin. 1 C.pen., pe durata termenului de supraveghere, inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere :

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Ilfov, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care

depășește 5 zile;
d) să comunice schimbarea locului de muncă;
e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Potrivit art. 93 alin. 2 lit. b C.pen., impune inculpatului ca, pe durata termenului de supraveghere, să execute obligația de a frecventa unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 și 4 C.pen. cu referire la art. 404 alin. 2 C.pr.pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 90 de zile, în cadrul Primăriei Orașului Voluntari, județul Ilfov, sau în cadrul Direcției Educație Cultural - Sportivă și Îngrijiri Comunitare Voluntari, județul Ilfov.

În temeiul art. 94 alin. 1 C.pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. 1 lit. c - e C.pen. se comunică Serviciului de Probațiune Ilfov.

Conform art. 404 alin. 2 C.pr.pen., atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 C.pen., referitoare la consecințele nerespectării măsurilor de supraveghere și a neexecutării obligațiilor impuse prin prezenta sentință, precum și consecințele neîndeplinirii integrale a obligațiilor civile stabilite prin prezenta sentință.

Pedeapsa complementară rezultantă aplicată inculpatului se execută, conform art. 68 alin. 1 lit. b C.pen., de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Dispune ca pedeapsa accesorie rezultantă aplicată inculpatului să se execute doar în cazul în care, în urma anulării sau revocării suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale rezultante a închisorii, aceasta din urmă (pedeapsa închisorii) va fi executată efectiv.

Constată că inculpatul a fost reținut în perioada 30.03.2015, ora 23.30 - 31.03.2015, ora 23.30.

Potrivit art. 404 alin. 4 lit. i C.pr.pen. rap. la art. 25 alin. 3 C.pr.pen., dispune anularea contractului de împrumut falsificat încheiat între inculpatul L.S și partea civilă H.A., autentificat sub nr.de Societatea Profesională Notarială "Consensus".

Conform art. 397 alin. 1 C.pr.pen. rap. la art. 1357 C.civ., art. 1381 C.civ. și art. 1386 C.civ., admite, în parte, acțiunea civilă formulată de **partea civilă H.A.** (domiciliat în) și, în consecință, obligă pe inculpatul L.S la plata către partea civilă a sumei de **50.000 de euro** (echivalentul în lei la cursul B.N.R. din data plății), cu titlu de despăgubiri civile reprezentând daune morale, și a sumei de **13.755 de lei**, cu titlu de despăgubiri civile reprezentând daune materiale.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. e C.pr.pen. rap. la art. 398 C.pr.pen. și art. 275 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare, în cuantum de 12.000 de lei, avansate de stat în fazele de urmărire penală și de cercetare judecătorească în privința inculpatului P.R.P., rămân în sarcina statului.

În baza art. 404 alin. 4 lit. e C.pr.pen. rap. la art. 398 C.pr.pen., art. 274 alin. 1 C.pr.pen. și art. 272 C.pr.pen., obligă pe inculpatul L.S la plata sumei de 12.000 de lei către stat, cu titlu de cheltuieli judiciare ocazionate de soluționarea cauzei în fazele de urmărire penală și de cercetare judecătorească.

Cu drept de apel, potrivit art. 410 alin. 1 C.pr.pen., în termen de 10 zile de la comunicarea copiei minutei sentinței.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 01.11.2017.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO